

VERONDERSTELLEN

Om deze tijd van gemeenschap met u mensen te hebben, ver weg van dat bevroren noorden waar ik zojuist vandaan kom. Ik zei tegen uw herder daar in zijn studeerkamer deze namiddag: “Dit zal een van de grootste samenkomsten worden die ik ooit heb gezien, of ik heb de wil van de Heer gemist.” Ik heb Satan nog nooit zo hard tegen mij zien vechten zoals hij het deed op weg hiernaartoe. Toen Broeder Williams mij enige tijd geleden uitnodigde, aarzelde ik een klein beetje. Ik zei: “Ik zal het u wat later laten weten, omdat ik erin geloof over dingen te bidden voordat wij—wij onze keuze maken. Laat het Gods keuze zijn.”

² En ik bleef mij nog steeds geleid voelen om te komen, omdat het een tijd was. . . Ik waardeer altijd de Volle Evangelie Zakenliedengemeenschap. En dan. . . En dit was iets extra, omdat ik de verschillende kerken zou mogen ontmoeten, de verschillende broeders van de verschillende denominaties. Ik houd ervan om dat te doen, en even wat gemeenschap samen te hebben in verschillende kerken, van—van al de gemeenten van God. Dus dan toen. . .

³ Ik zei: “Ik zal er nu zeker van zijn dat het de Heer is Die mij roept.” Ik zei: “Ik zal Broeder Williams heel wat tijd geven om iemand anders te krijgen, weet u, om daarheen te gaan. Om—om zeker te zijn, dat, als hij nog steeds op mij wacht, dan weet ik dat het de Heer is, en als al de broeders zeggen dat zij willen dat ik daar kom.” Ik zei: “Hemelse Vader, ik zal dat gewoon aannemen dat—dat U wilt dat ik naar Phoenix ga.”

⁴ Wel, toen wachtte ik enkele dagen. En ik dacht: “Nu, ik kan het hem maar beter nu onmiddellijk laten weten, omdat hij. . . Ze moeten het adverteren in—in de *Stem* van de Zakenlieden.”

⁵ En dus na enkele dagen gewacht te hebben, belde ik hem dus op. Hij zei: “O, Broeder Branham, al de broeders willen dat u komt.” Dus zei ik. . . Voelde gewoon dat kleine duwtje dat ik het moest doen, dat dit een geweldige gelegenheid zou zijn.

⁶ Wel, ik dacht dat ik gewoon wat—wat vroeger zou komen. En ik wilde naar Mexico gaan om een koffer voor mezelf te kopen die ik erg nodig had. Want iemand had aan mij met kerstmis het geld gegeven om hem te kopen, en ik kon hem krijgen voor bijna de halve prijs die ik hier betaal, en bijna twee keer zo goed, over de grens. Ik dacht: “Wel, ik zal daar in de buurt van Texas gaan, dus ga ik mezelf ongeveer drie dagen meer geven zodat ik naar de winkels kan gaan om een goede te krijgen, dus, onderweg wat uitrusten.” En ik zou op een donderdag vertrekken.

⁷ En wij maakten ons helemaal klaar om te vertrekken, en daar kwam er een sneeuwstorm over het land heen, en ze hadden

zelfs de hoofdwegen afgesloten, overal. En richting Zuiden was helemaal ontoegankelijk. En ze lieten ons niet langs het noordelijke deel gaan, langs de 66.

⁸ Ik wachtte twee dagen, en uiteindelijk openden ze de wegen en zeiden: “U kunt het erop wagen.” Dus vertrok ik.

⁹ Ik dacht: “Wel, het zal mooi weer worden.” Huh! Ik geloof niet dat ik ooit in mijn hele leven in een ergere sneeuwstorm ben geweest; en ijs en files, en langs de hele weg, en van alles.

¹⁰ Uiteindelijk, een van de jongens die de banden opnemen hier, Broeder Maguire, zijn auto was teruggeslagen, onderweg. Wij gingen verder. En wij hadden dus een verschrikkelijke . . . Ik denk dat hij het gewoon liet afweten. Ik denk niet dat hij terugviel. Liet het gewoon afweten, ziet u. En hij haalde dus een oude dynamo, en het ding wilde niet goed werken. En hij probeerde het opnieuw, en het wilde niet goed werken. Hij bracht het naar een andere zaak; het wilde niet goed werken. Hij probeerde er drie, tot ongeveer elf uur 's avonds, en het ding wilde nog steeds . . .

¹¹ De volgende morgen startte hij op. Red zou . . . Hij kwam even langs. Hij zit nu ergens naar mij te luisteren. Ik heb het zelfs nooit tegen zijn schoonvader en de anderen verteld. Maar hij raakte mij aan op de schouder, toen wij uit het restaurant kwamen, en zei: “Broeder Branham, vraag het aan God, en het zal goed werken.”

Ik zei: “Geloof je dat echt?”

Hij zei: “Jazeker.”

En het werkte goed. Wij zijn er gekomen.

¹² Dus toen ik in Phoenix kwam, dacht ik: “Nu zijn mijn moeilijkheden voorbij.” En als ik vanmorgen niet opstond met de griep, hoofdpijn en een gevoel.

Wel, ik zei: “Satan . . .”

¹³ Het is een gevecht, hier ben ik dus. Wij zijn dus hier en verheugen ons in deze gemeenschap. En ik heb de voorganger ontmoet, deze namiddag, in zijn studeerkamer hier, en wij hadden een wonderbare tijd. Zo'n lieflijke kleine gemeente. En ik breng u de groeten van het hele huishouden van God, boven in het middenoosten, waar ik vandaan kom. En wij weten dus dat u het hier heel goed doet. Wij horen van u.

¹⁴ En blij om Broeder Norman te zien die hier vanavond zit, uit Tucson. En ik heb enige mensen . . . Ik kijk uit over dit kleine gehoor hier, en zie mensen vanuit Ohio, Broeder en Zuster Dauch, die hier zitten. En ik geloof dat hier de mensen uit Iowa zijn, die net achter ons hier zitten, en—en andere mensen. Zij komen gewoon van het oosten en westen, nietwaar, van overal vandaan, samen gestroomd. Wij zijn dus blij om hier te zijn.

15 En nu zien wij uit naar de avonden die voor ons gepland staan om te spreken in de verschillende gemeenten. Ik denk, morgenavond, dat wij in Tempe zullen zijn, is dat juist? [Een broeder zegt: “Ja, ginds in Tempe.”—Red.] Tempe. En dan, de volgende avond, denk ik, bij. . . [“Bij Broeder Outlaw.”] Bij Broeder Outlaw. Dat is de. . . [“20ste en Roosevelt.”] 20ste en Roosevelt Straat. Dan, verschillende anderen. En de. . .

16 Als u broeders hier zijn, waarvan ik die twee avonden heb moeten missen, het spijt me daarvoor. Maar de Heer zal ons een kleine speciale zegen geven op die zondagmorgens, zodat wij het goedmaken. Het is dus een ietsjes vol schema, maar door Gods genade zullen wij—zullen wij het halen.

17 En verwachten dan een geweldige tijd in deze komende conventie, deze, de Zakenlieden conventie. Zo blij voor de gelegenheid, al deze broeders misschien te mogen ontmoeten, en hen de hand te schudden. En er is—er is iets mee om vrienden te ontmoeten. En wij—wij. . . Er gaat niets boven vrienden.

18 Ik zal iets aanhalen wat ik vanmiddag aan de voorganger zei. Oswald J. Smith, hij is een grote op zending gerichte man. Hij sprak enige tijd geleden, in Louisville, Kentucky, tegen een vriend van mij, dr. Wallace Cauble. En hij zei tegen Broeder Cauble, hij zei: “Broeder Cauble, ik—ik geloof dat wanneer een man pas is getrouwd,” zei hij, “en zijn vrouw is jong en zij is mooi enzovoort,” zei, “weet u, als zij toevallig fout gaat, uit het nest vliegt, zoals wij het noemen, wegloopt, opstandig wordt, of wat dan ook, weet u, weggaat en zich misdraagt,” zei, “moet u haar verlaten, of zoiets,” zei, “het is erg, maar ook niet.” Zei: “U kunt. . . U bent jong, en u kunt rondkijken, misschien, en een ander vinden die wel goed zal zijn.” Zei: “Nadat u dan lang genoeg met haar geleefd hebt tot de kinderen er komen,” zei, “het is verschrikkelijk moeilijk als zij het dán doet, weet u.” Zei: “U begint werkelijk te beseffen dat u haar nodig heeft.” Zei: “Wanneer u tegen de vijftig loopt,” zei, “dan kunt u nauwelijks zonder haar.” Zei: “Wanneer u dan zeventig wordt, kunt u zeker niet zonder haar.”

19 Ik dacht eraan, en gaf er een soort van kleine geestelijke uitlegging aan. Toen ik een jonge prediker was, iedere man die een fout maakte, hij was uit het beeld. Hij kon zelfs in de wedstrijd niet lopen. Dat was alles. Als hij geen Baptist was, was hij gewoon uit het beeld, dat is alles. Ziet u? Hij moest gewoon de dingen zien die ik zag, of de man was helemaal fout.

20 En dan nadat ik een beetje ouder was geworden, begon ik te beseffen, weet u, dat de deken een beetje verder uitgestrekt kon worden. Ik zag waar hij had moeten, waar hij doorheen moest gaan; heel veel zorgen, de voorganger van een gemeente, en het hartzeer dat ermee gepaard gaat. Ik besepte dat deze deken ook een beetje over hem uitgespreid kan worden, weet

u, om te voorkomen dat hij het koud krijgt. En nu terwijl wij zijn aangekomen tot waar ik nu ongeveer ben, ik—ik—ik kan u vertellen; wij hebben elkaar dusdanig nodig, dat wij nauwelijks nog zonder elkaar kunnen. Zo is het gewoon.

²¹ En als wij zien hoe de dagen bozer worden, en hoe de dingen zijn, wel, ik denk dat het goed is dat wij samenkomen en samen gemeenschap hebben. En ik verláng er gewoon naar om bij de broeders te komen, en met hen te spreken, enzovoort. Al de verschillende gemeenten, en—en broederschap, ik—ik houd daarvan. Ziet u, er is iets mee dat echt is.

²² En ik denk wel, niet dat ik deze kleine groep mannen, van de Volle Evangelie-zakenlieden, populair wil maken, maar ik denk wel dat dit een geweldige gelegenheid is die God aan ons allen heeft gegeven, waardoor wij kunnen samenkomen, en wij gemeenschap kunnen hebben. Zij trekken geen schijdslijnen tussen welke denominaties dan ook, enzovoort, en wij kunnen gewoon samenzitten in Hemelse gewesten in Christus. Nu, ik besef dat het niet perfect zal zijn. Zij zullen vele fouten maken. Ik zie de hunne, en zij zien de mijne. En u ziet de mijne; ik zie de uwe. En, maar wij moeten—moeten met elkaar leven, en wij moeten beseffen. Maar ik denk, tenslotte, als alles onderzocht is, wat mij betreft, is dit het neusje van de zalm. Ziet u? Dat is juist. Dit is 'm.

²³ Ik plaatste mijn keus bij het Volle Evangelie, vele jaren geleden, en ik ben er elke dag gelukkiger mee. En ik—ik ben dankbaar om een van hen te zijn. En om deze geweldige ervaring te hebben om Christus als mijn Redder te ontvangen, en, als gevolg, dat Hij mij met Zijn Heilige Geest vulde, en in mijn hart leeft, dagelijks, als een getuige aan mij, dat ik ben overgegaan van dood in Leven. Lettend elke dag op mijn plan van redding, terwijl ik inventaris opmaak. Lettend hoe de Geest in mij, hoe voelt Hij Zich? Hoe, komt Hij overeen met de dingen van de wereld? Of is het zo Hemels gericht dat de wereld er schemerig, en groezelig, en smerig uitziet?

²⁴ Ik ging door deze straat heen. Ik kwam hier de eerste keer, vijfendertig jaar geleden dit jaar, in 1926, in een oud T-model Ford. En ik woonde op Sixteenth en Henshaw. Ik zie dat zij zelfs de naam hebben veranderd. Het heet daar nu Buckeye. Dus alles is aan het veranderen. Maar ik herkende de oude plek. Weet u, ik reed paarden daar beneden door de vallei heen, de Salt River, en langs die kant op. Wel, zij hadden ezels net over de berg daar, wilde ezels, ziet u, en oude goudzoekers zouden er komen. Tjonge! Ze hebben nog steeds goudzoekers die er komen, maar zij komen in Cadillacs, dus nog steeds hetzelfde. Dus, er is—er is heel wat veranderd.

²⁵ Maar ik ontdekte dat het Evangelie niet verandert; het brengt nog steeds dezelfde voldoening. En u kijkt terug, jaren na jaren,

en u ontdekt dat het hetzelfde is. Het is dezelfde ervaring die zij op Pinksteren ontvingen. Na tweeduizend jaar is het niet in het minst veranderd. Wij ontvangen hetzelfde, ziet u, gewoon precies hetzelfde dat het heeft gedaan.

²⁶ Terwijl ik naar de prachtige straten keek, en de huizen en lichten zag, en—en verlichte plekken, dacht ik: “Driehonderd jaar geleden. . .” Zoals ik tegen mijn zoon vertelde, onderweg hiernaartoe. “Deze vallei lag er vreedzaam en rustig bij. Misschien zou er af en toe een coyote huilen, of een of ander geluid, een ezel die zou balken, of—of driehonderd jaar geleden.” En als wij kijken hoe het is, ik weet niet of u bekeerd of verkeerd zou zeggen, tot wat het nu is.

²⁷ Het zou een *bekeerling* zijn als op deze straten mensen op en neer zouden wandelen, met hun handen opgeheven naar God, God prijzend voor een prachtige vallei, en een lieflijke plaats om in te wonen, en een gezond klimaat; en God prijzend in de kerken, en broeders zouden broeders zijn, en zusters, enzovoort, gewoon een grote kolonie van Gods economie; het zou een wonderbare plaats zijn.

²⁸ Maar in plaats daarvan, met kroegen, danshallen, prostitutie, sigaretten roken, gokken, vloeken, zweren. Ik kan me gewoon voorstellen dat God de hele zaak op een dag zal wegvegen. Dat is juist. En degenen die hun keus voor Hem maken zullen hier opnieuw leven in een eindeloos tijdperk, dat grote duizendjarig rijk dat komen zal.

²⁹ En het is mijn bedoeling, en de reden waarom ik hier vanavond in Phoenix ben, is om te proberen, gemeenschap te hebben, in de eerste plaats, om de gemeente te versterken, om voor de zieken te bidden als er enigen komen om voor gebeden te worden. Wij zijn niet van plan om enige gebedskaarten uit te delen, enzovoort. Wij komen en wij zullen doen wat wij kunnen om de mensen te helpen. Als er iemand is die voor zich wil laten bidden, het enige wat u hoeft doen is erom vragen, en wij zullen voor hen bidden, wat wij ook maar kunnen doen. Ik ontdekte thuis, enkele weken geleden, door dat te doen, dat het ver boven alles uitgaat, ziet u.

³⁰ En ik herinner mij toen ik hier voor de eerste keer in Phoenix kwam. Wij stonden daar in Broeder Outlaws gemeente, hij was de eerste om mij naar Phoenix uit te nodigen. En toen was er een kleine Mexicaanse gemeente, genaamd Garcia, Broeder Garcia, een kleine Spaanstalige gemeente daar ergens daarginds. En wat een wonderbare tijd hadden wij daar, en mensen stonden in gebedsrijen, en werden genezen, alleen maar te bidden en hen handen op te leggen.

³¹ De bediening is hogerop gekomen. Zeker is ze dat. Gaven zijn vermenigvuldigd. Maar op een of andere manier wenste ik dat ik gewoon terug was zoals ik in het begin was, ziet u. Gewoon

de. . . Ziet u? Ja. Ik denk, meer hier. Zouden wij slechts enkele dingen vergeten die ze ooit hebben geleerd, ik denk dat het heel wat beter af zou zijn. Ziet u?

³² Wel, ik denk dat de weg naar God langs het pad van nederigheid en dienst is. Ik denk dat er niets beters in de wereld is om ons tot Christus op te richten dan dat. U krijgt vleselijke nabootsingen te zien, enzovoort, en het stompt u af en plaatst iets in u. Ik—ik wenste dat het dat niet deed, ziet u. Als we maar. . . Als het u gewoon deed. . . Het verheft u min of meer. Ik denk dat het u in een toestand brengt waar u complexen krijgt, terwijl u daar niet behoort te zijn. U behoort slechts alle dingen van u af te houden en voorwaarts te gaan.

³³ En dan hoop ik dus dat, hierdoor, onze gemeenschappen samen, met elkaar, versterkt zullen worden. Bid dat God de zieke mensen zal genezen waarvoor gebeden zal worden. En boven alles, elke ziel zal redden die gered kan worden. Ik weet niet waar zij zijn, wie zij zijn. Dus ik kan—kan slechts prediken, en wat er ook binnenkomt, zo probeer ik hen te bedienen. En hopend dat op één dag door die grote Eeuwigheid, en in een vredevolle vallei, misschien niet in de Maricopa, maar een of andere vredevolle vallei ergens, wij samen zullen wonen, als burens gedurende eindeloze tijden. Dat is waarom wij hier zijn.

³⁴ Nu, velen staan. En ik. . . U bent zo liefelijk dat ik gewoon de hele avond zou kunnen praten. En—en ik weet dus dat wij meerdere diensten hebben, en ik wil niet teveel tijd nemen in elke plaats.

³⁵ Maar als wij nu even eerbiedig onze hoofden zullen buigen voordat wij het Woord van God openen, en bidden.

³⁶ Genadige Hemelse Vader, het is inderdaad een groot voorrecht vanavond om in leven te zijn, om de gelegenheid te hebben om opnieuw te getuigen voor de Gemeente van de levende God. En toen ik tot deze mensen sprak, enkele ogenblikken geleden, en dacht aan deze reusachtig grote, prachtige stad, hoewel beladen met zonde zoals alle andere steden, ik dacht eraan, toen mijn zoon zei: “Wat voor zin heeft het dan, papa?”

³⁷ Ik zei: “Zoon, door deze hele stad heen is de Gemeente van de levende God verspreid. Het is die groep die wij voor God omhoog houden. Het zijn die—die heiligen.”

³⁸ Zoals Paulus over Rome moet hebben gekeken, met haar bevolking van vele duizenden, en zoals hij in verschillende plaatsen was geweest, zou hij gezien hebben hoe de stad zich naar afgoderij had afgewend. Maar er waren juwelen in die stad, waarvoor hij moest zwoegen. Zij rusten daarginds, wachtend op de algemene opstanding in de laatste dag, waarvan wij geloven dat die dichtbij is.

³⁹ Wij bidden voor elke kerk in Phoenix. Op elk van hen, Vader, wij bidden dat U Uw Geest op hen allen wilt uitgieten. Mogen er

zulke lichten branden voor het Evangelie dat het de lichten van deze nachtclubs en illegale drankplekken zal doen vervagen. Sta het toe, Heer. Mogen de harten van de mensen zo dorstig naar U worden tijdens deze tijd van bezoeking, en moge U ons waarlijk bezoeken, Heer. Bezoek ons met Uw Geest, en giet Hem in grote mate op ons uit, Heer.

⁴⁰ Zegen de komende conventie. Ik bid, Vader, dat er vele zakenlieden zullen zijn, en anderen, die geleid zullen worden naar deze grote ervaring van Christus te kennen door de doop van de Heilige Geest. Sta het toe, Heer.

⁴¹ Zegen deze gemeente waar wij hier vanavond zijn, zijn lieflijke kleine voorganger, zijn—alles ervan, Heer. Zij staat hier als een voorbeeld. Zij is een licht voor deze stad, zodat de mensen de weg der waarheid mogen zien. Ik bid dat U zijn leden zo zoutig zult maken dat iedereen in de buurt, en door de hele stad, zullen dorsten om te zijn zoals hen.

⁴² Nu, ik weet dat U deze gemeenten hier voor een doel hebt geplant. Zij staan als een getuige tegen het kwaad. En er is een getuigenis in hen dat God rechtvaardig en waarachtig is. Ik bid dat U hen zult zegenen, Vader, overvloedig.

⁴³ Nu, voor dit komende deel van de dienst vanavond, ongetwijfeld heeft U reeds Uw zegeningen over hen uitgegoten. Wij bidden dat U ons zult zegenen, Heer, met Uw grote Tegenwoordigheid. Spreek door ons, door het Woord, in de Geest. Wij vragen 't in Jezus' Naam. Amen.

⁴⁴ Deze namiddag, terwijl ik zat te lezen, vielen mijn ogen op een kleine tekst hier die ik misschien zou willen lezen, en een deel ervan gebruiken als een context, zo God het wil. En ik schreef enkele Schriftgedeelten neer en wat aantekeningen, waarover ik graag een beetje tot u zou willen spreken, voor de glorie van God.

⁴⁵ Nu, u die willen opslaan, laten wij in Numeri opslaan, het 14e hoofdstuk, en te beginnen met het 41e vers. Numeri 14:41, en wij zullen lezen, zoals het begint.

Maar Mozes zeide: Waarom overtreedt gij also het bevel des HEEREN? Want dat zal geen voorspoed hebben.

Trekt niet op, want de HEERE zal in het midden van u niet zijn; opdat gij niet geslagen wordt, voor het aangezicht van uw vijand.

Want de Amalekieten, en de Kanaänieten zijn daar voor uw aangezicht, en gij zult door het zwaard vallen; want, omdat gij u afgekeerd hebt van de HEERE, zo zal de HEERE met u niet zijn.

Nochtans waagden zij het, om op de hoogte van de berg te klimmen; maar de ark van het verbond des HEEREN en Mozes scheidden niet uit het midden van het leger.

Toen kwamen af de Amalekieten en de Kanaänieten, die in het gebergte . . . in dat gebergte woonden, en sloegen hen, en versmeten hen, tot Horma toe.

⁴⁶ Moge de Heer Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord. Ik wens een tekst daaruit te nemen, zo de Heer wil, over het onderwerp: *Veronderstellen*. Het is een . . .

⁴⁷ Ik houd er gewoon van om het Woord te lezen, omdat ik weet dat Dat waar is. Het Woord is waar wij bij blijven. Het moet altijd het Woord van God zijn, of wij—of wij zullen de verkeerde weg opgaan.

⁴⁸ Er staat geschreven in Johannes, denk ik, ongeveer het 15e hoofdstuk: “Indien gij in Mij blijft, en Mijn Woord in u.” Ziet u? Het Woord blijft in u. Ziet u? “Vraag dan wat u wilt, en het zal geschieden.” Want, u bent het niet. Het is het Woord dat in u is. En het Woord is God, ziet u, God in u. God is het Woord. “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.”

⁴⁹ Nu, in de terugkeer van de Heilige Geest, Die het Woord in ons brengt, en Hij daar in ons blijvend, dan is het niet u die spreekt, het is het Woord Zelf dat naar buiten komt. Dus Hij, het Woord, zal het werk uitvoeren.

⁵⁰ *Veronderstellen*, ik nam het woordenboek en zocht op wat het woord *veronderstellen* eigenlijk betekent. Webster zegt dat het betekent “te wagen zonder werkelijke autoriteit.” Om iets te *veronderstellen* is “te wagen zonder werkelijke autoriteit, of het als vanzelfsprekend aan te nemen. Te wagen zonder werkelijke autoriteit, of het als vanzelfsprekend aan te nemen. Iets te doen voordat u gemachtigd bent om het te doen; zonder de werkelijke autoriteit om het te doen.”

⁵¹ Nu, wij zijn net voorbij twee van de belangrijke feestdagen, die wij hier in Amerika kennen als de kersttijd en het Nieuwjaar. Het is eigenlijk geen kerst. Het is een dag die wij opzij zetten. Natuurlijk beseffen wij dat het niet de geboortedag van de Heer is. Hij kon niet op de 25e december geboren zijn, omdat het—het daar boven zo koud is, herders konden er niet op de heuvel zijn geweest, enzovoort. En als u ooit in Judea was rond die tijd van het jaar, zou u weten dat het niet—niet in de wintertijd was. Maar er wordt gedacht dat het misschien ergens in april of mei was, wanneer lammeren worden geboren. En Hij kwam zoals heel de natuur, net zoals de gewone lammeren worden geboren; Hij was het Lam van God, en Hij werd rond die tijd geboren. Maar ik veronderstel dat het Hem niet uitmaakt welke dag wij opzij zetten, omdat de werkelijke dag verloren is gegaan. Maar het is ter herdenking aan Zijn geboortedag.

⁵² In plaats ervan dat wij het een herdenking maken en een dag van aanbidding tot God, omdat Hij tot ons Zijn Zoon heeft

gezonden, hebben wij een feest. Ziet u? Wij vieren Kerstmis. En het is geen feest. U zou Washingtons verjaardag of Lincolns verjaardag kunnen vieren. Of de verjaardag van enige andere grote man, u zou dat kunnen vieren. Maar Kerstmis zou een dag van aanbidding moeten zijn. Wij hebben het verdraaid en hebben het tot één van de grootste commerciële dagen gemaakt. Het is helemaal gebaseerd op het uitdelen van geschenken aan elkaar, en er worden gevoelens gekwetst als wij het niet doen, en hen niets teruggeven. En het is gewoon helemaal verdraaid.

⁵³ En toen, enkele weken geleden, toen mijn vrouw en ik daar thuis waren in het winkelcentrum in ons kleine dorpje, hoorden wij een gesprek tussen twee meisjes die aan het praten waren. En een van hen zei: “Wel, wat heb je voor moeder gekocht voor Kerstmis?”

⁵⁴ “O,” zei zij, “lieverd, ik kon niets anders bedenken om voor haar te kopen. Maar wat zij liefst zou willen is een pakje . . . of een slof sigaretten en zo, voor moeder.” En zij zei: “Ik kocht voor pa een liter whisky.” En zei: “Je weet wel wanneer . . .”

⁵⁵ En zij zei: “Wel, ik ben blij dat je dat deed, lieverd, omdat ik voor hem een stapel nieuwe poker-jetons heb gekocht, zie je.”

⁵⁶ Ziet u, dat is Kerstmis. Ziet u? Hoe kan de wereld nog veel langer standhouden, een viering? En dan veronderstel ik dat ze aannemen dat dat de juiste manier is om het te doen. Ziet u? Dat is wat ze menen te moeten doen. Maar ze veronderstellen dat gewoon. Ziet u?

⁵⁷ En hier komt het Nieuwjaar eraan. Nadat het Nieuwjaar begonnen is, wel, meestal hebben de mensen allen een groot Nieuwjaarsfeest. En dan tijdens dit Nieuwjaarsfeestje worden ze allen dronken rond middernacht. En ik veronderstel dat ze proberen hun zonden te doden, om ze allemaal te vergeten, wat ze tijdens het jaar hebben gedaan. Ze worden gewoon zo dronken dat ze al hun zonden vergeten. En ik vermoed dat ze veronderstellen dat dit de wijze is om van uw zonden af te komen. Maar ze hebben het verkeerd. Dat maakt alleen maar meer zonde. U kunt niets in orde brengen door een andere fout te maken. Het is dus slechts veronderstellen, uw zorgen overstemmen.

⁵⁸ Ik vraag mij af wat mensen wel denken, die, wanneer, en het plezier van drinken, wat ze plezier noemen. Wanneer whisky in het systeem komt, verwarmt het het bloed op zo'n wijze dat het het verstand verward, de hersenen, en u wordt wezenloos. Uw verstand wordt zodanig verward totdat, met de warmte van deze alcohol in de bloedstroom, zo zeggen de dokters, dat het min of meer uw hersenen leeghaalt.

⁵⁹ Wel, als er enige aandoening in uw lichaam was dat ervoor zorgde dat u uw verstand kwijtraakt, zou u iedere dokterspraktijk in de stad gaan raadplegen, om iets te vinden om

er vanaf te komen. En toch vieren de mensen de geboortedag van Christus, en proberen hun verdriet met drank te vergeten, door hun verstand te doven. Beseft u niet, mijn vriend, dat, mensen, dat u dat bij de Oordeelstroom onder ogen zal moeten zien? U kunt daarmee niet weggkomen. Maar ze veronderstellen dat dat hier in dit land de normale gewoonte is, om je verstand op nul te zetten op Kerstavond, of op Nieuwjaarsavond, je verstand te verdoven door te drinken.

⁶⁰ Ze noemen het: “Een beetje—een klein beetje onschuldige pret. Een klein beetje plezier dat mensen moeten hebben, om stoom af te blazen.” Wel, als dat al het plezier is dat een persoon ooit uit het leven heeft kunnen halen, wat voor plezier zou het zijn? Je verstand zo uitschakelen dat je zelfs niet meer weet wat je doet, en het dan plezier noemen.

⁶¹ Nu, ik zou me kunnen voorstellen dat de mannen van de wereld dat doen. Maar wanneer het de kerk is die dat doet, mensen die zichzelf Christenen noemen, dan toont het aan dat er ergens een verslapping is geweest, omdat dat niet de manier is dat u zonden vergeet. Ze staan in Gods Boek. En de enige wijze om er ooit vanaf te komen, is dat ze in de Zee van Vergetelheid worden gedaan, het Bloed van Jezus Christus, en dan worden ze nooit meer tegen u in herinnering gebracht. Dat is de enige manier. Maar ze veronderstellen dat de juiste manier van doen, is het te doen hoe de doorsnee-, de mensen het doen.

⁶² Wij hebben ook predikers van denominaties, grote denominaties door het land, en deze dienstknechten prediken de doctrine van hun denominatie, veronderstellend dat ze precies doen wat juist is. Velen van hen, ongeacht hoe tegengesteld het is tot de Schrift, veronderstellen dat ze het juist doen als ze die doctrine prediken, laat het zijn wat het mag zijn. Ze veronderstellen dat dat gewoon is wat God vereist: een bepaalde geloofsbelijdenis, of een bepaald lidmaatschap. Ze denken dat dat gewoon alles is dat God vereist. Ze veronderstellen dat ze de mensen naar de Hemel brengen enkel door lid te worden van een kerk en een geloofsbelijdenis te prediken. Ze veronderstellen dat dat in orde is, dat dat alles is wat men hoeft te doen. Wat een vergissing is dat! Dat is een verschrikkelijke vergissing, om slechts dat te veronderstellen.

⁶³ Er is maar één geloofsbelijdenis in de Bijbel: dat is Christus. Ziet u? Wij hoeven alleen maar—Hem te kennen, is Leven te kennen, te weten. Daarbuiten, is er geen weg naar Leven, buiten Christus te kennen door uw persoonlijke ervaring met Hem, en niet door lid te worden van een kerk, of door een geloofsbelijdenis op te zeggen. En wanneer wij het slechts tot zo'n oppervlakkige toestand brengen, is dat waarom wij dronkemansnieuwjaarsfeesten hebben, met zogenaamde Christenen. Daarom hebben wij vieringen van Kerstmis en Nieuwjaar, en andere feestdagen, enzovoort.

64 Dat is de reden waarom de mensen dat doen, het is omdat dat alles is wat ze weten om te doen. Wel, zeker, als er iets is dat ervoor zorgt dat mensen iets op die dag willen doen, behoort er iets echt te worden gedaan. Er is ergens iets dat het juiste is om te doen, als dat het verkeerde is om te doen. Omdat er een juist iets moet zijn voor elk verkeerd iets, anders is dat juist. Er moet dus een voor en tegen zijn, negatief en positief.

65 Er moet een echte dollar zijn waar een valse dollar van wordt nagemaakt, anders zou de valse dollar de echte dollar zijn. En wanneer wij een—een denominatie zien, of een—een groep mensen die naar iets hongeren, en ze gaan een kerk binnen, en—en ze worden lid van de kerk, tonen ze dat er iets is waar ze naar hongeren.

66 De menselijke ziel roept het uit naar iets. Zij weet dat er iets is dat haar hier heeft gebracht. Ze. . . Zij weet dat er iets is dat—dat hieraan voorbij gaat. Ze weten dat ze uit de nacht vandaan komen, en dat ze teruggaan in de nacht. En ze willen weten waar ze vandaan komen, en waar ze naartoe gaan. Nu, als die honger daarin is, kunt u het nooit bereiken door uw verstand te beschadigen.

67 Weet u, ik hoorde dat iemand hier in een samenkomst was, enige tijd geleden. Iemand zei: “Laat nou gewoon uw verstand op nul gaan. Kijk maar eens recht omhoog naar de hemel. Laat uw verstand leeg worden. U zult een ervaring krijgen.” En geen twijfel dat u er één krijgt. Dat is juist. Inderdaad krijgt u er één, maar wat voor een ervaring? Ziet u, wanneer u dat doet, opent u slechts uw ziel voor Satan. Hij zal u iets geven. Dat is waar.

68 Maar ik denk dat een persoon die tot Christus komt, behoort te komen met geheel de intelligentie die men heeft, en zij behoren in hun verstand, wanneer ze tot Hem komen, elke belofte in de Schriften aan te halen. Houd uw verstand waakzaam, wanneer u tot Christus komt. Laat het niet leeg lopen. De duivel zal u van alles laten doen. Ziet u? Ze zullen u een sensatie geven. Hij kan dat ook doen. Maar u wilt een ervaring, iets dat de Bijbel leert, iets dat echt is.

69 Dan gaan ze weg, veronderstellend: “Wel, een kleine zenuw trilde. Ik zag een licht voor mij,” of—of zoiets dergelijks. “Ik heb Het.” En ze leven nooit anders. Ze blijven maar doorgaan.

70 Velen van hen komen naar voren en zeggen: “Ja, ik zeg *deze* geloofsbelijdenis op. Ik geloof dat ik in orde ben, nu.” Nu, u veronderstelt dat u in orde bent. U denkt slechts dat u dat bent.

71 Nu, als ze dit doen, dan komen mensen en worden lid van deze kerk, veronderstellend dat ze doen wat juist is. En aan velen van hen wordt alleen gevraagd om een—een geloofsbelijdenis aan te nemen, om daarbij te leven. Sprenkelen wat water op hen, en maken hen kerkleden, en dan zijn ze in orde. Deze mensen gaan

weg, eerlijke, goede mensen, veronderstellend dat ze op hun weg zijn naar de Hemel.

⁷² Nu, dat is waar de problemen komen. Eerlijk denkende mensen geloven dat wanneer zij in een zekere toestand zijn gebracht, of een zekere plaats, of om een zekere gelofte te doen, of zoiets, dat dat alles is wat God vereist. Een gebod houden, of bij de tien geboden leven, of zoiets dergelijks, een of ander goede daad doen, sociaal veranderen, iets aan de burens geven. Ze veronderstellen dat dat godsdienst is, en dat dat alles is dat ze moeten hebben. Maar hoe verkeerd is dat.

⁷³ Nu, wij leven later dan wij denken. Jaar na jaar, als ik naar Phoenix en andere plaatsen kom, vraag ik me af of wij hier volgend jaar zullen zijn. Ik vraag me dan af, als ik vertrek: "Deed ik . . . Was ik eerlijk? Legde ik alles net zo duidelijk uit als ik maar wist hoe het uit te leggen? Heer, volgde ik Uw instructies? Heb ik één ding gezegd tegengesteld aan Uw Woord, of heb ik elk woord in lijn met Uw Woord gehouden? Want deze zelfde mensen zullen met mij in het oordeel staan, en ik zal rekenschap moeten afleggen voor wat ik heb gezegd toen ik op deze zekere plaats was, waar het is."

⁷⁴ Maar de mensen, zoals deze predikers, geloof ik, veronderstellen, na zoveel opleiding en een graad te halen, enzovoort, en een geloofsbelijdenis van een kerk geleerd te hebben, en ze gaan weer uit en nemen een pastorale baan, en, ik geloof, met eerlijkheid en oprechtheid, net zo oprecht als wie dan ook maar zou kunnen zijn. Maar oprechtheid is niet wat het waar maakt. Dat, dat is niet helemaal de Waarheid. Ik heb gestaan toen ik . . .

⁷⁵ Hier niet lang geleden in India, en heb ze gezien met een afgod met robijnen in de oren, die duizenden dollars waard waren, en een afschuwelijk uitziend gezicht erin, met grote ogen. En zag de priesters heilig water over een man gieten, met zijn lichaam helemaal vol vishaken waaraan kleine waterballen naar beneden hingen. En—en zag hoe ze een—een greppel vol vuur hadden, ongeveer dertig meter lang, misschien drie meter breed, en meer dan een meter diep, vol witgloeiende sintels, en zag de man met al deze pijnigingen. En misschien met zijn lippen, als hij gelogen had of wat leugens had verteld, om een boetedoening te doen, stak ie zijn tong uit en werd het aan zijn neus genaaid, en werden er lanssen door zijn bovenlip gestoken, brachten het hier uit door zijn voorhoofd, en staken het zo eruit. Allerlei afschuwelijke dingen! En de priesters hebben heilig water op hem gegoten om . . . en ze hebben een geit vervolgens gedood, om een bloedoffer te brengen. Om door dat vuur heen te lopen, veronderstellend dat ze de wil van God doen, en ze zijn oprecht. Ze zijn oprecht.

⁷⁶ Daar in Afrika zag ik hoe ze kleine kinderen namen, gewoon maar kleine, dikke, zwarte baby's, kleine makkers, en ze namen... De toverdokter zou de messen nemen en hen snijden, en hun gezichtjes inwrijven met dat besseninkt spul, en hen verminken, en de kleine meisjes castreren, enzovoort, om maagden uit hen te maken. En allerlei gedoe zoals dat, met de diepste oprechtheid. Zeker doen ze dat. Vallen voor afgoden neer, en geven zelfs hun levens met de diepste oprechtheid. Maar oprechtheid haalt het niet. Ze veronderstellen dat het juist is. Ze denken maar dat het juist is.

⁷⁷ En u, wij kijken neer op hen, en wij denken dat ze anders onderwezen moeten worden. Maar wij in Amerika zijn net zo slecht, en eerder erger dan beter. Dat is waar. Wij veronderstellen. Wij nemen het als vanzelfsprekend. Wij wagen het overal zonder de werkelijke autoriteit om het te doen. Er is geen autoriteit in de Bijbel voor een Christen om te drinken, gokken, liegen, zuipen.

⁷⁸ Mensen sluiten zich aan bij deze kerken en gaan gewoonweg op dezelfde wijze door. Ze sluiten zich aan bij deze kerken. Vrouwen knippen hun haar, dragen korte broekjes, roken sigaretten, zeker, gaan gewoon door. Ze denken dat het in orde is. Ze veronderstellen dat het in orde is. Maar het is niet in orde. Het is niet in orde. Een miljoen mijl er vandaan, het is niet in orde. Gods Woord ondersteunt het niet. Het is eraan tegengesteld, maar ze veronderstellen dat het in orde is.

⁷⁹ Ergens hier aan de Westkust. Nu, dit gaat niet over de Presbyterianen nu. Dit zijn de Pinkstermensen, en een grote fijne kerk, wonderbare organisatie, maar ze zijn zo ver bij het Woord vandaan gegaan. Deze dame droeg lang haar. Ze deed het in een klein rond ding achter op haar hoofd. En ze, ze gingen naar haar toe en zeiden: "Hé, je hebt een platte band, achterop." Ze... En ze bespotten haar allemaal. Zelfs de voorganger vertelde haar dat ze haar haar moest laten knippen omdat het anders was.

Ze vroeg het aan mij. Ze zij: "Broeder Branham, hoe zit het daarmee?"

Ik zei: "Hij heeft u iets verkeerd verteld."

Onze Pinksterzusters doen hetzelfde, zoals de wereld.

⁸⁰ Iemand zei onlangs, zei: "Broeder Branham, mensen beschouwen u als een profeet. Waarom in 's hemelsnaam leert u deze mensen niet hoe ze geestelijke gaven kunnen ontvangen? Houd ermee op over hoe die vrouwen zich kleden en die mannen handelen. Houd ermee op. Het gaat u niet aan om dat te zeggen. Onderwijs hun grote, diepe, geestelijke dingen."

⁸¹ Ik zei: "Hoe kan ik hun algebra onderwijzen, als ze hun ABC niet kennen?" Hoe kunt u hun een universitaire opleiding geven; terwijl ze zelfs nog niet uit de kleuterschool zijn? Hebben zelfs niet het normale fatsoen om zich te reinigen en als Christenen

te handelen, en zich te kleden als Christenen, en te leven als Christenen, en dan spreken over geestelijke gaven. Kom van de kleuterschool af. Ze veronderstellen dat het in orde is, maar het is verkeerd. U behoort dat niet te doen. Uw moeders deden dat niet, dat was jaren geleden in Pinksteren. Maar ze doen het.

⁸² En u mannen, hoe kunt u het verdragen, dat uw vrouwen laten doen? U bent nog steeds op de kleuterschool. Ziet u? Dat is juist. U veronderstelt dat het in orde is, maar dat is het niet. U zegt: “Wel, mijn vrouw doet *dit* en *dat*.” U bent het hoofd van het huis. God zei het. Ja.

⁸³ U veronderstelt slechts dat het in orde is omdat de anderen het doen. Het maakt mij niet uit wat de anderen doen. Het is wat Gods Woord zegt. Dat is wat de Waarheid is.

⁸⁴ U veronderstelt het slechts. Ziet u? U zegt: “Nou ja, ik denk dat het in orde is, de—de voorganger.”

⁸⁵ Het maakt mij niet uit wat de voorganger zegt. Het Woord is juist. Het Woord is wat juist is. Ziet u? Veronderstel het niet. U zult in de problemen komen. Doe gewoon wat het Woord zegt te doen. Ja, meneer.

⁸⁶ De mensen, ze—ze blijven het gewoon steeds maar doen, maar ze veronderstellen dat het in orde is terwijl het dat niet is.

⁸⁷ Mensen zeggen: “Wel, Hij is te goed. Hij, Hij is te goed om dat te doen. God is zo goed.”

Ik geloof dat. Ik geloof dat God goed is.

⁸⁸ Een tienerjongen zei, niet lang geleden, in onze plaats, onze stad. Hij zei: “Weet u wat?” Hij zei: “God is zo goed, Broeder Branham.” Hij zei: “Weet u, God is zo goed, Hij laat me gewoon alles doen.” Hij zei: “Hij geeft er niet om. Het maakt Hem niet uit, omdat Hij gewoon zo goed voor mij is.” Onzin!

⁸⁹ God is een goede God. We horen er zo veel over hoe Hij een goede God is, en ik geloof dat Hij een goede God is. Dat is juist. Hij is een goede God. Maar als Hij een goede God is, moet Hij een rechtvaardige God zijn. Hij kan ons geen gebod geven om het een of ander te doen, en wij gehoorzamen het niet en verwachten aan het oordeel te ontkomen. Hij is ook een God van wraak, een God van oordeel. Dat is wat Hem een goede God maakt, omdat Hij Zijn Woord houdt. Hij waakt erover.

⁹⁰ Wij kunnen dus niet verwachten om verkeerd te doen, deze dingen die wij doen, en ermee weg te komen. Nee. Wij. . . Hij is niet te. . . Hij is niet zo. . .

⁹¹ Hij is goed. Dat is waar. Ik wil niet dat u mij verkeerd begrijpt. Maar, God is een goede God. Dat is helemaal juist.

⁹² Maar, bedenk, de enige manier dat Hij goed kan zijn, is door rechtvaardig te zijn. En als Hij rechtvaardig is, moet Hij Zijn Eigen geboden houden. En als Hij Zijn geboden houdt, is het

voor Christenen verkeerd om met de wereld mee te gaan. Het is verkeerd. Wij behoren dat niet te doen. Wij behoren een ander persoon te zijn.

⁹³ En wij wagen het alleen, veronderstellen het, zonder werkelijke autoriteit. Gods Woord geeft ons de autoriteit, en dat is de autoriteit waarop wij zouden moeten staan, is wat God zei.

⁹⁴ Hier veronderstelde Israël dat ze in orde waren. Hij was een goede God geweest, wat ik net heb gelezen, in Numeri. Hij was een goede God geweest. Hij was naar Egypte gegaan, en had hen uit slavernij gebracht. Zeker. Hij was een goede God. “Wel, Hij liet zelfs het—het manna uit de hemel op ons regenen.” Goede God, zeker. Het was erg goed.

⁹⁵ Maar toen het dan kwam tot een tijd dat Zijn Woord vervuld moest worden, toen het kwam tot Kades-Barnea, en de spionnen terugkwamen met het bewijs van dat land aan de overzijde, toen veronderstelden ze dat het in orde zou zijn als ze daaraan voorbij zouden gaan. God was boos op hen.

⁹⁶ En Mozes zei: “Ga niet naar die Amalekieten daar, omdat jullie niet vervuld hebben wat God ons zei om te doen.” Ziet u?

⁹⁷ Het gebod was: “Ik heb u dat land gegeven. Ga, neem het in.”

⁹⁸ En ze kwamen met het bewijs ervan terug, maar ze betwijfelden het. Ze wilden teruglopen, liever naar Egypte teruggaan, dan voorwaarts te gaan en het in te nemen, omdat ze bang waren.

⁹⁹ Zo veel mensen vandaag zijn bang dat iemand, uw buurman, iets tegen u zal gaan zeggen.

¹⁰⁰ Vaak is de herder bang om iets te zeggen, dat, over het Evangelie. “Ik ben bang dat het iemands gevoelens zal kwetsen.” Zij behoren gekwetst te worden. Het behoort gekwetst te worden.

¹⁰¹ Soms zijn de—de—de vrouwen bang, en zeggen: “Broeder Branham . . .”

¹⁰² Net zoals deze arme ziel, zij zei: “Ik ben bang om te . . . Als ik mijn haar niet zou afknippen, zouden mijn—mijn man en de andere vrouwen . . .”

¹⁰³ Wel, broeder, veronderstel niet over deze dingen. Neem het Woord van God daarvoor. Weet u dat u een ziel hebt die gered moet worden? Beseft u dat de dood die ziel niet verandert? Dood verandert niets behalve haar verblijfplaats, welke het ook is wanneer ze u verlaat.

¹⁰⁴ Wij gaan naar een uitvaarthuis. Wij hebben medelijden met de—de personen die dood zijn. Soms willen wij voor hen aan de beste dingen denken dat wij maar kunnen. Dat is juist.

105 Maar Jezus zei zo nauwgezet: “Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, zal hij geenszins ingaan.” Er is dus geen halfweg-lijn.

106 U veronderstelt dat hij naar de Hemel ging. Maar, overeenkomstig het Woord deed hij het niet. Ziet u, u veronderstelt slechts dat hij dat deed. “Wel, hij was een goed kerklid. Hij deed goed voor de bureu.” Dat is fijn. Wij geloven dat. Dat is goed. Er is niets tegen dat deel te zeggen.

107 Maar beseft u wat de mensen uit het beloofde land hield? Ze waren grensgelovigen. Ze gingen tot zover, maar wilden niet verdergaan.

108 Dat is de wijze waarop mannen en vrouwen, mensen vandaag doen. Ze zullen met God er zover in gaan. Ze zullen zeggen: “Ja, ik—ik zal geloven. Ik—ik zal gedoopt worden. Ik zal *dit, dat* of het *andere* doen, welke regels de kerk ook neerlegt.” Maar als het erop aankomt om alles aan Christus over te geven, uw leven en alles, dat is waar de streep ligt.

109 Dat maakt dat mensen zeggen: “Wel, ik kijk naar de rest van hen.” En hier naar u oudere Christenen, naar de jongeren. De jongere vrouwen kijken naar de oudere vrouwen, de jongere mannen kijken naar de oudere mannen, en kijken hoe u zich gedraagt, om te zien wat u doet. En zij veronderstellen dat ze in orde zijn, omdat u handelt op de wijze dat u het doet.

110 Nu, als de Pinksterkerk werkelijk naar haar standaard zou leven, als ze zou leven wat ze beweert te hebben, dan zou de wereld ernaar dorsten. Maar wanneer ze zien dat de Pinksterkerk het erbij laat zitten, met evenveel dingen, bijna, zoals de wereld die heeft, dan veronderstellen ze dat ze even goed zijn als u. Dat is juist. Dat is juist. Ze hebben het recht daartoe. Ziet u? Maar wij moeten daarbij weggaan. Wij kunnen het niet veronderstellen. Wij moeten in lijn komen met het Woord. Vroeger. . .

111 Nu is het bijna een onmogelijke zaak om mensen ertoe te krijgen om te bidden, te vasten, en de Heer aan te roepen. Het lijkt erop dat de kerk zo slaperig, zo lui is geworden in deze laatste dagen, zo jammerlijk. En ik heb er een hekel aan om te komen en te blijven opwekken, en prediken, en deze dingen te zeggen. Maar, broeder, zuster, dat is de waarheid. Ik kan het gewoon niet inhouden. Het is het Evangelie, en het moet gepredikt worden. Het moet als een getuigenis gepredikt worden. Het is waar.

112 Dus denk ik dat wij slechts te veel veronderstellen. Wij veronderstellen omdat wij een ervaring hadden. “Vijf jaren geleden, Broeder Branham, wandelde ik op een dag door de straat. En de Heilige Geest zegende mij gewoon, en ik rende langs de straat. Ik—ik dacht: ‘Heer, U moet mij ergens naartoe brengen, omdat ik mijzelf op de straat ga misdragen.’”

113 Misschien was u daar in de kerk, en u kreeg een ervaring. U sprak in tongen en dacht: “Wel, dat is in orde. Ik kan nu doorgaan en, oké, ik zie de rest van hen *dit* doen.” U veronderstelt dat gewoon.

114 Israël had die ervaringen. Israël was uit Egypte gekomen. Israël had tekenen en mirakelen en wonderen gezien langs de hele weg. Ze waren door de Rode Zee gekomen, als over droog land. Ze zagen manna uit de hemel vallen, elke nacht. Zij waren getuigen van de zegeningen van God op hun leven. Maar toen faalden ze om aan een van Gods geboden gehoorzaam te zijn, en wat gebeurde er? De zegening werd van hen afgesneden. En ze veronderstelden dat, omdat God zo goed was geweest, Hij gewoon door zou gaan om goed te zijn. Maar God kan dat niet doen.

115 Ik denk dat wij tot die plaats zijn gekomen. Wij zijn tot een Kades-Barnea gekomen, waar wij . . . wanneer God de uitvaardiging aan de—de gemeente heeft gegeven om een halt uit te roepen, en terug naar een gebedsleven, terug naar een toewijding, terug naar een plaats waar wij ons toewijden, weg van de dingen van de wereld, en weg van onze kleine kinderachtige verschillen onder ons; en—en—en teruggaan naar God, en broederlijke liefde, en nederigheid, weer terug naar de kracht van God. Ziet u? Wij zijn slechts . . .

116 Wij, wij veronderstellen slechts dat wij goed lopen, omdat God zegent. Dat—omdat Hij Israël zegende, waarschijnlijk op dezelfde dag dat ze weigerden om daarheen te gaan en het beloofde land in te nemen. Dezelfde dag dat zij de spionnen niet geloofden, viel het manna die nacht gewoon net zo. Maar ze waren helemaal uit de wil van de Heer. Ze konden geen andere slag winnen totdat ze terugkwamen en—en dingen met God in orde maakten. Nu is het . . . Ik denk dat het tijd is voor de gemeente om weer terug te keren tot God. Om terug te keren en te beginnen zoals het zou moeten gaan, zodat wij voorwaarts kunnen gaan op onze—onze reis.

117 Toch, zij wisten dat God een goede God was. Hij was vol van genade. Hij had hun genade gegeven. Hij had hun Zijn glorie getoond. Want er was geen . . . Zelfs hun schoenen versleten niet. Hun kleren versleten niet. En manna viel uit de hemel, elke nacht. Ze zagen wonderen en tekenen langs heel de weg, van de Tegenwoordigheid van God onder hen. Toch veronderstelden ze dat, omdat God dat had gedaan, ze daar boven konden gaan en die berg innemen.

118 Hier is het, wanneer, als wij geestelijke gaven in de gemeente willen hebben, als wij de kracht van God willen, en de echte kracht van God. Nu, ik vertel u, broeder, zuster, het is zo gemakkelijk dat iemand daarover wordt misleid, sensaties en

dingen. De duivel kan bijna elke sensatie nabootsen die God heeft. Ziet u?

¹¹⁹ Maar, ziet u, onze kerk beweegt niet zoals ze behoort te bewegen. Wij weten dat er iets verkeerd is. Ziet u? En wij weten dan dat God niet met ons zal zijn totdat wij het, wat het ook is, in orde hebben gebracht. Het is dus tijd om onderzoek te doen, zien of er dingen zijn die wij behoren te doen, en welke dingen wij niet behoren te doen, en ons dan gereed te maken en voorwaarts gaan. Het is in orde, zegeningen.

¹²⁰ Simson, wel, Simson was een groot man. Hij was geboren als een Nazarener voor de Heer. Hij had zijn zeven haarlokken die rond zijn schouders hingen. Hij bewees door zijn teken dat hij een—een—een Nazarener voor de Heer was. En God was goed, hoewel hij van zijn ouders wegliep, en heenging om een relatie met een Filistijnse vrouw te beginnen. En dat was tegen de traditie, of tegen Israël, om zelfs met een Filistijn om te gaan. Maar hier was hij, op weg daarnaartoe. God bleef gewoon barmhartig tegenover hem; het was in orde. En toen heeft hij . . .

¹²¹ Zij probeerde hem te verlokken om zijn geheim te kennen. In plaats van haar rechtuit te vertellen om niet zoiets te doen, dat hij een Nazarener voor de Heer was en hij het haar niet zou vertellen, vertelde hij haar, zei: “Bind mijn handen vast.” Loog tegen haar. Ziet u? En God vergaf zijn leugen. En hij verbrak de banden, en zo ging het steeds door. Totdat hij uiteindelijk, op een keer, veronderstelde dat hij gewoon alles kon doen wat hij maar wilde, ermee weg kon komen.

¹²² Dat is wat het probleem is, veronderstellen dat wij alles kunnen doen en er gewoon mee weg komen. “Wij zijn Pinkstermensen, ziet u, wij kunnen gewoon van alles doen en ermee wegekomen.” U kunt dat niet doen. U kunt het niet doen.

¹²³ Wij kunnen niet gewoon doorgaan omdat wij een grote organisatie zijn. Dank de Heer daarvoor, voor een grote organisatie. Dat wordt gewaardeerd. Maar wij kunnen niet gewoon doorgaan en zeggen: “Wij hebben meer leden dan de ander, en daarom is hij niet in de wedloop, en kunnen wij gewoon doorgaan. Ik vertel u, wij gaan stoppen met *dit* te doen, en stoppen met *dat* te doen. Ik denk, wel, ik denk dat *dit* ouderwets is. Ik—ik denk niet dat wij die gebedssamenkomsten moeten houden, en dit allemaal. Ik denk dat wij dat niet moeten doen.” U veronderstelt slechts.

¹²⁴ Ik vertel het u opnieuw, in plaats van te prediken, zoveel van onze studenten hier te nemen, en hen zo vol van theologie en dergelijke zaken te proppen, ik denk dat het beter zou zijn om hen mee te nemen naar een bovenkamer, zoals ze dat lang geleden deden, om een ervaring te hebben.

¹²⁵ Hudson Taylor vertelde het op een keer, de grote zendeling naar India. Een jonge Indische jongen die zich bekeerde, hij werd

gevuld met de Geest van God. Hij zei dat zijn gelaat scheen als een—een licht. En hij kwam binnen, zei: “Meneer Taylor, ik geloof dat ik nu naar school zal gaan om mijn vier jaren te doen die ik van mijn vervolgopleiding heb gemist.” Hij zei: “Dan denk ik dat ik ga studeren, en mijn diploma halen, en binnen een paar jaar zal ik in staat zijn om—om uit te gaan en het Evangelie te prediken.”

¹²⁶ Meneer Taylor, de bekende Christen die hij was, hij zei: “Zoon, ga met wat je nu hebt.” Dat is het. Zei: “Begin met Licht te geven wanneer de kaars is aangestoken, niet wanneer ze half op is.” Dat is juist. Vertel wat je weet. Als je geen ervaring hebt, kun je niets vertellen.

¹²⁷ Maar wat wij nodig hebben is—is “teruggaan naar God.” Dat is waar. Ziet u, wij moeten weer terugkomen naar die ervaring, naar de zaak die ons reinigt, van binnen en buiten. Als de binnenkant in orde komt, zal de buitenkant volgen. Het zal . . . Het zal vanzelf gedaan worden. Uh-huh. Ja, meneer.

¹²⁸ Simson zei: “Wel, ik zal gewoon opstaan en mijzelf schudden, net zoals ik altijd gedaan heb. En als ik dat dan doe, zal God daar zijn. Ik veronderstel gewoon dat Hij daar is.” Maar hij ontdekte dat Hij was weggegaan.

¹²⁹ Weet u wat? Ik geloof dat de gemeente weer terug behoort te keren naar heiligheid; behoort terug te keren naar de juiste manier van leven. Ziet u? Wij veronderstellen dan, omdat wij de Geest ontvangen, omdat wij in de Geest hebben gedanst, omdat wij deze dingen hebben gedaan die wij gedaan hebben, en God ons gezegend heeft, en wij de genezingsdiensten hebben gezien, en wij de opwekkingen zien, enzovoort, wij denken gewoon dat dat in orde is.

¹³⁰ Nu, wanneer wij dat doen, zullen wij ons gelijkvormig maken, ons op ons gemak stellen, omdat wij een prachtig gebouw hebben, een fijne denominatie hebben, wij hebben dit allemaal. Wij hebben de hoogste klasse van *dit*, de beste kerk in deze stad, en al deze dingen, tot wij de wereld naar binnen kunnen brengen en zeggen: “Kijk, onze piano, ons orgel, en onze *zo-en-zo*, is even goed als die van jullie. En onze—onze banken zijn, onze kerkbanken zijn even goed als die van jullie. Onze prediker is even hoog opgeleid als die van jullie.” Wij veronderstellen dat God nog steeds met ons is. Terwijl Hij dat niet is. Zie? U moet dat onthouden.

¹³¹ Wanneer wij de mirakelen en tekenen en wonderen van God beginnen te zien, wij zien er de kracht van God neerdalen, en zien dan dat mensen anders leven, hun levens schoonmaken. Temperamenten als een cirkelzaag, opvliegend, twisten en argumenteren, en ruziën met elkaar, “ongeregelde leden,” dat is juist, allerlei zonde onder ons, ongelooft.

132 Predikt er iemand het Woord van God en zegt: “God zei dat u wedergeboren moet zijn. Als u dat niet kunt, kunt u zelfs niet binnengaan.”

“Ik ben het er niet mee eens.”

133 En zeggen dat u de Heilige Geest heeft? De Heilige Geest zal Zijn Eigen Woord niet ontkennen. U moet bij dat Woord blijven, omdat Hij Degene is Die Het sprak. Als ik een woord uitspreek, en dan ontken wat ik gezegd heb, dan is mijn woord niets waard. De Heilige Geest moet Zich houden aan wat Hij heeft gezegd. En dit Woord, dat *Hier* geschreven is, is het Woord van de Heilige Geest. Ik geloof het. Dat is juist. Nu ontdekken wij dat God . . .

134 Nodig heeft, wij hebben meer heiligheid nodig. Wij moeten schoongemaakt worden, onze kerken.

135 Simson, hij dacht: “Wel, ik—ik zal gewoon . . .” Ging daarnaartoe en woonde met deze prostituee, en van alles. “Toen vertelde zij mij uiteindelijk om *dit* te doen, en ik kwam er tenslotte mee weg, en dan *dit* allemaal. En, o, ik—ik vertelde haar werkelijk de waarheid, dat het hier allemaal om draait. Het was zo, en ik—ik denk dat het in orde zal zijn. Ik veronderstel dat Hij met mij is.” Maar toen hij opstond en zichzelf schudde, ontdekte hij dat zijn kracht weg was.

136 Ik denk dat er vandaag, broeder, als wij naar onze kerken rondkijken naar de wijze waarop ze gaan, het tijd is om onszelf te schudden. Er is iets mis. Wij veronderstellen dat wij goed doorgaan. Wij veronderstellen dat wij het goed doen.

137 Zoals ik niet lang geleden gesproken had tegen enigen van onze zakenlieden, onze broeders, zei ik tijdens een bepaalde bijeenkomst waar wij waren, daarginds over de zeeën. En de broeders waren daar, en ze hielden een vergadering. En zij vertelden erover hoe de Heer hen gezegend had. En ze hadden een klein zaakje op de straathoek, en ze hadden hun leven aan Christus gegeven, en nu hadden ze een vloot van Cadillac's.

138 Dus zei ik tot de broeders, ik zei: “Zeg dat niet. Dat is het tegengestelde. Dat is niet hoe de eerste Pinkstern mensen het deden. Ze hebben weggedaan wat ze hadden en gaven het aan de armen. Die mannen zijn zakenlieden. Ze zijn eigenaars van fabrieken en van alles meer. U moet hen iets geven waar ze niets vanaf weten.”

139 Dat is wat er aan de hand is met de kerk. Wij halen de felle lichten en alles, en de . . . bijna een tingeltangel in de kerk. Wij proberen met de wereld bij te blijven. U kunt dat nooit doen. We moeten de ker- . . . de wereld op het terrein van de kerk uitnodigen, niet op hun terrein uitgaan. Wij kunnen ons daar niet mee meten. Maar wij hebben iets dat zij niet hebben. Dat is wat wij willen. Dat is de zaak. Ja, meneer. De zaak die wij hun willen tonen is Christus in onze levens, de kracht van de Heilige Geest, ziet u, hun iets tonen wat ze niet hebben. Laat hun op ons terrein

komen. Als ze Christus willen, moeten ze op dit terrein komen. Maar doe niet zoals zij en handel niet zoals zij. Dat is verkeerd.

¹⁴⁰ Dat is waar Simson een vergissing maakte. Hij ging van Palestina weg, naar het Filistijnse land. Hij kwam met de verkeerde . . . weg van zijn eigen terrein. En tenslotte, op een keer veronderstelde hij dat God met hem was, maar God had hem verlaten.

¹⁴¹ Achan, wel, hij nam die kleine staaf en dat Babylonisch kleed, wel, dacht hij, hij veronderstelde dat het nooit zou worden bemerkt. “Nou, wat is dat? Gewoon een klein oud kleed. Ik zal het *hieronder* steken, en waarschijnlijk zal mijn familie er lang van genieten. Ik heb een staaf. Als wij ooit geld te kort hebben, dan heb ik een—een goudstaaf. Niemand zal het zien. Wikkel het gewoon in en stop het onder mijn jas en ga verder.” Hij veronderstelde dat het in orde was, veronderstellend.

¹⁴² Maar Gods gebod was: “Neem niets uit die vervloekte stad. Heb niets om u heen dat vervloekt is.”

¹⁴³ Hoe kunnen wij dan sigaretten roken? Hoe kunnen vrouwen hun haar afknippen? Terwijl God zegt dat, wanneer ze dat doen, dat het verkeerd is? Hoe kunt u deze kleine oude broek van een ding dragen die ze dragen? Terwijl God zei: “Een vrouw die een kledingstuk aantrekt dat aan een man toebehoort, het is een gruwel voor Zijn aangezicht.” God verandert niet. Hoe kunnen wij het doen? En het is gewoon veronderstellen dat het in orde is. Het is niet in orde. Het is niet in orde. Doen onze Pinkstervrouwen zoiets, zou u beter kunnen stoppen en uzelf eens nagaan, uzelf schudden, terugkijken. Veronderstel deze dingen niet, want u bent verkeerd, absoluut verkeerd.

¹⁴⁴ De Egyptenaren, toen ze Mozes en de Israëlieten achtervolgden, zagen ze Mozes recht door die zee marcheren, er daar oversteken, elke Israëliet. Ze waren besneden en aan de Heer opgedragen. Ze . . . de geboden van God waren met hen. De tekenen van God volgden hen. Ze wandelden recht door de zee heen. Er was geen vergissing. De Egyptenaren stonden te kijken hoe ze het deden.

“Wel,” zeiden ze, “ik veronderstel dat, als zij het kunnen, wij het ook kunnen.”

¹⁴⁵ Nu, wij kijken terug en zien de Pinksterkerk in het begin. We denken aan de Pinksternensen, van dertig, veertig jaar geleden. Wij denken aan het post-Nicea Concilie van Pinksteren. Wij denken aan hen in de vroegere tijden van Irenaeus, Martinus, Columba, Justinus, Polycarpus, al die heilige mannen. En wij voelen dat, naar hen kijkend, dat wij dezelfde zegening hebben die zij hadden, waardoor wij denken dat wij gewoon kunnen blijven doorgaan zoals zij het doen. We menen dat wij dezelfde dingen kunnen doen die zij deden. Maar wij kunnen het niet doen

onder deze omstandigheden, onder deze toestanden waarin de kerk nu verkeert.

¹⁴⁶ Kijk wat die mannen deden. Kijk wat die kerken deden. Wat een offer het was! Wat zij moesten opgeven! Hoe zij hun levens voor hen zelfs niet telden. Ze bleven op hun aangezicht, dag en nacht, biddend tot de Heer. Ze gingen overal naartoe waar ze maar konden, op zoek naar alle—alle hoeken en gaten waar ze maar konden komen, om tegen de mensen te getuigen van het Koninkrijk Gods.

¹⁴⁷ En vandaag, wij verwachten gewoon dat de voorganger of de evangelist het in zijn koffertje meebrengt, en: “Prijs God! Ik behoor tot de kerk.” Dat is het. Ziet u? “Ik ben daar een lid. Ik ben gewoon. . . Ik geloof in deze kerk. Dit—deze kerk is prima.” Zeker. Het gebouw is misschien prima. Misschien niets mis mee, geen termieten of wat ook erin.

¹⁴⁸ Maar wat met dat gebouw, het andere gebouw? Welke soort termieten zitten er daarin? Ziet u? Dat is wat ons problemen kan bezorgen. Ziet u? De termieten die tot in de ziel kunnen binnendringen. O, hoe we onszelf moeten onderzoeken in plaats van te—in plaats van te veronderstellen dat wij in orde zijn. Ja. Ja.

¹⁴⁹ Deze onbesneden Egyptenaren, ze dachten: “Wij zullen gewoon recht door de zee gaan zoals zij deden,” en zij verloren hun levens.

¹⁵⁰ Achan dacht: “Deze kleine oude staaf, het zal geen verschil maken.” “De andere dames knippen hun haar af. Ik zal hetzelfde doen. Het zal geen enkel verschil maken.” Maar wat deed het? Het bracht geen plezier voor zijn gezin. Het bracht dood aan elk van hen.

¹⁵¹ En als wij een compromis sluiten over welk gebod van God ook om de mensen te behagen, doden wij daar de zaak gelijk. Eén kleine staaf, één Babylonisch kleed, stopte het marcherende leger. Broeder, één ding dat wij de gemeente toestaan te doen, dat fout is, één ding waar wij het niet tegen uitroepen, en de mensen het in orde doen brengen, het zal de opmars van de gemeente stoppen.

¹⁵² Ze veronderstellen dat u voorwaarts gaat. Wij doen het misschien ook, in naam. Wij doen het misschien ook, in aantallen. Dat is niet wat telt. Dat is niet wat telt.

¹⁵³ Het is God met ons, God in ons, God Die door ons heen beweegt, Zijn Woord levend in ons.

¹⁵⁴ Veronderstel dat niet; u *weet* dat. Let erop hoe het u doet leven, de houding die u aanneemt tegenover zonde, hoe dat alles. . . Wel, denkt u aan een heilige God? Hebt u ooit erover nagedacht van Diegene, dat u in Zijn Tegenwoordigheid zult komen staan om rekenschap af te leggen voor dit Woord, en voor

Christus? Terwijl God zo heilig is, daarginds in de Eeuwigheid zittend, dat tien miljoen zonnen zwarte vlekken voor Hem zouden zijn. Zo heilig, dat zelfs de Engelen er vuil uitzien, in Zijn aangezicht. Engelen zien er voor Hem vuil uit.

155 Verwacht u dat u en ik, met Zijn Woord en het Bloed van Zijn Zoon om ons te reinigen van zonde, en regelrecht over Zijn geboden heen lopen en de wereld ingaan, en verwachten om daar onschuldig te staan, terwijl u beter wist dan dat te doen?

156 De gemeente kan maar beter in orde komen. Laat ons, laten wij dit niet veronderstellen, omdat wij een groter getal zijn dan wij vroeger waren, en wij het financieel beter hebben dan wij vroeger hadden. Wij hebben betere gebouwen dan wij vroeger hadden. Wij dragen betere kleren dan voorheen. Wij hadden. . . Wij hebben betere auto's dan wij vroeger hadden. Maar, o, broeder, ik vraag mij af over Christus: hoeveel is Hij met ons? Ziet u? Dat is het. Wij veronderstellen het gewoon. Ja, meneer.

157 De onbesnedenen konden het niet. Dat is juist. Ze verdronken in de zee.

158 In de dagen van Noach, toen Noach die grote boot bouwde die de getijden moest tegenhouden, wel, ongetwijfeld dat er velen van de kerkleden van die dag zeiden: "Nou zeg, die fanatiekeling!" Wat als het toch gebeurt? Wat als het toch gebeurt? Wat als er wel een storm opkomt? "Wij zullen in *onze* boot stappen en gaan varen. Onze boot is evengoed als hun boot. Onze boot zal net zo goed blijven drijven als de hunne, ongeacht of hij door God geconstrueerd is of niet."

159 Dat is wat de mensen van Noach deden. . . vandaag doen. Ze zeggen: "Ik behoor tot *deze* kerk. Ik ben *hierbij* toegetreden. Deze is net zo goed als elke andere."

160 Wel, broeder, als wij niet op het Woord staan, en het Woord niet in ons is, veronderstellen wij alleen maar dat wij in orde zijn. Bedenk, toen de vloed kwam, bleef slechts de door God geconstrueerde boot drijven. Ze veronderstelden dat ze in orde zouden zijn. Maar veronderstellen dat u in orde bent, en echt in orde zijn, zijn verschillend.

161 U zegt: "Broeder Branham, u brengt ons hier in een moeilijke positie. Is het niet?"

162 Nee. Ik wil slechts aan u tonen wat voor u ligt. Ziet u? Dan zullen wij u te hulp komen, in een ogenblik. Ja.

163 U zegt: "Wel, Noach. . ." Iemand zou zeggen: "Wel, hier, ik heb. . . Wel, ik ken meneer zo-en-zo, hierzo op de hoek. Wel, hij heeft een boot waarin wij op elke stroom ook maar kunnen varen."

164 Maar, ziet u, hij werd niet door God geconstrueerd. Hij werd niet vervaardigd van sittimhout, en—en—en op de wijze dat God hem had gebouwd.

165 U zegt: “Ik heb een kerk, Broeder Branham. O, wij, wij behoren tot de grootste denominatie in deze stad. Wij, wij zijn de grootste kerk die er is hier in de omgeving, en wij hebben de best geklede groep mensen. De burgemeester komt naar onze kerk, en de ambtenaren komen naar onze kerk. Wel, wij, dit alles hebben wij. Ziet u?”

166 Maar tenzij dat door God geconstrueerd is, het zal niet standhouden. Géén denominatie, tenzij het afgem. . . gemaakt is door Gods constructie hier, zal het niet standhouden. Dat is juist. Zij moet komen op de wijze waarop God heeft gezegd dat ze gebouwd moet worden. Zij kan op geen andere wijze komen; niet door geloofsbelijdenis, niet door lid te worden, niet door *dit*, of, niet door sensatie. Het moet komen door de weg van het kruis. Het moet komen door de weg van het Bloed. Het moet komen en gevuld worden door de Heilige Geest. Het moet Heilige Geest materiaal zijn, en Heilige Geest materiaal maakt Heilige Geest mensen.

167 Een cypressenhouten boot materiaal maakt een boot van cypressenhout. Een populierenhout materiaal maakt een boot van populierenhout. Ziet u wat ik bedoel? En werelds materiaal maakt een wereldse kerk. Een Heilige Geest materiaal maakt een Heilige Geest Gemeente.

168 “Wat is deze Heilige Geest Gemeente, Broeder Branham? Wat doet zij? Hoe handelt zij?” Wij zullen het over een poosje ontdekken. Ziet u? In orde.

169 Gebouwd, net hetzelfde zoals nu, proberen zij—proberen zij te geloven. Zo velen, vandaag de dag, zo velen door de tijden heen, hebben erover gesproken, er zijn zo vele verschillende manieren, die u vertellen, zo vele mensen van verschillende manieren. Het is een verwarring. Als je *hierheen* gaat. . .

170 Mijn oude moeder, die pas is heengegaan, enkele maanden geleden, toen zij daar op het bed lag, zei: “Billy, ik ga heen.”

Ik zei: “Moeder, spreek niet zo.”

171 Zij zei: “Ik ga heen.” Zei: “Ik wil heengaan om mijn andere kinderen te zien. Ik wil pa zien. Ik ga heen.” En zij keek naar ons.

172 Ik stond daar, haar oudste. Hier stond mijn zuster, de jongste. En wij waren tien kinderen; negen jongens en een meisje.

173 Zij keek, en zij zei: “Mijn eerste en mijn laatste.” Zij zei: “Dolores, je bent mijn enige meisje. Je bent goed voor mij geweest.” Zei: “Je kwam en hielp mij met de was. Je hebt—je hebt mij liefgehad en voor mij gezorgd.”

174 Zij zei: “Billy, je hebt ervoor gezorgd dat ik nooit honger had. Je hebt mijn rekeningen betaald. Je hebt voor een plek gezorgd om te wonen.” En zei: “Je bent mijn geestelijke gids geweest.”

175 En ik zei: “Moeder, een aantal jaren geleden, toen ik tot Christus kwam, als een kleine jongen, nadat ik als kind geroepen werd,” zei ik, “eerst, een Ier zijnde, dacht ik dat ik naar de Ierse kerk zou gaan. En zij zeiden: ‘Wij zijn de kerk, ongeacht wat een ander ook zegt. Wij zijn de kerk.’ En zeiden: ‘Dit is waar je moet komen, je moet naar deze komen. Dit is de enige kerk.’”

176 En ik zei: “Toen dacht ik dat ik de Lutherse kerk zou gaan bezoeken. De Lutheranen zeiden: ‘Wij, wij zijn de kerk. Dat zijn wij. Wij zijn dat.’ Een lich- . . . En een kerk is een lichaam van mensen, een eruitgeroepen lichaam van mensen. Ik dacht: ‘Wel, nu, welke van hen is het Lichaam? Welk van hen is werkelijk de Gemeente? De ene zegt dat het op *deze* wijze is, en een ander zegt dat het op *die* wijze is.’ Ging naar de Methodisten, zij doen het op *deze* wijze. De Baptisten op *die* wijze.”

177 Ik zei: “Ik ontdekte dat er ongeveer negenhonderd verschillende kerken zijn, ziet u, en elk ervan trekt, naar *deze* richting en *die* richting. Net als. . .” Ik zei: “Ik zou geen geloof daarop kunnen baseren. Ik zou het niet kunnen doen, mama. Daarom heb ik geen één van hen aangenomen.”

178 “Maar ik ging terug, en ik ontdekte wat de constructies waren, wat God had neergelegd; de instructies, liever gezegd, wat de instructies waren wat gedaan moest worden. En ik onderwees Het precies op de wijze dat de apostelen Het hadden onderwezen, en ik kreeg dezelfde resultaten.” Ik zei: “Nu, dat is Het. Ziet u? Dat is het. Ik nam Gods Woord en legde Het gewoon uit op die wijze.”

En zij zei: “Billy, daar rust ik op.”

179 En toen de arme oude stakker zelfs niet meer kon spreken, zei ik: “Moeder.” Ik wilde haar ziel aan God opdragen. Ik deed het, mijn vader. En ik wilde haar ziel aan God opdragen, en zij lag daar. Zij kon niet meer spreken. Ik zei: “Moeder, ik sta hier nog steeds. Weet je het? Als je het kunt, knipper met je ogen.” En zij knipperde met haar ogen. Ik zei: “Ik wil je nu iets vragen, moeder. Je bent er maar enkele minuten vandaan nu.” Ik zei: “Ik wil hier staan om Jezus je ziel te zien komen halen.” Ik zei: “Dan zal ik haar aan Hem opdragen.” Ik zei: “Ik wil je iets vragen, moeder,” zei ik.

180 Nu, ik doopte mijn moeder ongeveer dertig jaar geleden. En zij werd vervuld met de Heilige Geest. En—en zij was een Christen, een echte heilige van God.

181 En ik zei: “Moeder, betekent Jezus, precies hier nu waar je misschien nog vijf minuten meer te leven hebt. Is Jezus, net zo lieflijk voor jou als Hij was op de dag dat je de Heilige Geest ontving?” Ik zei: “Moeder, ik wil dit voor mijn eigen zeggen, zodat

ik het anderen kan vertellen. Is Hij nu net zo lieflijk? Je bent mijn moeder. Je zou mij niets verkeerd vertellen. Ik wil weten hoe je je op dit moment voelt. Is Hij even lieflijk als Hij was toen je Hem lang geleden, dertig jaar geleden ontving? Als dat zo is, je niet kunt spreken, knipper maar heel snel met je ogen." En zij knipperde heel snel met haar ogen, en de tranen liepen langs haar wangen. O, broeder! Ja.

¹⁸² Dat is het. Dan veronderstelt u niet. U weet waar u staat. Dat is juist. O, veronderstel het niet. Er zijn zo vele verschillende richtingen. Veronderstel het gewoon niet. Maar God heeft een betuiging van Zijn belofte gegeven. Ziet u? Wij hoeven het niet te veronderstellen. God heeft het betuigd.

¹⁸³ Nu, in Deuteronomium 18:22, kunt u vinden, 18:15 tot 22, zult u het ontdekken. De Bijbel zei dat: "De HEERE, uw God, zal een Profeet verwekken als mij," Mozes die sprak. "En Hij, de mensen. . . Wie niet naar deze Profeet zal luisteren, zal afgesneden worden van onder het volk."

¹⁸⁴ Dan gaat Hij verder en zegt: "Als er een profeet onder u is, of iemand die dit beweert te zijn, en wat hij zegt, geschiedt niet, vrees hem dan niet. Het is niet juist. Maar als de Heer tot hem gesproken heeft, zal Hij het doen geschieden." Ziet u? Dat is de wijze waarop u het zult weten. God geeft ons instructies om het te weten, zodat wij niets hoeven te veronderstellen, niets. U hoeft het zich niet gewoon maar in te beelden. U kunt een ervaring hebben om het te weten. Ja, meneer.

¹⁸⁵ In Johannes 14:12, die Profeet die de Heer opwekte, welke Christus Jezus was, Zijn Zoon. Diezelfde Profeet, in Johannes 14:12, zei: "Die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen." Broeder, daar is geen veronderstellen bij, geenszins. Hij zei dat u het zult doen. In Marcus, het 16e hoofdstuk, van 15 tot 18e vers, zei Jezus: "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven."

¹⁸⁶ U hoeft niet te veronderstellen: "Verbeeld ik mij dat ik juist ben? Kan ik—ik—ik denken dat ik juist ben?"

¹⁸⁷ Jezus zei: "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven." U veronderstelt daar absoluut niets over.

¹⁸⁸ Johannes de Doper, hij hoefde niet te veronderstellen, te zeggen: "Ik veronderstel dat dat misschien de Christus is. Ik ben er niet zeker van. Nu, dat is misschien Hem Die daar staat. Ik veronderstel dat het misschien zo is." Dat zei Hij niet. Hij zei: "Zie, daar staat het Lam van God." Hij veronderstelde niet dat het zo was. Hij wist dat het zo was. Waarom?

¹⁸⁹ God had hem in de wildernis verteld: "Nu, je zult hiermee geen vergissing maken, Johannes. Dit is een belangrijke zaak. Je wilt niet in de war komen."

¹⁹⁰ Zo is het vandaag. God wil dat Zijn Gemeente weet wat de Waarheid is. Wij willen hierover niet in verwarring raken.

Broeder, u krijgt geen andere poging. U kunt het maar beter juist hebben, wanneer het schip aankomt in uw huis, wanneer de dood in de kamer rondzweeft. U moet hier zeker van zijn. Neem er geen risico mee. Doe het niet. Het is verkeerd. Wees zeker dat u het juist hebt.

¹⁹¹ Hij zei tegen Johannes: “Op Wie gij de Geest zult zien neerdalen, Die is het Die zal dopen met de Heilige Geest en Vuur. Ziet u? Dat is Hem. Dat zal Degene zijn.”

¹⁹² Johannes zei niet: “Ik veronderstel het.” Hij zei: “Daar is Hij.” O, God. Dat is het. Kende Hem. Hij veronderstelde niets. Hij wist dat dat de Zoon van God was. Hij wist dat dat het Lam was dat de zonde van de wereld weg zou nemen, omdat het aan hem geopenbaard was.

¹⁹³ En u zult nooit iets beter weten totdat het aan u geopenbaard is. En hoe kan God iets aan u openbaren dat in tegenspraak is met Zijn Woord? De enige wijze dat de Heilige Geest ooit Zichzelf aan u zou kunnen openbaren, is als Hij Zijn belofte aan u houdt. “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen. Met nieuwe tongen zullen zij spreken. Slangen opnemen, of dodelijke dingen drinken, het zal hen geen kwaad doen. Hun handen op de zieken leggen, en ze zullen herstellen. Hieraan zullen alle mensen weten, dat u Mijn discipelen bent, als u liefde hebt voor elkaar.”

¹⁹⁴ Dit zijn de geboden. Dit zijn de dingen om op te letten. De vruchten van de Geest: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, geloof, goedheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, geduld. Dat is de vrucht van de Geest. Dat zijn de dingen, de bewijzen. Dat is de betuiging. Dat is hoe God het betuigt. Hij bewijst het aan u.

¹⁹⁵ Wat was het verschil met Moab, boven op de berg, met zeven altaren en zeven rammen; en Israël daar beneden in de vallei, met zeven altaren en zeven rammen? Beiden hielden de geboden van God. Beiden probeerden het te doen. Maar God betuigde Israël.

¹⁹⁶ Wat deed Kaïn, toen hij een altaar maakte net zo mooi, of mooier dan dat van Abel? Hij offerde vruchten. Hij gaf zijn tienden. Hij bracht zijn inkomen in het huis van de Heer. Hij knielde bij het altaar. Hij boog zich neder. Hij bad. Hij aanbad, net zo oprecht als welke man dan ook. Maar God betuigde Abel door zijn offer te verteren.

¹⁹⁷ Op de berg Karmel, die grote dag, toen vierhonderd heidense priesters zich daar vergaderd hadden, van het huis van de Eerste Dame van het land, toen ze zich daar vergaderden om hun offer te brengen. Ze riepen, de hele dag lang, en er was geen geluid noch vuur. Maar toen Elia de jonge stier erop legde, en er zeven kruiken water over goot, betuigde God dat dat de waarheid was.

¹⁹⁸ Als u zegt dat u een gelovige bent, betuigt God het. U hoeft niets te veronderstellen. Het is God, Die verteert. U hoeft niet

te veronderstellen. Dat is juist. Het koperen altaar verteerde het offer. Als het offer op het altaar lag, en het niet verteerd werd, had God het geweigerd. Ziet u? Het wordt verteerd. En u bent Gods offer. Leg uzelf op het altaar, en zeg: “God, neem het gewoon helemaal uit mij weg. Maak alles leeg, zodat U mij kunt vullen, mij kunt gebruiken.” Dat is juist. Veronderstel het niet. Geloof het. Ja, meneer. Als u het niet gelooft, u, zal God uw offer niet aannemen.

¹⁹⁹ Hij kon zeggen, Johannes: “*Dit* is Hem. Hij, Hij is waar. Ik weet dat Hij het is.”

²⁰⁰ Nathanaël ging terug naar Deuteronomium 18. En u vindt, in Deuteronomium 18:15, als u het wilt noteren. Hij hoefde niet te veronderstellen. Toen Filippus hem ging halen, zei hij: “Kom, zie. We hebben de Messias gevonden.”

²⁰¹ Nu, ziet u, Filippus was zeker. Hij wist waarover hij sprak. Hij zei: “Wij hebben de Messias gevonden.” Niet: “Kom, laten wij daarnaartoe gaan en zien. Laten wij—laten wij het samen onderzoeken en zien of dit de Messias zou kunnen zijn. Laten u en ik onze boeken maar nemen en daarnaartoe gaan en het onderzoeken.” Er was geen beredeneren bij hem. Hij veronderstelde het niet dat het de Messias was. Hij wist dat het zo was. Hij wist het.

²⁰² Dus, Nathanaël, die een goede geleerde was, toen hij daar kwam in het aangezicht van Jezus, en Jezus zei: “Zie, een Israëliet waarin geen bedrog is,” was zijn veronderstellen over.

Zei: “Rabbi, waar kende U mij van?”

²⁰³ Hij zei: “Voordat Filippus u riep, toen u onder de boom was.” Geen veronderstellen meer. Wat? Hij wist dat God dat gezegd had.

²⁰⁴ God had gezegd: “Als er een profeet is, een die onder u opstaat, en wat hij zegt komt niet te geschieden, hoor dan niet naar hem. Maar als het wel gebeurt, dan heb Ik hem gezonden.” Daar hebt u het. Hij hoefde het niet te veronderstellen. Hij wist dat dat de Messias was.

²⁰⁵ Kijk naar de vrouw bij de bron, toen Jezus daar bij de bron was in Samaria, toen Hij, zij bij de bron stond. Zij zei. . . U kent het verhaal, over: “Breng Mij wat drinken.” En zei: “De put is diep en U hebt niets om mee te putten,” enzovoort, de. . . zoals de conversatie verder ging.

²⁰⁶ En tenslotte zei Hij tegen haar, zei: “Ga heen, haal uw man en kom hier.”

²⁰⁷ En zij zei: “Ik heb geen man.” Zij zei: “Meneer, ik bemerk dat U een profeet bent,” nadat Hij het haar verteld had. Zei: “Ik heb geen man,” zei zij.

²⁰⁸ Hij zei toen: “U hebt terecht gezegd, omdat u er vijf hebt gehad, en degene met wie u nu leeft uw man niet is.”

Zij zei: “Heer, ik bemerk dat U een profeet bent. Wij wéten het.”

209 Niet: “Wij veronderstellen, wij veronderstellen dat misschien . . . Wij, we veronderstellen, misschien, dat de Messias dit zou kunnen doen. Wij veronderstellen dat.”

210 “Wij wéten dat wanneer de Messias komt. . .” Halleluja! Dat is het. “Wij wéten dat. Wij veronderstellen niets. Wij weten precies wat de Schrift zegt.”

211 Broeder, de Schrift zegt dat wij wedergeboren moeten worden. Wij moeten ons afscheiden van alle vuil van de wereld, en heilig zijn. Wij moeten—wij moeten dat doen. Dat is wat de Bijbel zegt. Onze vrouwen behoren niet als de wereld te handelen. Onze mannen behoren niet als de wereld te handelen. Wij behoren niet rond te hangen en vuile moppen aan elkaar te vertellen. Wij behoren hier niet uit te gaan en sigaretten te roken, een sociaal drankje nemen om onze baan te behouden.

212 Wel, als ik gezouten crackertjes moest eten, en slootwater drinken, zou ik liever op straat verhongeren, dan een baan behouden waar ik de duivel zijn bederf moest drinken en sigaretten roken, alles nog meer, om in de gunst te blijven. Nee, meneer.

213 Ik zou mij liever afscheiden van een groep mensen die zichzelf Christenen noemen en die mij ouderwets noemen, als ik een vrouw was, omdat ik moest—lang haar moest dragen en fatsoenlijk uitziende kleren. Ik zou me liever afscheiden en een fanatiekeling zijn, dan omgaan met zulke mensen die zouden lachen en de spot drijven met zulke dingen. Wel, het is een gruwel in Gods ogen! Dat is juist.

214 Maar, toch, proberen wij te zeggen: “Zo is het nu eenmaal.” Wij veronderstellen dat dat in orde is. “De rest van hen doen het.” Wel, dat maakt geen enkel. . . Judas verraadde Christus. Is dat het teken dat u het moet doen? Nee, meneer. Wij willen dat niet doen.

215 U wilt, u wilt Gods Woord houden. Veronderstel niets. Neem wat Gods Woord zegt. Ja, meneer.

216 Wat als de discipelen, nu, op de Pinksterdag. . . (Om te sluiten.) Wat als de discipelen hadden gezegd: “Wij gingen daarnaartoe,” en ze—ze waren daar negen dagen gebleven? Op de negende dag, wat als Petrus daar was gekomen, en had gezegd: “Broeders, jullie weten dat onze Heer niet kan liegen. Nee. Hij kan niet liegen.”

Mattheüs zou zeggen: “Dat. . . dat is juist, Simon. Hij—Hij kan niet liegen.”

“Wat denk jij erover, Marcus?”

“O, dat is juist. Hij kan niet liegen.”

217 “Hij vertelde ons dat als wij hier naar de stad Jeruzalem zouden komen en er blijven, Hij de belofte van onze Vader op ons zou zenden. Wij geloven dat. Nietwaar, broeders?”

“O, natuurlijk.”

218 “Nu ik zal jullie wat vertellen. Wij zijn hier al negen dagen geweest. Ik veronderstel dat wij het al ontvangen hebben.” O, dat zou goede Baptisten, en Methodisten, en Presbyterianen maken. Ziet u? “Ik veronderstel dat wij het hebben, broeders. Laten wij erop uit gaan en een samenkomst beginnen.”

219 Ze zouden het nooit hebben gehad. Maar zij veronderstelden niets. Waarom? Ze wisten dat daar in de Schriften. . . Ik zal u in een ogenblik een paar Schriftgedeelten geven, zodra ik het opsla.

220 In Jesaja 28:11, zei Hij: “Het is gebod op gebod; regel op regel op regel; hier een weinig en daar een weinig.” “Behoudt het goede.” “Want door stamelende lippen en door andere tongen zal Ik tot dit volk spreken. Dit is de rust.”

221 Joël 2:28 zei: “Het zal geschieden in de laatste dagen, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees. Uw zonen en dochters zullen profeteren.” Halleluja! Ze wachtten totdat de Schrift aan hen werd gemanifesteerd. Ze veronderstelden niets. Ze wachtten tot het voorbij was. Ze wachtten totdat ze het ontvingen.

222 Pinksterkerk, hun vrouwen knippen nog steeds hun haar af, hun mannen roken nog steeds sigaretten, en de dingen die wij doen, en dergelijke dingen, en—en wij laten onze mensen gewoon zo doorgaan. Wij veronderstellen iets. Laten wij terugkeren, broeder. Laten wij hier even teruggaan. Wij lopen onszelf te snel voorbij. Wij kunnen geen pinkstermensen zijn en zo doen. Nee, meneer.

223 Laten wij terugkeren totdat er een verterend Vuur van God neerkomt en het offer ontvangt en maakt dat de Gemeente volledig vervuld wordt met de Geest van God, en ouderwetse Pinksterkrachten beginnen zich opnieuw te vertonen in de gemeente. Zeker. Zeker.

224 Wij veronderstellen het gewoon. Ziet u? Wij nemen het gewoon: “Wel, ja, meneer, ik geloof. Ik sprak op een dag met tongen. Ik geloof dat ik het ontvang, Broeder Branham. Ik—ik geloof dat het juist is.” En handelen op de wijze zoals u handelt? De dingen doen die u doet? Samengaan met de wereld? Televisiekijken op woensdagavond in plaats van naar de gebedssamenkomst te gaan? Al deze dingen, daarvan houden, “Wij houden van Sucy,” en al die andere dingen, meer dan u van de Bijbel houdt? Liever tijdschriften lezen? Pinkstermensen die liever tijdschriften lezen? Omdat de rest van de vrouwen zo handelt, moet u het dan ook doen? Al dit soort dingen doen, dan veronderstelt u maar!

225 “Hij die de wereld liefheeft, of de dingen van de wereld, de liefde Gods is zelfs niet in hem.” Dat is juist. Het is de waarheid.

226 Het komt tot een plaats waar het allemaal show is. Het is allemaal gewoon een show, in plaats van ouderwetse heiligheid, in plaats van tot God terug te keren. U ziet vandaag de foto's in de advertenties, en evangelisten die erop staan, met erg mooi, krullig haar. Ik zou er graag wat van hebben. Dat is waar. Maar u merkt hen op. Hun foto zal genomen worden, echter, en ze houden—ze houden hun hoofd schuin naar beneden, om dat echt mooi, krullig haar te tonen, zo adverteren, en dergelijk spul.

227 Laat mij u vertellen, broeder. Geen wonder dat de Geest van God van de zaak is weggegaan. Geen wonder dat wij weer net zo koud zijn als de Methodisten of Baptisten. Wij moeten hieruit komen, broeder, zuster, of God zal ons verteren. Zo is dat precies. Wij moeten terugkeren naar de kracht van God, naar oude gebedssamenkomsten en schuddingen van de Heilige Geest, totdat mannen en vrouwen heilig en geheiligd leven. Ja, meneer. Haal de wereld, en al het Hollywoodgedoe, en kledij en rommel eruit. Tjonge! Dat is juist, broeder. Ja. O, hoe zonde zo misleidend is! Hoe het zo gemakkelijk naar binnen kruipt op die wijze, en de dingen overneemt. Het grijpt u gewoon en houdt u vast, en gaat er mee weg. Ja, meneer.

228 Intellectuelen, jullie kerken stemmen soms voor jullie voorganger, of hoe u het ook doet. Zij doen het zoals de Baptistenkerken, enzovoort, en Presbyterianen, en Methodisten, en Pinkstermensen, ook, natuurlijk. U wilt uw voorganger, u probeert de een of andere grote, intellectuele knaap te vinden, zodat u tegen uw burens hier kunt zeggen: “Ziet u, onze man heeft . . . Onze—onze voorganger heeft een universitaire opleiding.” Ziet u? Wij, u, u kiest een dergelijke man.

229 Als ik een man wil om mijn kinderen te onderwijzen, om hen onder zijn onderwijzerschap te laten, en dergelijke, en mijn broer, mijn moeder, en iemand die ik verwacht te ontmoeten ginder in het andere land, zou ik liever een man hebben die zijn ABC niet kent, wanneer het aankomt op het intellectuele standpunt. Ik zou liever hebben dat hij Christus zou kennen, dat is juist, als Redder. Ja, meneer. Of hij kon prediken, of opstaan en kwijlen, en wat nog meer, zou dat voor mij geen enkel verschil uitmaken. Droeg hij een overall in de kansel, welk verschil zou dat uitmaken? Het probleem is, wij zijn te chic en modieus geworden. En Pinkstermensen, wij zijn gewoon . . .

230 Dit geldt gewoon voor ons allemaal. Wij—wij zullen gewoon verteerd worden als wij hier niets aan doen. Wij hebben gebedssamenkomsten nodig. Wij hebben het nodig om terug te gaan naar de kracht van God. Ja, meneer. En maakt u maar een kleine opmerking erover: “O, goeie hemel!” De mensen denken dat dat gewoon verschrikkelijk is. “O, tjonge! Zou hem niet in

mijn kerk willen, om dergelijke dingen te zeggen.” Hm! Ziet u? Dat is het. Wat is er aan de hand?

²³¹ Het toont aan dat er aan de binnenkant iets verkeerd is. *Dit* is Gods Woord. *Dit* is Zijn gebod. Wij veronderstellen dat wij in orde zijn, maar ik vraag me af, vraag me af wat God erover zegt. Ja, meneer. Ja, meneer. Ja, meneer. Dat is—het is verschrikkelijk om dat te zeggen, maar het is waar. Ja, meneer.

²³² Op de dag van Pinksteren, wachtten ze totdat ze Schriftuurlijke autoriteit hadden. Dat klopt; voordat ze iets beweerden, wisten zij dat ze het hadden. Zeiden—zeiden niet: “Wel, ik—ik voelde een kleine sensatie.” Ze voelden het, zagen het, en alles nog meer. Ze wisten dat Het daar was. Zij zagen Het in hen bewegen, in hen werken, door hen spreken, van alles. Het was er. Ze hoefden niets te veronderstellen. Het was er en sprak voor Zichzelf.

²³³ En een man, indien hij wedergeboren is uit de Geest van God, is het vandaag hetzelfde. U veronderstelt het niet.

²³⁴ “Ik—ik geloof dat wij de Heilige Geest ontvangen wanneer wij geloven.” Nee. Dat deed u niet. U ontvangt niet. . . Sommigen, u zou het kunnen. Maar alleen omdat u geloofde, als God u niet vervulde met de Heilige Geest, dan heeft Hij u nog niet betuigd. U hebt het niet. Ziet u? Dat is juist.

²³⁵ Veronderstel niet dat u het heeft. Wees zeker van die zaak. U wilt daar geen risico mee nemen, nee, omdat u verloren zult zijn. Veronderstel het gewoon niet. Blijf er gewoon, ga, blijf er totdat het gedaan is. Vandaag nemen wij het aan door een geloofsbelijdenis of door een zekere sensatie.

²³⁶ Ik hoorde iemand; zoals ik in het begin van mijn boodschap zei. Hier ergens, enkele dagen geleden, was ik op een plaats, en enigen van hen zeiden: “Nu, u moet Elia’s mantel dragen.” Tjonge, er zijn meer verschillende mantels, en—en aanrakingen, en handelingen, en sensaties, waar ik ooit in mijn leven over gehoord heb. Zei: “Nu, zet alles maar uit uw hoofd. Maak het leeg. Doe uw hoofd achterover.” Goede, eerlijke mensen. “Leeg gaan. Denk aan helemaal niets. Laat gewoon—gewoon—gewoon uw verstand helemaal leeg worden nu. Zeg nu: ‘Ik geloof God. O, ik geloof dat U mij de—de mantel van Elia gaat geven.’”

²³⁷ Ik wil Elia’s mantel niet. Ik wil de Heilige Geest. Ik wil op basis van dit Woord komen. Ik wil er met de kennis komen. Ziet u? En ik kom op, God, gelovend dat. . . Ik kan niet met Elia’s mantel bedekt worden. Ik wil bedekt worden met het kleed van de gerechtigheid van Jezus Christus, gekleed in Zijn gerechtigheid. Zeker. Dat is het kleed die wij willen. Ja, meneer.

²³⁸ Zeggen dan: “Wij hebben het! Wij!” En mensen gaan, en geloven dat. Zeggen: “Wel, ik veronderstel nu dat ik het heb. Ik had een vreemd gevoel, ziet u. Of, ik—ik ervaarde het echt. Ik. . . koude rillingen liepen helemaal over mij heen.” Ja.

239 Enkelen zeiden: “Wel, het liet mij zelfs huilen.” Dat deed ik op mijn moeders begrafenis, maar dat heeft nog altijd niets te maken met Dat, de Heilige Geest.

240 De Heilige Geest is de kracht van God die tot u gezonden wordt, in het hart, als een getuigenis van de Geest. U bent wedergeboren. Uw leven is gereinigd. De wereld is dood, en al de stank ervan. Het is zoals het knoflook in Egypte, ziet u, u bent er ver bij vandaan. U bent een nieuwe schepping in Christus Jezus. Oude dingen zijn voorbijgegaan. U wordt een nieuwe, al met al een nieuwe schepping, geboren uit de Geest. Ja, meneer. Al uw leden van uw lichaam onderworpen aan Zijn Geest, en u beweegt zich in de Heilige Geest, en luistert niet naar het geluid van de wereld. Uw ogen zijn op Hemelse dingen gericht. Dat, dat is—dat is als u werkelijk . . . God betuigt er de—de zaak.

241 Maar zolang u nog steeds de wereld hebt, en wilt zeggen: “Wel, zij doen *dit*, en zij doen *dat*. Ik veronderstel dat zij Het hebben.” Ze, ze hebben het misschien. Ik weet niet wat ze hebben, maar het is niet Dit waarover ik spreek. Dat is precies juist. Omdat, het dat niet is. Ja, meneer. Dat is—dat is één ding dat waar is, omdat het dingen doet gebeuren. Ja, meneer.

242 Kunt u zich dan indenken dat een persoon de Heilige Geest heeft en een deel van Gods Woord ontkent, er de helft van neemt, en zegt dat de andere helft niet goed is? Ziet u? “Wel, ik geloof dat een mens een redelijk goed leven zou moeten leven. Maar wanneer wij tot een tijd komen om aan Goddelijke genezing te denken en al dergelijke dingen, en onthouding, en, o, we moeten *dit, dat* zijn, dan geloof ik er niet in.” Jaja.

243 De Bijbel zegt dat het zou komen te geschieden. “Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht daarvan verloochend hebben.” Ze ontkennen de helft van Zijn Woord en geheel Zijn kracht. Dat is juist. Ja, meneer. Dat is waar. En dan veronderstellen ze dat ze Het hebben. “Het is in orde.” Ziet u? Ja, meneer.

244 Een dame, een paar dames, ontmoetten een van onze zusters op weg hiernaartoe, en zij had een klein ongeluk op de weg, of schade, een bougie in haar auto was gebarsten, of zoiets. En een paar vrouwen, haalden haar op, van een bepaalde kerk. En vertelde haar waar zij heen ging. Zeiden: “O, de Heer leidde ons hiernaartoe.” Zeiden: “U bent verkeerd. De pinkstermensen zijn verkeerd, ziet u. Dus, wij. . .” O, ik had graag daar willen zijn! Half aangekleed!

245 Stop met veronderstellen. Wacht totdat al het temperament weg is, de tekenen van de Bijbel van uw redding in u worden uitgevoerd.

246 Mozes veronderstelde, zonder een werkelijke roeping, dat God het zeker aan de mensen zou openbaren. Hij ging heen om Egypte daar over te nemen. Hij veronderstelde dat het tijd was

om het te doen. Maar hij faalde, en faalde bitterlijk, en gaf de zaak op, gaf de gehele gedachte ervan op, totdat God hem op een dag ontmoette.

²⁴⁷ Toen hij God bij het brandende braambos ontmoette, jaja, kwam hij in het braambos terecht, en het braambos kwam in hem. Toen was er een verschil. Hij veronderstelde het niet: “Nu, ik weet het niet. Ik geloof dat ik gewoon deze Egyptenaar zal doden, hem hier in het zand verbergen, en—en dat zal alles zijn.” Dat was weer een staaf van Achan, ziet u? Zie?

²⁴⁸ Maar toen God tot hem sprak, in het brandende braambos, en hij werkelijk God zag, God ervoer, en wist dat God was, en Hem hoorde zeggen: “Ik zal zekerlijk met u zijn,” dat is een—dat is een persoonlijke roeping.

²⁴⁹ Vele keren gaan er mensen die zeggen: “Ik geloof dat ik geroepen werd om het Evangelie te prediken.” Ziet U? Een man heeft er geen recht toe om het Evangelie te prediken totdat . . .

²⁵⁰ Het maakt mij niet uit hoe goed opgeleid hij is, hoe goed hij de Bijbel kent. De duivel kent het beter dan wie ook van ons, dat is juist, maar hij kan het niet leven. Dat is het. Hij kan het niet leven. Ziet u? Dat is het enige dat u op hem voor hebt. Ziet u? Hij kent het misschien net zo goed als u, maar hij kan het niet leven zoals u. Christus stierf zodat u het zou kunnen leven, ziet u, en Hij deed het nooit voor hem. Dus, nu, ziet u, de . . .

²⁵¹ Geen prediker heeft enige rechten, ongeacht hoe intelligent, hoeveel theologie hij kent, en hoe goed hij de Bijbel kent, hij heeft geen recht op de kansel om het Evangelie te prediken totdat hij eerst God heeft ontmoet. Niet veronderstellend, van: “Ik kan beter uitgaan. Ik zal meer geld verdienen, en ik hoop dat ik niet te hard hoeft werken.” U vergist zich daar, broeder, als u werkelijk een prediker bent. Ja. “Maar ik zal . . . En mensen zullen zo zijn. En ik zal populair zijn onder de—de buurt waar ik ben, en dergelijke dingen. En ik denk dat het de juiste ding is om te doen.” Dat is het niet.

²⁵² Een roeping van God is iets dat u niet veronderstelt. Het is iets, een werkelijke ervaring, iets waarbij u van aangezicht tot aangezicht met God hebt gesproken, en u weet dat u bent opgedragen om het te gaan doen. “Zeker zal Ik met u zijn.” U veronderstelt niets. U gelooft het gewoon. Ja. Veronderstel het niet.

²⁵³ Ga het gewoon niet veronderstellen: “Ik doe het wel goed.” Wacht op een Christelijke, persoonlijke ervaring. Beweer niet de Heilige Geest te hebben wanneer u ziet dat u nog steeds in de wereld treuzelt. Doe dat niet. Doe het niet. U, u zou beter af zijn als u het zou vergeten, ziet u, als u het vergat.

²⁵⁴ “Wel,” zegt u, “Broeder Branham, ik—ik kreeg op een dag rillingen over mij heen.” Dat—dat—dat—dat zou ook wel in orde kunnen zijn. Ziet u? Maar u zegt: “Wel, ik—ik danste in de Geest.

Ik heb misschien in tongen gesproken. Ik—ik zou misschien deze dingen gedaan hebben.” Dat is fijn. Ja, meneer. Dat is in orde. Maar als dat leven niet in orde gebracht is, als u mannen nog steeds sigaretten rookt, moppen vertelt, gezelligheidsdrankjes neemt, liegt, bedriegt, niet eerlijk met uw buurman bent, zelfs niet eerlijk met uw gezin, ziet u, en beweert de Heilige Geest te hebben, getuig dat niet meer, broeder.

²⁵⁵ En u vrouwen die niet het normale fatsoen hebt om uw haar te laten uitgroeien, zoals God u het vertelde. Dat is juist. De Bijbel zegt dat een vrouw die haar haar afknipt, haar hoofd onteert, en haar, dat zij haar echtgenoot onteert. En u die deze kleine oude kledingstukken draagt zoals de rest van de wereld draagt, de Bijbel zegt dat hij die. . . “Een vrouw die een kledingstuk aantrekt dat een man toebehoort, een gruwel is,” vuil in het zicht van God. En dan beweert u de Heilige Geest te hebben? U veronderstelt dat u Het heeft. Maar wanneer u Het ontvangt, maakt Het u rein, dat is juist, het maakt u anders.

²⁵⁶ U die beweert de Heilige Geest te hebben, en u die lang haar hebt, en nette jurken dragen, en dergelijke dingen. En u blijft op woensdagavond thuis om naar een programma te kijken, een televisieprogramma, in plaats van naar de kerk naar een gebedssamenkomst te gaan, u veronderstelt dat u de Heilige Geest hebt. Want als de Heilige Geest daar binnenin is, is de liefde van God zo overheersend in u, dat u gewoon niet van de mensen weg kunt blijven. Ziet u? U die tot gebed gedwongen moet worden!

²⁵⁷ Wat als mijn vrouw, als ik mijn vrouw vertelde. . . En als ik trouw, ik getrouwd was, en ik mijn vrouw vertelde dat ik—ik haar liefhad, en als dat een leugen was? En als het werkelijk erop aankomt, wij, is het—is het een kunstmatige liefde. Ik ben slechts. . . Ik ben. . . Het is niet werkelijk de waarheid. Ziet u?

²⁵⁸ Het is net alsof u kunsttanden zou kunnen hebben, indien u geen tanden heeft. Dat, dat is in orde. U moet iets hebben waarmee u kunt kauwen, dus krijgt u kunsttanden. Die tanden zijn in orde, het vervangmiddel, totdat u—u meer krijgt. Maar, dat, die tanden zijn niet met u verbonden. Ze zijn daar niet verbonden. Ze zijn in orde. Ze zijn een vervangmiddel, maar ze zijn niet met u verbonden. Ze zullen niet in de opstanding komen, omdat ze niet met u verbonden zijn. Dat is juist.

²⁵⁹ Als uw arm geamputeerd was, en u er een kunstarm aan doet, is het ergens een vervangmiddel voor. Een handschoen dragen, en dat is dus—dat is in orde. Het is helemaal in orde, ziet u, om dat te doen, maar die kunstarm zal er nooit komen. Niets kunstmatigs zal ooit in de opstanding komen.

²⁶⁰ En evenmin zal een kunstmatige Christen ooit opstaan in de opstanding. U bent niet met Christus verbonden.

261 En als u echt uw vrouw niet boven elke andere vrouw in de wereld liefheeft, is zij niet, dan is er iets verkeerd. Als u uw man niet liefheeft, als u lichtvaardig met hem handelt en niet het juiste soort leven leeft, is er iets verkeerd. Dat is juist. Zij zal niet. Zij zullen daar dus niet zijn, in de opstan-. . . U bent misschien met hem getrouwd. U leeft eerbaar voor hem. Dat is fijn. Ik—ik waardeer dat. U behoort dat te doen als een dame, voor uw kinderen. En u mannen voor uw vrouwen, dat is juist, u behoort dat te doen, eerbaar. Maar in de opstanding, zal dat niet haar zijn.

262 U, precies hetzelfde als in Christus nu, u behoort verbonden te zijn, een deel van Christus.

263 Niet iets kunstmatigs, nagebootst: “Ik ga naar de kerk en zeg de doxologie op en de Apostolische geloofsbelijdenis, enzovoort, en ik geloof dat ik even goed wandel als wie dan ook.” Broeder, u veronderstelt het. Neem dat nou niet als iets vanzelfsprekend. U wandelt op terrein waar u geen werkelijke autoriteit hebt om te beweren de Heilige Geest te hebben. U hebt geen werkelijke autoriteit.

264 Wat zeiden wij hier net, dat Webster zei? Webster zei: “wagen zonder werkelijke autoriteit.”

265 U waagt het erop, door te zeggen: “Ik ben Pinkstergelovige,” terwijl u de ervaring niet hebt, en het leven van Pinksteren niet hebt geleefd. Ja, meneer. Wat is het? Zonder werkelijke autoriteit. Of, door het als vanzelfsprekend te beschouwen: “Ik sprak in tongen, dus veronderstel ik dat ik Het heb.”

266 Ik geloof ook in spreken in tongen. Maar als het leven er niet op volgt, dan had het geen zin. Ziet u? Zeker. Ik heb heksen in tongen zien spreken, en tovenaars die het interpreteerden. Ziet u? Ik weet dat. En ik heb heiligen in tongen zien spreken. Het werd ook geïnterpreteerd. Maar, ziet u, het moet een leven zijn. “Aan hun vruchten zult u hen kennen,” het soort van leven dat het is.

267 En kijk naar onze Pinksterboodschap vandaag in het prediken, en hoe onze mensen bestendig wegzakken. Zelfs normale kleine dingen, ze kunnen zelfs niet op het fundament van gezond fatsoen komen. Hoe zullen wij dan beweren de Heilige Geest te hebben? Het is tijd, broeder. Geen wonder dat de wereld zegt dat u niet hebt wat u beweert te hebben. Wij veronderstellen het. Wij nemen de naam van “pinksteren” aan zonder het Leven van pinksteren te leven. Een leven van pinksteren is een toegewijd leven vervuld met de Heilige Geest, rijk en koninklijk, zodat er niemand is die een vinger op u kan leggen. Dat is echt pinksteren. O, hebben wij niet. . . Wat? Waarom zou u een vervangmiddel willen? Waarom zou de duivel u in zoiets lokken?

268 Las hier niet lang geleden, hoe gemakkelijk de duivel een persoon ergens kan inlokken om dat te doen. Ik las over het leven

van Martinus. Velen van u hebben dat waarschijnlijk gelezen, in het Niceense, post-Niceense Concilie, Vaders, liever gezegd, hoe dat Satan tot hem kwam, zo werkelijk, dat hij naar deze Martinus toekwam. Hij was gekleed met een mooie kroon op zijn hoofd, prachtig om naar te kijken, glanzend haar, gouden schoenen. Martinus, het verbaasde hem gewoon, toen hij hem daar in het visioen zag staan. Hij zei: “Kent u mij niet, Martinus? Ik ben Christus.”

²⁶⁹ Martinus was een man die vervuld was met de Heilige Geest, en hij had werkelijk het goede gedaan. Ziet u? Luister gewoon hiernaar.

En hij zei: “Aanvaard mij, Martinus. Waarom sta je daar te aarzelen?”

²⁷⁰ Martinus keek opnieuw en zei—zei: [Leeg gedeelte op de band—Red.] “Mijn Heer komt niet terug met een kroon op Zijn hoofd. Zijn heiligen kronen Hem.” Ziet u? De Schrift; blijf erbij. Ja. Hij stond op het Woord.

²⁷¹ Op een avond, in een school; een van zijn studenten, een prediker, had een school, het klooster. Velen van de... Ze noemen ze nu studenten en Bijbelscholen. Maar een van de studenten begon zich belangrijk te voelen. Hij zei: “Ik ben een van de profeten van het Oude Testament. Luister allemaal naar mij.”

²⁷² Wij hebben dat vandaag de dag. “Luister naar mij!” Een echte profeet zegt nooit zoiets, vrienden. Zijn laatste woord, hij is de laatste persoon om dat te zeggen. Ziet u?

²⁷³ “Jullie allemaal, luister naar mij! De Heer heeft mij autoriteit gegeven.” Hij bleef dat doen. De echte broeders besteedden nooit aandacht aan hem, ook de bisschop niet. Gingen gewoon door. En uiteindelijk zei hij: “Omdat u allen mij niet geloofd hebt, profeteer ik. Vanavond zal de Heer God neerdalen en mij een wit kleed geven, om onder u te zitten. Ik ben een van de profeten van het Oude Testament.”

²⁷⁴ Klinkt dat niet een beetje natuurlijk zoals vandaag? Onderzoek het nu, ga uw gang. [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ziet u? Iemand zei, niet lang geleden, stond er in de krant: “God kwam neer, nam hem naar boven voor God de Vader, en voelde Engelen met veren op Hun vleugels.” Whew! Goed.

²⁷⁵ Dan dit, op die avond rond middernacht kwam er werkelijk een licht tevoorschijn waar hij was. En ze hadden alleen fakkellichten in die dagen, een echt licht, hoorde fluisteren tegen de mensen. Onmiddellijk liep hij naar voren met een wit kleed aan. Iedereen raakte het aan, hadden nog nooit zoiets gezien. Iedereen kwam eromheen staan. De bisschop kwam erbij staan, keek ernaar. Wist zelfs niet welke stof het was; prachtig. Het was geen wit kleed. Het was een—het was een purperen

kleed, fluweelachtig en mooi, hadden nog nooit eerder zoiets dergelijks gezien.

²⁷⁶ Zouden de Pinkstervensen dat niet ingezwolgen hebben? Hum! Tjonge, dat zou het zijn geweest. Ja, meneer.

²⁷⁷ Maar de oude bisschop was eigenlijk een tamelijk slimme man. Zijn. . . Wat was er met hem aan de hand, met de kerk daar in het verleden? Ze bleven bij het Woord. Ze veronderstelden nooit iets, ongeacht welke soort sensatie het was.

²⁷⁸ God zegene uw harten, broeders. Blijf bij dat Woord. 't Maakt niet uit wat uw herder, wat meneer zo-en-zo, of iemand anders ook zegt, of de kerk, of als de organisatie *dit*, *dat* of wat *anders* zegt: "Het is in orde. Doe het beste wat u kunt." Geloof het niet. Blijf gewoon bij dat Woord.

²⁷⁹ Dus dit kleed was niet natuurlijk. En hij zei: "U ziet nu, vanaf nu aan, zit ik onder u, in dit prachtige kleed vanuit de Hemel neer gezonden."

²⁸⁰ Whew! Zou dat niet een Pinkstersamenkomst in rep en roer gezet hebben, broeder? [Een broeder zegt: "Denk van wel."—Red.] Zouden ze het niet hebben gedaan? Huh! Ziet u? De ogen verblinden, gewoon iets aannemen, o, het is zo gemakkelijk om verleid te worden. Ziet u? Dat is juist. Neem dat niet aan.

²⁸¹ Zei: "De Heer gaf mij dit. En nu moeten jullie allemaal bekennen dat ik een profet ben. Ik ben een van de profeten van het Oude Testament. Jullie luisteren nu allemaal naar wat ik jullie zeg." Ziet u? "Ik geef hier de orders van nu af aan."

²⁸² Maar ergens, voor de oude bisschop, klonk het niet juist voor hem. Er was gewoon niet. . . Er klopte iets niet. Ziet u? Het leek niet helemaal juist, omdat de houding van de jongen niet juist was. Ziet u?

²⁸³ Dat is niet hoe profeten handelen. Ze worden niet betuigd door wat ze zeggen, wat ze. . . op die manier, wat ze beweren. Het is: welke tekenen hen volgen.

²⁸⁴ Voor een Christen geldt hetzelfde, enzovoort. Als wij zeggen dat wij Christenen zijn, en zijn nog steeds in de wereld, dan is er iets verkeerd. Ziet u? Er is iets dat niet klopt. Het klinkt, het klinkt gewoon niet juist, ziet er niet juist uit. Ongeacht hoezeer u zegt dat het juist is, het is nog steeds niet juist. Het moet tot het Woord komen, terug naar het Woord.

²⁸⁵ Dus hij zei, de oude bisschop zei: "Wij zullen de rest van de nacht doorbrengen met liederen te zingen en—en gebed op te zenden." Alles ging verder. De oude bisschop bad de hele nacht. De anderen zongen liederen voor de Heer.

²⁸⁶ De volgende morgen. Zij wisten dat Martinus een betuigde profet van God was. Hij hoefde dat aan niemand te vertellen; zijn werken hadden dat bewezen. Dus zei hij: "Er is nog één ding

dat ik wil dat je doet, zoon.” Zei: “Ik wil dat je voor Martinus gaat staan.”

Hij zei: “O, ik ben gewaarschuwd om niet voor Martinus te gaan staan.”

²⁸⁷ Daar hebt u het. Daar hebt u het. Ziet u? Hij die goed goud heeft, hoeft niet te vrezen om het naar de testmachine te nemen. Hij die een onberispelijk leven leeft, geeft er niet om of de wereld hem “heilige roller” noemt. Dat is juist. Als een man een onberispelijk leven leeft, wanneer een vrouw een onberispelijk leven leeft, kan zij elk woord horen dat gepredikt wordt uit het Woord van God, of hij, allebei. Het stoort niet. Zeker niet. Wanneer u naar de toetssteen gaat, hoeft u niet te vrezen, als u echt goud heeft. U hoeft u er geen zorgen over te maken. Het zal de test doorstaan.

²⁸⁸ En dus zeiden ze: “U gaat hoe dan ook,” omdat ze wisten dat Martinus een betuigde profeet van de Heer was. Want God was met hem geweest in de dingen die hij gedaan had, en had bewezen dat het zo was. Dus, ze begonnen hem op te pakken, om hem sowieso mee te nemen, en het kleed verdween. [Broeder Branham knipt met zijn vinger—Red.] Ziet u hoe gemakkelijk, veronderstellend? Die eerlijke jongen, veronderstellend dat hij een stem hoorde! Hoe gemakkelijk zou het zijn geweest voor die bisschop, en voor wie dan ook van hen, om daarvoor te zijn gevallen, maar die broeders bleven bij het Woord.

²⁸⁹ Toen dat Concilie van Nicea daar opkwam, begonnen ze de discussie. Velen van u predikers weten waarover ik spreek. Degenen die echte scholen waren, zoals Patrick en hen die erheen gingen, en de anderen nog die, en Irenaeus en verschillende, ze bleven bij het Woord. De anderen namen dogma's aan en dwaalden af, en zo staat het vandaag nog. Maar de echte gelovigen bleven bij het Woord. Geprezen zij God! Ik weet het.

²⁹⁰ Laten wij niets veronderstellen. Blijf bij dat Woord. En God is verplicht om te maken. . . .

²⁹¹ Dat Woord is een Zaad, en dat Woord zal alles voortbrengen dat het beloofde voort te brengen. Het zal het doen. Het zal de wereld uit u wegnemen. Het zal u heiligen. Het zal u een ander leven doen leven. Het zal u dingen laten doen waarvan u dacht dat u ze niet kon doen, omdat het het Woord in u is.

²⁹² Veronderstel niet dat u het hebt. Kijk naar uw leven, en kijk of u eraan voldoet en zie wat uw leven is. Kijk naar de manier waarop u leeft, kijk of u in het Geloof bent. Zoek het uit en zie of alles precies goed loopt. Zie of de wereld nog steeds een liefde heeft, zozeer, dat het u zal wegroepen van de dingen die werkelijk van God zijn, om de wereld lief te hebben. Als het zo is, broeder, onderzoek het gelijk. Stop hier meteen, zeg: “Satan, neem dat vuile ding terug. Ik zal het niet aannemen.”

293 “Wel, over in *Die-en-die* z’n kerk doen ze dat. Broeder *Zo-en-zo* laat zijn mensen dat doen.”

294 “Het maakt mij niet uit wat Broeder *Zo-en-zo* doet. Het Woord zegt om het niet te doen. Dat maakt het vast.” Dat is juist.

295 “Wel, zij, zij zijn de grootste organisatie in het land. Zij doen het allemaal. Zij zeggen dat het in orde is.” Ja. Ja hoor, zouden misschien zeggen dat het in orde is.

296 Maar als God het zegt, zie, Gods Woord het zei. Satan zei: “Er staat geschreven . . .” En Jezus zei: “Er staat ook geschreven . . .” Zie? Daar is het. Zie? Er staat geschreven.

297 Wij moeten het Woord van God houden. Veronderstel niets. Neem het gewoon niet aan als vanzelfsprekend. Waag het niet te doen wanneer u de autoriteit er niet voor hebt. De zaak die u moet doen is daar te blijven en wachten; als het tien dagen is, twintig dagen, tien jaar, of wat het ook is, totdat u doodzeker bent, en het Woord door Zichzelf getuigt dat het zo is. Dan bent u in orde. Dat leven zal in orde gebracht worden, en regelrecht omhoogkomen, precies naar zijn plaats komen. Het zal het zeker doen.

298 En, de gemeente, ik heb het mij vaak afgevraagd. Ik zou graag een kerk binnen willen lopen . . . Ik hoop dat ik het te zien krijg voordat ik sterf. (We sluiten.) Om eens een kerk binnen te lopen, en er doorheen te lopen en gewoon zien, o, hoe zonde zelfs niet in die kerk kon zitten. Ieder lid zou het moeten belijden voordat ze daar zelfs kwamen. De Heilige Geest zou het direct ter plekke uitroepen, op die manier. Zie? Precies zoals, de vrouwen daar zien zitten en er als dames uitzien. Mannen die als mannen eruitzien, echte mannen van integriteit, Heilige Geest vervulde mannen, met de Geest vervuld. Laat er maar één zonde in de kerk zijn, waar dan ook, de Heilige Geest Die het direct uitroept. Zoals Ananias, Saffira, het precies daar voor u hebben. Zie? O, dat is een gemeente die ik graag wil zien. Ik wens dat ik het kon zien.

299 Ik heb door de landen heen gestreden, vrienden. Ik heb slag geleverd. Ik heb gehamerd. Ik—ik heb van alles gedaan, tegen mensen geschreeuwd, en soms hun organisaties en dingen veroordeeld. Niet de organisatie; dat is het niet. De organisatie is fijn. Ik heb daar niets op tegen. Maar luister, broeder, zoveel mensen, zie, zijn van die organisatie afhankelijk. Ziet u?

300 Als u de rivier afging naar een waterval toe, en ik zag dat u in een kleine boot was, en die boot zou gaan zinken. En ik me ermee bemoeien, het is niet omdat ik u niet liefheb. Het is omdat ik u wel liefheb. Ziet u? U zult kapotgaan op de watervallen.

301 En als u zegt: “Wel, wij horen *hierbij*. Maar, Broeder Branham, ik zeg het u, wij, onze herder, hij is een goede man.” Ik betwijfel dat niet in het minst. En de man is eerlijk. Hij veronderstelt dat hij gelijk heeft. Dan zegt u: “Wel, hij zegt: ‘Er is niet zoiets als Goddelijke genezing. Er is niet zoiets als spreken in

tongen. Er is niet zoiets als deze dingen. Dat is niet juist.' Wel, hij zegt dat Dat verkeerd is. Zijn organisatie leert dat.' Wel, ik ben niet tegen zijn organisatie, maar dat ding zal in stukken gaan.

³⁰² Jezus zei: "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven." Ziet u? Veronderstel het niet. Wees er zeker van. Dan hebt u het, als u zeker bent. Hoevelen zouden niet graag die soort ervaring hebben, zouden niet graag in een dergelijke kerk willen binnengaan? [De samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Zou het niet wonderbaar zijn? ["Amen."]

Laten wij onze hoofden even een moment buigen.

³⁰³ Onze Hemelse Vader, in de Tegenwoordigheid van Zijn heiligheid, wetend dat Hij de Ware en Rechtvaardige is, hoe moeilijk is het, Heer, om tot broeders en zusters te komen, en dingen uit te spreken die snijden en stoten en scheuren. En hoe moeilijk het is om die dingen te zeggen, Vader. Ik—ik bid dat u mij genadig wilt zijn, en weet dat mijn hart in liefde uitgaat naar de mensen, dat ik—ik houd er zozeer van bij hen te zijn.

³⁰⁴ En waarom moet ik zulke dingen zeggen? Omdat, Vader, ik geloof dat—dat het gezegd moet worden, dat het—dat het Uw Woord is, en dat het moet worden gedaan. En dikwijls helpt het onze broeders langs de weg, als de samenkomst zo arrogant wordt dat ze—ze gewoon over de herder zijn geboden en dingen heen lopen. En dan, Heer, zendt U soms iemand anders langs, en legt het in de mond van twee of drie getuigen, en ervoor zorgt dat—dat het werkelijk geloofd wordt, en het werkelijk de waarheid is, en verschillenden die het aanhalen. Dan zullen de mensen in die dag zonder excuus staan.

³⁰⁵ Vader God, ik weet dat er hier niemand is die op die Dag verloren wil zijn. Het allerlaatste in hun gedachten zou zijn om op die Dag verloren te zijn. En, Heer, ongeacht wat wij hebben gedaan, U zei: "Tenzij een mens wordt wedergeboren, kan hij Het Koninkrijk Gods zelfs niet zien." Als wij dan wedergeboren zijn, zijn wij kinderen van God, en de dingen van de wereld zijn dood voor ons. Wij hebben er geen banden meer mee. Ze zijn—ze zijn dood.

³⁰⁶ En ik bid U, Vader, dat U vanavond genadig wilt zijn en wilt toestaan dat elk lid van de gemeente dat in zulke dingen is meegegaan, zoals een beetje kilheid, en teruggaan in de wereld, dat zij snel zullen zijn zoals de duif die uit de ark werd gestuurd, om land te vinden, en terugkwam. Hij kon geen rustplaats vinden voor de zolen van zijn voeten, op de dode karkassen. En tikte op het raam, totdat vader Noach hem binnenin de ark liet rusten, totdat de vloed gezakt was. O Heer, moge die persoon vanavond tot God terugkeren.

³⁰⁷ Moge de gemeente terugkeren, in haar geheel. Moge dit in Phoenix een tijd van onderzoeking zijn. Mogen de kerken opgewekt worden tot heiligheid, Heer. En moge er zulk een

beroering zijn, dat te zien, de grote bewegingen die U begint; en . . . en de kracht van God begint onder de mensen te stromen. En dan wereldse en onverschillig, en nabootsingen, en—en vleselijke vergelijkingen, en—en wereldgelijkvormigheid kruipt de gemeente binnen, precies zoals het was, onze tekst vanavond. Ze liepen wel goed.

³⁰⁸ Zij kwamen uit Egypte, onder de besnijdenis, en in het bloed van het lam, en—en zij deden het goed. Maar toen zij daar aankwamen bij een ander deel van Uw Woord, en het toen betwijfelden, daar bleven ze staan, en ze verloren de slag.

³⁰⁹ En, Vader, wij bidden dat dat nooit zal gebeuren met Uw Gemeente in deze laatste dagen. God, sta het niet toe dat het gevecht ons in een nederlaag brengt. Laat ons al de Achans eruit zetten, en de—de staven uit de kamp wegdoen, en—en terugkomen naar het Woord, en terugkomen naar heiligheid, en terugkomen naar rechtvaardigheid, en voor God leven in de kracht van de Heilige Geest. Sta het toe, Heer.

³¹⁰ Door Jezus Christus bid ik dat U een honger in het hart van de mensen zult plaatsens, om de gemeente te zien zoals zij was in de oude dagen, toen zij zelfs niet eens een—een meubelstuk in de kerk hadden. Plaatsten er zelfs geen altaar in, omdat heidenen voor het altaar zouden neervallen, en zich op de grond neerbuigen voor de heidense afgoden. En ze waren bang om een altaar in de kerk te zetten, omdat de mensen, de eenvoudige bekeerlingen, zouden kunnen proberen het altaar te aanbidden in plaats van de—de levende God.

³¹¹ En zij zouden op hun knieën vallen, daar in de open ruimte, en staken hun handen omhoog naar de ongeziene God, omdat ze hielden van die nawerking van het stromen van de Geest. Zaten op oude koude rotsblokken, en—en op de grond, om naar een godvruchtige man te luisteren die het Evangelie uitlegde en de kracht van God, en dan zou de Heilige Geest in de samenkomst vallen.

³¹² O God, zie hen in leeuwenkuilen gaan, en naar de vuurovens, en—en van alles, Vader. En in de opstanding, waar zullen wij staan? Het wordt ze vandaag misschien niet gevraagd om naar de ovens en de leeuwenkuilen te gaan, maar God, het wordt van ons gevraagd om fatsoenlijk en heilig te leven, en volgens het patroon van God; om godvruchtig te leven, zoekend en biddend, en—en wachtend, en oplettend, op ieder ogenblik zou Hij kunnen komen: niet bang dat Hij zou komen, maar “Zijn verschijning liefhebbend.” Sta het toe, Heer.

³¹³ Wij zouden zo graag zien dat die grote Gemeente samengeroepen wordt, en dit gedeelte dat hier in Phoenix rust en vertoeft. Wij geloven dat U letterlijk honderden leden van Uw Gemeente hebt die hier in Phoenix vertoeven, wachtend op die tijd. Heer, ze veronderstellen het niet. Ze zijn vervuld met

de Geest. Hun levens komen overeen en tonen dat ze het zijn. Ze zijn Uw kinderen.

³¹⁴ En er zijn er enigen die graag zo willen zijn, Vader. Ze hebben misschien alleen verondersteld, en ze kijken terug op hun leven en zien dat het gewoon niet op die wijze werkt. Er is iets mis. Ik bid, Vader, dat er vanavond . . . als er enigen hier zijn, dat dit de avond zal zijn dat het uitgeroepen zal worden, en dat ze niet beschaamd zullen zijn, maar zullen opstaan en zeggen: “Ik ben verkeerd. God, vergeef mij. En help mij, van deze avond aan, om werkelijk tot het Woord te komen, en het allemaal te geloven, en vervuld te worden met de Geest, en op zulk een wijze geheiligd te worden dat mijn getuigenis niet tegen mij zal zijn in de stad.” Sta het toe, Vader.

³¹⁵ Terwijl wij nu onze hoofden gebogen houden, onze ogen gesloten, ga ik u vragen, als—als uw broeder, als een pelgrim met u, op zoek naar een Stad waarvan God de Bouwer en Ontwerper is. En ik vraag mij af, enigen van u zusters hier vanavond, enigen van u broeders, ongetwijfeld bent u goed, oprecht. Ik heb niet willen kwetsen. Maar ik wilde u vertellen wat de Waarheid is, het Woord van God.

³¹⁶ En ik ben in uw stad geweest en hield opwekkingen. U hebt gezien dat—dat ik in God geloof. God geeft geen antwoord aan zondaars. Wij weten dat. En wij—wij. . . Ik geloof dat ik een Christen ben. En ik. . . En—en uw voorgangers hebben het u verteld, hier door de stad heen. En u ontdekt dat u belijdt dat u de Heilige Geest hebt, en u ontdekt dat u nog steeds in de wereld vertoeft, daar buiten in de wereld rondhangt. U wilt dat toch niet, zuster? U wilt dat niet. U bent een te goed persoon om op die wijze te zijn. U zult het voor niets willen missen. En nu, van vanavond af aan, God. . . Als u het nog nooit eerder had gehoord, zal God u er verantwoordelijk voor houden. Hij zal u verantwoordelijk houden.

³¹⁷ Broeders, als u schuldig bent aan enige van deze dingen waarover wij gesproken hebben, u wilt niet zo zijn, nietwaar, broeder? Zeker niet. U wilt een echte Christen zijn.

³¹⁸ Hoe kan God ons ooit naar algebra brengen, zoals ik zei, als wij de kleuterschool niet kunnen verlaten? Ziet u? Wij—wij kunnen emoties hebben. Wij kunnen juichen en God prijzen, en dansen in de Geest, en dat alles. Wel, dat, dat is allemaal best, broeder, zuster. Ik geloof ook daarin. Maar ik heb hen op dezelfde manier rond een heidense afgod zien dansen, juichend en schreeuwend, en in tongen spreken, ziet u.

³¹⁹ Dus het—het is het leven dat telt. Ziet u? “Het is aan de vruchten dat ze gekend zijn.” En als u ziet dat u bent. . . het komt er niet mee overeen. Zou u graag een echte Christen willen zijn? En nu wil ik dat u, met uw ogen gesloten, biddend, als u

wilt. Ik wil dat u helemaal eerlijk bent nu, gewoon, nu, wees helemaal eerlijk.

³²⁰ Zonde kan niet bedekt worden door drinken, door het opzij te zetten, door aansluiting bij een kerk, door proberen beter te doen. Zonde kan alleen gedood worden door de kracht van God, het Bloed van Jezus Christus. Zou u niet een dergelijk leven willen hebben? Als u het zou willen, en u bent . . . en u gelooft dat God in het gebouw is. Zijn nimmer falende Tegenwoordigheid is altijd nabij, ongeacht waar u bent.

³²¹ In een visioen onlangs in de ochtend vertelde Hij mij dat. Hij zei: “De . . . Vrees niet.” Hij zei: “Sta moedig op, zie, omdat de nimmer falende Tegenwoordigheid van Christus nabij is.”

³²² Zou u dat soort Christen willen zijn, zoals u—u werkelijk weet dat u het behoort te zijn? U, u probeert het te zijn, maar u hebt gewoon die plaats nog niet bereikt. Nu, uw eigen leven bewijst het. Ziet u? Steek uw hand op tot God. Zeg maar . . . God zegene u. Dat zijn eerlijke, oprechte harten. “Ik wil het werkelijk zijn.”

³²³ Nu, wat u als u heeft . . . Als u in uw leven weet dat u niet voldoet aan wat van een Christen wordt vereist om te doen. En dan, zelfs nu, in de Tegenwoordigheid van de Heilige Geest, Satan u dwingt om uw hand beneden te houden, dat u het niet ontvangt. Nu, wat daarmee? Terwijl u weet, hierzo met de Schrift, dat u verkeerd bent. Ik zeg dat in liefde, met respect. Ziet u?

³²⁴ Wat een verschrikkelijk zaak is dat, ziet u, dat u dat zou weten. Ik zeg niet dat u dat doet. Maar, ik zeg, dat als u het zou weten, en weet dat uw leven, kijkt naar wat u doet, en de dingen hoe u handelt, en ziet dat uw leven niet overeenkomt met de Bijbel. En u hoort het Evangelie dat gepredikt is. U leest Het zelf. U weet dat het verkeerd is om deze dingen te doen, en toch doet u het. Ziet u? Is dat niet iets verschrikkelijks?

³²⁵ Nu, tenminste twintig, dertig handen waren omhoog. Was er één die ontbrak, die zou willen . . . ? Nu, laat niemand kijken. Laat alleen mij kijken. Ik wil bidden. Enigen die niet inbegrepen waren, wilt u uw hand opsteken? Ik zie u op het balkon. Ja. Ja, daar. God zegene u. Er zijn er heel wat meer. Ja. God zij met u. Dat is werkelijk oprecht. Waarom maken wij het vanavond niet vast? Dus, waarom zeggen wij vanavond gewoon niet: “Laten we het definitief maken.”

³²⁶ Nu, ik kom hier onder u in Phoenix, deze lieflijke plaats, en waardeer u zozeer, de brieven die u schrijft, en de bemoediging en de dingen, waarmee u mij probeert te bemoedigen. En u bidt voor mij. Dat is de reden dat ik moet . . . ik oprecht met u wil zijn. Ziet u? Want Christus zal mij hiervoor verantwoordelijk houden. En als ik u niet heel de Waarheid vertel, dan, ziet u, zal ik mij hiervoor moeten verantwoorden. En dat is de reden, dat ik wil dat u—dat ik wil dat u Daar bent, broeder, zuster.

327 Neem geen risico. Als er maar de kleinste risico is, neem het niet. Speel er gewoon niet mee. Wij...Laten—laten wij werkelijk echte, echte Christenen zijn. Laten we...U kunt het zijn. Anderen zijn het. U kunt het ook zijn. U kent een zekere dame waar u op wil lijken, een zekere man waar u op wil lijken, een zekere prediker waar u op wil lijken, een zekere persoon. U wilt zo zijn. U kunt dat. Nu, laten wij slechts met heel ons hart geloven.

328 En nu, terwijl wij ons hoofd gebogen hebben, en ik ga onze zuster aan de piano daar vragen, als zij wil, ons even een kleine akkoord van een lied te geven, zuster, als u wilt. En ik vraag mij af, u die het echt zouden willen...Nu, als u werkelijk oprecht bent, zal het meteen gebeuren, als u werkelijk oprecht bent. Maar u moet oprecht zijn.

329 Ik heb een getuigenis. Ik ben...Nadat mijn moeder was heengegaan, ben ik in de wildernis geweest, lag in een grot, vastend en biddend. Een visioen kwam tot mij. En dat was een van de dingen, de oprechtheid. Ziet u? Nu, meent u dat werkelijk, dat u een Christen wilt zijn, zoals dat? Wilt u gewoon heel de wereld loslaten, en dat alles van u afgehaald wordt?

330 Als u dat werkelijk meent, u bent voor niemand beschaamd in deze kerk. U bent niet beschaamd voor wie dan ook dat ze uw standpunt zien. Neen, meneer, dat bent u niet. U—u—u stak uw hand op tot God. U bent voor niets beschaamd. U komt. Het enige waarover u beschaamd bent, is uw leven. Ziet u? En u wilt—u wilt dat het rechtgetrokken wordt. U wilt...u hebt altijd al willen overwinnen, zodat u zou doen wat juist was.

331 Als u zo oprecht bent, wil ik dat u opstaat en hierheen komt, hier bij het altaar gaat staan, zoals u voor gebed zou komen als u ziek was. Ik wil voor u bidden, en handen op u leggen. Als u nu daarvoor hierheen wilt komen, komt u maar direct. Ik ben er zeker van dat de Hemelse Vader zal...Kom maar rustig en ga hierzo rondom het altaar staan. Kom voor toewijding, zo rustig als u kunt.

332 “Ik wijd mijn leven toe, vanaf deze avond, Broeder Branham. Ik ga niets veronderstellen. Ik kom nu direct. Ik kom nu direct. Ik—ik ben er klaar mee. Ik—ik beloof het aan God. Ongeacht wat komt of gaat, ben ik—ik ben nu klaar met zonde. Ik ben...Ik wil een echte Christen zijn. Ik kom om mijn leven toe te wijden.” Dat maakt dat ik mij zo goed voel om u dat te zien doen.

333 Wel, nog—nog even een paar minuten langer nu. Is er iemand anders die gewoon zou willen opstaan en zeggen: “Ik, vanavond wijd ik mijn leven toe. Ik...God, ik—ik ben dit moe. Ik heb altijd een echte, werkelijke Christen willen zijn. Het heeft in mijn hart gebrand sinds ik een kleine jongen was, of een klein meisje. Ik—ik wil de echte...Ik—ik kan zo'n risico niet nemen, wetend dat ik zal moeten sterven.” Wilt u niet even rond het altaar

komen staan, voor toewijding? Nu, deze toewijding betekent aan iets toegewijd te zijn, toegewijd aan Christus. Wilt u komen en hiervoor even rondom het altaar komen staan?

³³⁴ Christenen die deze ervaring niet hebben, neem er nu geen risico mee. Ziet u? Hoe wordt een boom gekend? Aan de vruchten die hij draagt.

³³⁵ Nu, wij komen net zo ernstig als wij weten te komen. Een poosje later, in een van de samenkomsten ergens in de kerken, zult u weten waarom ik dit doe. Ik heb geen tijd om het vanavond te zeggen, erop in te gaan. Maar ik . . . u zult het begrijpen waarom ik dit doe. Ik geloof dat God Zijn gemeente Zijn oproep geeft. Dat is de . . . ongeveer de laatste die wij zullen krijgen. Ziet u? Er zal iets gaan gebeuren en ik weet niet wanneer. Het kan voor u gebeuren, nog voor morgen. Het kan voor mij gebeuren, nog voor morgen.

³³⁶ Maar, broeder, zuster, kunnen wij het ons veroorloven om enig risico te nemen voor enig klein ding, ongeacht wat het is? "Schuldig aan het minste is schuldig aan het geheel." U moet rein zijn, gewassen in het Bloed van het Lam. De kleinste zonde zal u ervan weghouden. Ziet u? Als Engelen er vuil uitzien voor Hem, wat dan met ons?

³³⁷ Nu, ik wacht nog even een minuut of twee langer, omdat er misschien nog een andere ziel is. Weer, één die af en toe een beweging maakt, naar voren komt. Ik wil dat u nu doodernstig komt.

³³⁸ Nu, ongetwijfeld hebben velen onder u die hier bij het altaar staan, ervaringen gehad van verschillende dingen. Misschien hebt u gejubeld, gejuicht, in tongen gesproken, gedanst in de Geest, u broeders en zusters. Ongetwijfeld hebt u dat. En die—die dingen zijn fijn, heel fijn.

³³⁹ Maar weet u toen de . . . Hebreeën, het 6de hoofdstuk: "De regen komt menigmaal op aarde neer, om het toe te bereiden, te bewerken voor degenen waar het voor is. Maar doornen en distelen zijn nabij de vervloeking, waarvan het einde tot verbranding leidt." Hoe wisten ze het verschil? Dezelfde Geest, hetzelfde Leven, hetzelfde water dat op het graan viel, is ook op de dorens gevallen. En de dorens, en de distels, en het—en het onkruid waren even gelukkig en verfrist door dezelfde regen. En mensen kunnen in de kerk zitten, vrienden, en dezelfde soort ervaringen krijgen.

³⁴⁰ Nu, word hierin niet misleid, vriend. Ziet u? U kunt dezelfde ervaring krijgen door dezelfde Heilige Geest die iemand, die naast u zit, ontving, en nog steeds is het Dat niet. "De zon schijnt op de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen. De regen valt op de dorens en op het graan." Het wordt gezonden voor het graan. De Heilige Geest wordt in de kerk gezonden voor de toegewijde

heiligen, maar degenen die daar zitten, verheugen zich erover. Zeker. “Maar aan hun vruchten worden ze gekend.”

“Zullen wij hen er dan uittrekken?” werd er gezegd.

³⁴¹ “Nee. Laat ze tezamen opgroeien. En in die Dag zullen de Engelen uitgaan en al de doornen en kruipend gewas vergaderen, en zullen hen verbranden. Maar het graan zal vergaderd worden in de schuur. Aan hun vruchten zult u hen kennen.”

³⁴² Dat is waarom u hier vanavond staat, het is voor vruchten, vruchten van de Geest. Nu, onthoud dat.

³⁴³ “Hoe komt het,” zegt u, “Broeder Branham?” Misschien enigen van u vrouwen die hier staan. Ik zie dat u kort haar hebt: “Hoe komt het, Broeder Branham, ik ben een Christen, en ik—het lijkt nog steeds of ik dat gewoon niet kan doen. Ik kan mijn haar niet uit laten groeien. Toch weet ik dat de Bijbel leert dat dat juist is. Het Nieuwe Testament onderwijst dat dat is wat wij moeten doen. Ik kan het gewoon niet doen. Het lijkt alsof ik het gewoon niet kan overwinnen, ziet u, niet tot die plaats kan komen.” Ziet u?

³⁴⁴ Ik geloof dat u een goed persoon bent. Ik geloof dat u oprecht bent. Anders zou u hier niet vanavond als een voorbeeld staan. U doet dat. En dat, dat is wat u moet doen. Het is de Schrift. U moet dat doen. Ziet u?

³⁴⁵ Enigen van u broeders, God alleen kent uw hart, waarom u hier staat, de dingen die u wilt overwinnen. Nu, u—u kunt het doen, als u het alleen maar op deze wijze zult accepteren. En zegt: “Heer, ik ben niets nu, en ik geef mij gewoon aan U over, en hier kom ik. Door Uw genade ga ik het doen.” Nu, u—u kunt het niet doen zonder Hem. Er is niets ter wereld dat u kunt doen. U moet het Hem laten doen. Wijd uzelf gewoon aan Hem toe, en geloof het met heel uw hart, dan zal Hij het doen. Hij zal het voor u doen, ziet u, als u Hem eenvoudig op Zijn Woord neemt. Hij zou het niet voor één op die manier doen, en het dan niet voor een ander op die manier doen. Hij zal het voor ieder van u op die wijze doen. Ziet u? Hij zal ieder van u tot het juiste maken.

³⁴⁶ Ik wil dat al u mensen die wel Christenen zijn, en boven deze dingen uit leven, ik wil dat u bidt, wil dat u met mij bidt. In het bijzonder de prediker-broeders, dat u met mij bidt. Ik wil dat ieder van u nu, heel diep in uw hart. . . Ziet u?

³⁴⁷ U weet dat de regen op u is gevallen. U zegt: “Broeder Branham, ik danste in de Geest. Ik sprak in tongen.” Dat is waar. Maar kijk ernaar, ziet u, er is iets daar dat niet in orde is. Ziet u? Ziet u? U moet nu overgaan van dit onkruid, naar graan: nederig, lieflijk, met het Woord, gehoorzaam, ziet u, gehoorzaam aan het Woord.

348 Laat nu de Heilige Geest maar binnenkomen, en laat God u vanavond veranderen van wat u was, tot wat Hij wil dat u bent, terwijl wij bidden.

349 Onze Hemelse Vader, ik besef dat rondom dit altaar, en de gemeente is een altaar, de plaats waar mensen komen en er zichzelf op plaatsen, om ontvangen te worden als een brandoffer voor de Heer. Ik weet, Vader, vanavond, dat enigen van deze mensen die hier staan, en hun—hun kennissen zijn hier in de kerken, en ze staan hier bij dit altaar voor toewijding. En dat—dat is voor hen een groot iets om te doen, omdat zij, terwijl ze hier staan, getuigenis afleggen voor de mensen en voor U, dat—dat er iets in hun leven ontbreekt.

350 En alhoewel ik de arme kleine zusters vanavond hard moest snijden, Vader, over hun—hun ABC's, maar hier staan ze direct op uit hun stoelen, lopen direct naar voren als een dame, staan daar en zeggen: "Dan, God, als ik verkeerd ben, kneed mij en vorm mij." Hier staan broeders op dezelfde wijze. Toch staan ze op uit hun stoel en komen direct naar voren.

351 Diep in hun hart is er een verlangen. En Vader, Satan zou geen verlangen in hun hart plaatsen om goed te doen. Hij zou een verlangen in hun hart plaatsen om verkeerd te doen. "Doe maar verder. Ga niet naar voren. Laat het met rust. Geloof het niet." Dat is wat hij zou zeggen.

352 Hoe beoordelen wij het dan? Door het Woord. Zoals ik zei, Martinus, Paulus, al de bisschoppen van lang geleden van de kerk, en oudsten, ze oordeelden de zaken door het Woord. En nu, vanavond, worden ze geoordeeld door het Woord. "En als ze geoordeeld worden, zo worden zij getuchtigd, opdat zij niet met de wereld veroordeeld zouden worden."

353 Daarom zijn zij nu gekomen, Heer, om zichzelf toe te wijden, om opzij gezet te worden van de wereld, dat zij niets met de wereld te maken willen hebben. Zij willen zo volledig aan U overgegeven zijn, dat hun hele wezen Christus weerspiegelt. Zodat, wanneer zij lopen, spreken, zich kleden, zich gedragen, dat het voortdurend de weerspiegeling van Christus in hun leven is. En, Hemelse Vader, ik bid dat U dit aan hen wilt toestaan.

354 Nu, wetend dat de tijd zo dichtbij is, de Komst van de Heer; en om juist nu deze grote beweging door Phoenix te zien, onder de mensen; en om de tijden te zien die wij hebben gehad, in genezingsdiensten; en om te zien hoe hun geloof aan mij werd gegeven, om—om te helpen de mensen te bevrijden van hun ziekten en aandoeningen; om Uw Geest onder ons te zien bewegen, Heer, in een betuiging dat U daar was, zowel lichamelijk als wetenschappelijk.

355 En dan, vanavond, met deze oproep, geef ik hen aan U, Heer, in mijn gebed. Elke prediker hierbinnen, Heer, elke Christen die wandelt volgens de geboden van God, zij bidden met mij mee,

Heer. En wij geven onze gebeden nu aan U, ten behoeve van deze mensen. Moge elkeen van hen toegewijd zijn, vanaf deze avond aan, Heer. Moge de kracht van Jezus Christus gewoon nederig, nu, in hun harten stromen, op zo'n wijze, dat het hen gewoon zal vormen en—en ze gewoon anders maken, vanaf deze avond aan.

³⁵⁶ Moge een lieflijke, nederige, gebroken geest in hen komen, Heer, in berouw voor wat verkeerd gedaan is. En moge het . . . een groot vastberadenheid van—van Gods genade op hen komen, om verder te gaan met hun levens op een geheiligde manier voor U, Heer. Ontvang hen, Vader. Wij geven hen aan U, nu, terwijl ze hun levens toewijden, in de Naam van Jezus Christus.

³⁵⁷ Nu, met uw hoofden gebogen, ik . . . terwijl u aan het bidden was, zo hoop ik. En u kunt geen enkele woord tot God zeggen zonder dat Hij het weet. De zwakste heilige maakt dat de duivel beeft. En u bent Zijn kinderen. En hebt u volledig, met al uw harten, elkeen van u, uw leven volkomen voor God neergelegd, en gezegd: "God, vorm mij en maak mij het soort Christen waarover er hier vanavond werd gesproken. Dat ik—ik heb mijn leven aan U gegeven. Neem gewoon al de dingen uit mijn leven weg, die verkeerd zijn, Vader. En moge, vanaf vanavond aan, zal ik . . . ik . . . door Uw genade, zal ik elke dag voor U leven, lettend op mijn leven dat het precies overeenkomt met die van de Bijbelse vereisten"?

³⁵⁸ Als u dat in uw hart gedaan hebt, wilt u dan uw handen opsteken voor God? En zeggen: "Ik heb dit gedaan. Ik geloof het nu met heel mijn hart." De Heer zegene u. De Heer zegene u. God zegene u.

³⁵⁹ Nu, Vader, ze zijn de Uwen. Ze hebben hun handen opgestoken. Ze hebben zich toegewijd. En ongeacht hoe klein de gave is, U bent hier om de kleinste gave te ontvangen. En ze geven zichzelf aan U, precies zoals ze waren. Ze willen een lid van dat grote Lichaam zijn, zonder—zonder vlek, zonder rimpel. En ze zijn nu aan U toegewijd, Vader. Ik bid dat U hen bewaart voor de dingen van de wereld zolang als ze leven. Door Jezus Christus' Naam. Amen.

³⁶⁰ Ga nu naar uw zitplaatsen, verheugt u, en wees gelukkig dat Christus u op uw woord neemt. Nu, ik geloof. . .

³⁶¹ Terwijl ze teruggaan, er is een dame hier die in een rolstoel zit, en een man, geloof ik, en ze spreken door middel van hun handen. Ze . . . Geen twijfel aan dat ze hier zijn om voor zich te laten bidden. Wilt u allen uw hoofden buigen en mij ernaartoe laten gaan om voor hen te bidden?

³⁶² Nu, broeder, als u daar tegen hen in de rolstoel kunt spreken, of wat ze zijn. Ziet u? Nu, zeg eenvoudig dit tot hen. De Heer Jezus Christus heeft u zo lief dat Hij nu bereid is om u te genezen. Als er iets was dat ik zou kunnen doen anders dan te bidden, zou ik het doen. Maar Hij heeft mijn gebeden zo vele keren beantwoord,

voor mensen zoals u, die lijden, en heeft hen genezen. Mijn hart is naar u uitgegaan sinds ik hier sta.

363 Als ik naar de dame kijk, en ik denk aan mijn moeder die net heenging om God te ontmoeten, enkele dagen geleden. Zij is misschien iemands moeder. Ik zal voor haar bidden. Ik wil dat u gelooft, zuster, en broeder, dat God ons gebed zal verhoren, en Hij zal antwoorden. En vanaf ditzelfde uur, wil ik dat u gelooft dat het werk is gedaan.

364 Nu, tot de rest van het gehoor hier, is iemand anders gekomen om voor zich te laten bidden, enige zieke mensen of zoiets, iemand? De dame hier, iemand daar. Goed. Komt u hier rondom het altaar. Ik zal blij zijn om dat te doen.

365 Nu, hoevelen hier kunnen zich herinneren, van een lange tijd geleden, ongeveer veertien jaren geleden, daar in Broeder Outlaws kerk? Herinnert iemand zich Broeder Outlaws kerk, toen ik daar ongeveer veertien jaar geleden was? Broeder Garcia en diegenen daarginds. Herinnert u zich hoe ik de mensen naar voor liet komen?

366 Ik heb de wereld doorkruist, keer op keer, de geesten onderscheidend. Ik breng u tot woord en orde vanavond. Hebt u ooit één keer gezien dat het faalde? [Samenkomst zegt: “Nee.”—Red.] Nooit. Van de duizenden keren, was het elke keer perfect, exact juist. Is dat juist? [“Dat is juist.”] Nu, allen die weten dat dat waar is, steek uw handen op, u die in de samenkomsten zijn geweest en het gehoord hebben. [“Amen.”] Wat zei Hij? “Als wat hij zegt komt te geschieden, hoor er dan naar.”

367 Nu, visioenen genezen de mensen niet. Visioenen betuigen alleen de Tegenwoordigheid van God. Ziet u? Nu, ik denk dat wij dat nu wel weten. Maar de manier waarop ik het toen deed, was alleen bidden.

368 Er was een dame hier die vroeger ergens hier in Phoenix was. Haar naam was Zuster Hattie Waldrop, geloof ik. Ik geloof dat het dat was. Of, ja, zij had kanker. Haar man was een loodgieter. En ze komen gewoonlijk naar de samenkomsten. Ik weet niet of zij vanavond hier is of niet.

369 Ik herinner mij dat zij in de samenkomst was. En—en ze zeiden dat zij stierf; en het leek zo, in de gebedsrij. Ik herinner mij van de kanker in het hart, en de dokter hier stuurde de röntgenfoto's, enzovoort, om het aan te tonen. Dat is ongeveer veertien jaar geleden. Zij leeft nu.

370 Ik herinner mij een oproep, dat ik bad voor een kleine, kreupele, roodharige jongen. De Heer genas hem, maakte hem gezond. Zo vele dingen, gewoon zoveel, het is gewoon talrijk, talloos. Ik zal. . .

371 Ik zeg dit met—met Christelijke oprechtheid. Ik denk, als ik elk geval kon neerschrijven van wat er gebeurde, wat ik

Christus heb zien doen sinds ik een prediker ben, dat ik een stapel boeken nog zo hoog zou kunnen opstapelen. Ik heb het getuigenis van doktersverklaringen, van vijf mensen die dood verklaard werden, die dood lagen, en door gebed weer tot leven kwamen. Ziet u? Velen die beweren dat het gebeurde, en ik—ik kon dat niet zeggen. Ik zou het niet zeggen tenzij er een manier is om het te bewijzen, ziet u, en om het te weten. Maar zag hen, nadat ze gedurende uren, dagen, dood waren geweest.

³⁷² Wel, de kleine Mexicaanse baby hier in Mexico City, was dood geweest gedurende...wel, hij stierf die ochtend om negen uur, en dit was tien uur nog wat die avond. De dokter ondertekende de verklaring: "Baby, de baby stierf aan longontsteking, en is heel die tijd dood geweest." En zij stond daar buiten in de regen, die arme kleine Mexicaanse moeder. Ik deed niets dan alleen mijn handen op de baby leggen. Ik zag een visioen. Legde mijn handen op de baby. Hij begon te schoppen en te schreeuwen. En de Christelijke Zakenlieden namen het artikel niet lang geleden op, of iets erover in de *Voice* van de Zakenlieden, over het opwekken van de dode. Nu, het kan gebeuren. Maar wat als...

³⁷³ Ik zal u iets vertellen. Laat mij dit tot de leden van deze gemeente hier zeggen, en ik zal het tot de leden van welke kerk ook zeggen. Als u deze kerk aan God zou opdragen, en al haar leden, ziet u, draag het aan God op, ieder van u, met een heilig leven voor God, let dan op wat er zal gebeuren. Als die gemeente zich verbindt, en begint te bidden, ziet u, de gebeden van deze mensen beginnen omhoog tot God te gaan; Hij zal het niet afwijzen. Dat is juist. Nu, ik ben er maar één, terwijl er hier onder u velen zijn die zullen bidden. En Goddelijke genezing ligt niet bij een zekere persoon. Het zijn oprechte harten die tot God bidden, en het zijn oprechte mensen die het ontvangen.

³⁷⁴ Ik besef dat gaven aan de Gemeente worden gezonden, aan degenen die geloof hebben. En ik—ik besef dat mijn bediening waar ik de naties doorkruis en—en gewoon een klein aantal mensen naar voren nemen, brengen, en visioenen tonen, en het doorkammen. En degenen die door de gebedsrijen van andere mannen gaan, enzovoort, ze kwamen naar binnen. Dan moest ik stoppen, misschien is er iets in het verleden van die personen leven. En velen van u hier hebben het op het podium gezien: zonde werd eruit geroepen, de geheimen van hun harten, en dingen, en de reden verteld waarom ze niet genezen konden worden.

³⁷⁵ Maar daardoor, slechts door die paar, want, slechts na enkelen, en dan is mijn kracht weg. Ziet u? En dan, u begrijpt dat toch? Het is Schriftuurlijk, en hoe het is. Dan zijn er vele moeders geweest met een kleine baby die daar zitten, waar ik zelfs niet aan toekwam om voor te bidden, ziet u, vele zieke personen waarvoor ik niet aan toekwam om voor te bidden. Ik denk dat het

nu voldoende bekend is en iedereen zou het moeten weten, dat ik u de waarheid heb verteld, ziet u, dat het de waarheid is. En ik ga nu gewoon voor de zieke mensen bidden, en God vragen om hen te genezen. En ik geloof dat iedereen waarvoor wij bidden, gezond zal worden.

³⁷⁶ Nu, als er iets is in uw levens, de mensen die hier staan, laat mij u dit vragen. Als u geen Christen bent, word een Christen. Geef uw hart aan Christus, precies daar waar u staat. Als u niet met de Heilige Geest vervuld bent, houd niet—houd niet op met bidden totdat God u vervuld heeft met de Heilige Geest. Als u iets verkeerd doet, als Christen, stop ermee met dat te doen. Stop ermee. Doorzoek uw leven. Leef voor Christus. Ik zal gaan bidden en het God vragen.

³⁷⁷ Nu, op een morgen bij een ontbijt, of anderzijds op een avond, ik wil u iets vertellen wat er gebeurde, net—net . . . Ik verliet het veld en wachtte, ging terug om te bidden en te vasten, om te zien wat het was. En iets waar ik altijd naar verlangd heb; het gebeurde. Dus, ik . . .

³⁷⁸ Het heeft, nu, niets denkbeeldigs. Ik ga niet voor die rommel. Ik wil . . . Het moet ZO SPREEKT DE HEER zijn, door het Woord. Ziet u? Hebben er, wij hebben er hier te veel van die dingen, aanraken, voelen, en al dat soort dingen nu, bijgeloof enzovoort. Laat ons weggaan van die rommel. Laten wij regelrecht tot God terugkomen. Wij willen de Heilige Geest.

³⁷⁹ Ik geloof dat God mensen stuurt om voor de zieken te bidden. En ik ben een van de nederigen. Ik ben een van de kleinen die Hij heeft gezonden. En ik—ik wil mijn gebed voor u vanavond opzenden, om genezen te worden. U gelooft. En ik wil dat deze broeders hier, en zusters, door het hele gebouw, bij mij aansluiten in gebed. En laat gewoon . . .

³⁸⁰ Ik geloof dat wij hierzo gaan beginnen. Laat iemand naar de kansel toe komen. Laat hen dan weggaan, of teruggaan, zoals ze gekomen zijn. Dat zal fijn zijn. Iemand, Billy, als er iemand van u mij helpt, breng het gewoon, breng ze ons.

³⁸¹ Net hier, deze dame hier. U hoeft niet bij ene zekere persoon te beginnen. Maar, ik kan niet . . . ik ben bang om hen te laten . . . Als ze hen naar voren zouden kunnen laten komen, kunnen ze langs die kant komen, broeder? Goed. Nu zijn we gewoon . . . Nu, wij zijn gewoon een beetje laat, maar heb gewoon even geduld met mij, om te bidden.

³⁸² Ik ken zuster hier. Ik—ik geloof dat zij een lid is van de kerk van Broeder Outlaw. Hoe gaat het met hem? Fijn. En, ziek geweest? Ik kan niet op uw naam komen. Maar . . . [De zuster zegt: “Bagby.”—Red.] Bagby, Zuster Bagby. Ik zou u moeten kennen. U bent lief voor mij geweest, Zuster Bagby. En was dat niet . . . Was u niet degene naar wie Broeder Outlaw mij gebracht had, om in het ziekenhuis voor u te bidden, toen ik voor het eerst

hier kwam, jaren geleden? [“Ja.”] Was het zoiets als een. . . Wat had u, suikerziekte of hart? [“TB in de keel.”] TB in de keel. En hij leeft nog steeds voor de glorie van God. [“Dat is juist.”] Wel, dat is zo fijn.

³⁸³ Nu, Hij is nog steeds dezelfde God vanavond, precies hetzelfde als Hij was. Wij zijn misschien veranderd, maar Hij niet. Nu, wat uw probleem ook is, Hij zal het wegnemen, als u het gelooft. Wilt u het geloven?

Ik vraag de kerk om met mij mee te bidden.

³⁸⁴ Hemelse Vader, terwijl ik mijn handen op deze zuster leg, in de Naam van Jezus Christus, moge God haar genezen. Ik verkondig deze zegening voor de glorie van God, in de Naam van Jezus Christus. Amen. Nu, geloof, Zuster Bagby.

³⁸⁵ U gelooft dat God u gezond zal maken als wij voor u zouden bidden, en dat u gezond zou worden? En u bent een Christen, en zal al de dank en lofprijs aan God geven. Maar als wij nu voor u bidden, zult u naar huis gaan om gezond te zijn. Dat maakt het voor altijd vast. Er hoeft niet meer aan gedacht worden.

³⁸⁶ Onze Hemelse Vader, samen met deze gemeente, waarvan er velen zijn die net hun levens opnieuw toegewijd hebben. Vader, ik bid dat U onze zuster zult genezen, in de Naam van Jezus Christus.

³⁸⁷ Nu, niet alleen mijn gebeden, maar kijk gewoon overal heen. De diepe oprechtheid! Wij zijn niet. . . Mene dit werkelijk vanuit ons hart. U zult gezond gaan zijn.

U zult hetzelfde geloven, nietwaar?

³⁸⁸ Onze Hemelse Vader, met nederigheid van Geest. . . En, God, vergeef onze ontrouwe harten. Maak ons rein, Heer, terwijl wij de handen op de zieke mensen leggen, want het is—het is iets verkondigen dat door God gevraagd werd om te doen. En help gewoon deze arme mensen, Vader. Ik leg handen op zuster, in Jezus' Naam, en vraag om zijn. . . Gods zegen.

³⁸⁹ [Een zuster spreekt tot Broeder Branham—Red.] Zeker. Ik vertrouw. . . God zegene u, zuster. Zou u gewoon even willen. . . De dame belijdt oprecht. Zij zegt dat zij een geest op haar heeft, van opvliedendheid. En wij beseffen dat dat niet—dat is niet fijn. Maar, zuster, niet alleen u, maar er zijn er velen onder ons, ziet u. Maar misschien zijn sommigen niet zo eerlijk om het te belijden. “Maar hij die zijn zonden zal belijden. . . Hij die zijn zonden zal verbergen, zal niet voorspoedig zijn. Maar hij die zijn zonden zal belijden, zal barmhartigheid ontvangen.” U weet dat.

³⁹⁰ Zo bid ik, Hemelse Vader, door handen te leggen op zuster, dat deze opvliedendheid haar zal verlaten. Moge het haar nooit meer storen, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

Zegene u, zuster.

391 Mijn broeder, gelooft u dat Hij zal—dit verzoek zal toestaan? O! [De broeder spreekt met Broeder Branham—Red.] God zegene u, broeder. Misschien zou dat, ziet u, door zenuwachtig te zijn, misschien veroorzaakt het dat het hart op die manier op hol vliegt.

392 Onze Hemelse Vader, beseffend dat wij nooit weten op welk uur ons hart zal stoppen, het kan op elk ogenblik zijn. En broeder heeft een hartprobleem, en met een temperament dat veroorzaakt dat hij in driftbuien opvliegt. O, die duivel zou hem naar een vroegtijdig graf willen brengen. Maar ik, als Uw dienstknecht, samen met al deze andere dienstknechten vanavond, wij vragen, in de Naam van Jezus Christus, dat de opvliegendheid hem zal verlaten, en het hart gezond zal worden, en trouw zal zijn aan Christus al de dagen van zijn leven, en gezond zal zijn om Hem te dienen. In Jezus' Naam. Amen.

Zegene u, broeder. Ik geloof dat het helemaal voorbij is. U bent genezen.

Hoe gaat het met u? Gelooft u dat Hij uw verzoek zal toestaan?

393 Onze Hemelse Vader, we brengen onze broeder tot U, onder de Naam van de Heer Jezus, brengen hem, als het ware, onder het kruis, en wijzen hem omhoog. Te kijken naar die wonden daar. Te kijken naar dat Bloed terwijl het uit Zijn zij druppelt en over Zijn gezicht heen, de Zoon van God, stervend, zodat wij gereinigd mogen worden van al onze zonden en ziekten. Sta het onze broeder toe. Door Jezus' Naam, bied ik dit gebed aan. Amen.

394 Ik geloof dat het voorbij is. U niet, broeder? Ga gewoon naar huis. [De broeder zegt: "Amen."—Red.]

395 Hoe gaat het met u, broeder? Gelooft u nu dat dit de avond zal zijn? Het zal vanaf vanavond allemaal voorbij zijn, en u zult gezond zijn. [De broeder zegt: "Amen."—Red.]

396 Onze Hemelse Vader, terwijl ik een hand van onze broeder vasthoud, vanaf deze avond aan, moge zijn verzoek toegestaan worden, dat hij gezond mag zijn, en voor U zal leven al de dagen van zijn leven. In Jezus' Naam. Amen.

Ik geloof dat het . . . U zult in orde zijn.

397 Hoe maakt u het, broeder? Dit is het uur dat het allemaal voorbij is. Neem nu uw besluit. [De broeder zegt: "Amen."—Red.]

398 Onze Hemelse Vader, zoals de broeder "Amen" zei, dit is de tijd dat het besluit genomen is, hier in de Tegenwoordigheid van Christus. Moge het afgelopen zijn, vanaf deze avond aan. In de Naam van Jezus Christus, wees genezen.

399 [De broeder zegt: "Dank de Heer."—Red.] Zegene u, mijn broeder. Geloof dat het nu voorbij is. ["Amen."]

400 Hoe maakt u het, zuster? [De zuster zegt: “Ik wil dat u voor mijn man bidt. Hij is al twintig jaar kreupel.”—Red.] O, mag ik uw zakdoek hebben om hiermee samen te gaan? Dat is in orde. Dat is in orde. Het een of ander, een klein teken. U zegt misschien dat het bevuild is, maar ik stel me voor, de klederen die ze in vroegere tijden droegen. Wat met Jezus? Hij had één kledingstuk. Hij moest er waarschijnlijk in slapen, er in leven, maar kijk wat het omwikkelde. In orde.

401 Onze Hemelse Vader, haar dierbare echtgenoot ligt daar, kreupel. En hier is zijn metgezel die hier vanavond staat, met een klein doekje in haar hand. En hij is kreupel. Ik bid, Vader, dat U genadig zult zijn. En dat het gebed van deze gemeente die hier samen vergaderd is, dezen die in Phoenix verblijven, en de verschillende delen van het land die hier vanavond vertegenwoordigd zijn, dat onze gebeden gehoord zullen worden. En wanneer deze doek op de man wordt gelegd, moge de kracht van God hem terugbrengen tot een normaal leven. In Jezus' Naam. Amen.

Nu, het is gevraagd geworden, laat het nu gedaan worden. Geloof het, zuster.

402 Hoe maakt u het, zuster? Wilt u uw zakdoek nemen? U was. . . Uw nood nu, u bent wellicht heel erg ziek. Wilt u uw moeite vertellen, of gewoon. . . [De zuster zegt: “Ik heb artritis gehad.”—Red.] Artritis. Dat. . . [“Zo'n twintig jaar.”] Zo'n twintig jaar.

403 Er is een man die net achter mij zit, genaamd Broeder Ed Hooper. Hij was er zo slecht aan toe, hier in Phoenix op een keer, dat men zijn handen op hoofdkussens moest houden. Was het niet zo, Broeder Ed? En hij stierf er bijna door, die namiddag, of zoals ik het verhaal begrijp. En hij vertelde zijn vrouw dat hij dacht dat hij toen heenging. En hij keek en hij zag Christus aan het kruis, of iets, voorover gevallen, of zoiets. En hij werd zodanig genezen, tot hij kon. . . Daar zit hij, hier nu, zit daar achteraan. Ja. Broeder Hooper, zij wil u even zien. Dat, steek uw hand op. Daar bent u er.

Laten wij bidden.

404 Onze Hemelse Vader, de man hier aanwezig laat ons weten dat U de Geneesheer bent. Wij leggen de handen op zuster. Dit kleine, toegewijde nederig gebed bieden wij aan voor haar genezing, Vader. In de Naam van de Heer Jezus, voor Zijn heerlijkheid. Amen. Amen.

Gelooft u? Dit is. . . het zal dan voorbij zijn. U moest. . .

405 U had vroeger hetzelfde. [Iemand zegt: “Dat is juist.”—Red.] God zegene u.

406 Hoe maakt u het, zuster? [De zuster zegt: “Ik heb suikerziekte, zegt de dokter, en artritis. Ik ben ziek geweest

sinds mijn man drie jaar geleden is overleden.”—Red.] Onze zuster lijdt, sinds haar man drie jaar geleden is overleden, aan suikerziekte en artritis. En zij gelooft dat God haar zal genezen. Wij geloven hetzelfde.

407 Hemelse Vader, met handen nu op haar gelegd, moge zij terugkeren naar de gemeente met vele anderen, en God gewoon danken dat het allemaal voorbij en weg is. Wij vragen dat dit zo mag zijn, Vader, in ons nederig gebed, in Jezus’ Naam. Amen.

God zegene u, mijn zuster. Geloof nu.

408 Hoe maakt u het, zuster? Gelooft u dat vanavond het einde ervan zal zijn, en kunt u Hem nu als uw Geneesheer aanvaarden? [De zuster zegt: “Ja, meneer, dat doe ik.”—Red.]

409 O, dierbare God! “Het gebed des geloofs zal de zieken behouden, en God zal hen oprichten.” Wij denken aan onze Heer, hoe Hij hier op aarde reisde en de zieken bediende, en de vele dingen die Hij deed. Ik bid nu voor onze zuster, in de Naam van Jezus Christus. In de opdracht die aan ons als predikers werd toegestaan, dragen wij dit gebed op voor haar genezing. Amen.

410 Geloof gewoon dat het allemaal gedaan is nu. Al het geloof dat u heeft, plaats het ermee samen. Het zal gebeuren.

411 Hoe maakt u het, broeder? Op basis van Zijn Woord, zou het hier voorbij kunnen zijn. [De broeder zegt: “Prijs de Heer.—Red.]

412 Hemelse Vader, sta dit verzoek van onze broeder toe. In de Naam van Jezus Christus, moge hij genezen worden. Amen.

413 [De broeder zegt: “Dank de Heer. Amen. Dank de Heer.”—Red.] God zegene u, mijn broeder . . . ? . . .

414 Hoe maakt u het, zuster? Bent u nu voorbereid, en klaar om Zijn genezing te ontvangen? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] En terwijl wij het vragen, ziet u, daardoor, is er niets in de weg dat Hem zou tegenhouden om Zijn Geest uit te storten? [“Waarschijnlijk.”]

415 Onze Hemelse Vader, terwijl ik mijn handen op onze zuster leg, en wij zien dat U de mensen geneest, bid ik en geloof met geheel mijn hart dat U haar verzoek zult toestaan. In Jezus’ Christus Naam. Amen.

[De zuster zegt: “Dank U, Jezus.”—Red.] God zegene u, zuster.

416 Weet u, ik wil dit gewoon zeggen terwijl ze naar voren komen. Ik kon nooit begrijpen waarom ik . . . Net voordat ik zelfs een Pinkstergelovige werd, ging ik vroeger gewoon voor de mensen bidden. Zij, zij zouden gewoon gezond worden. Ik weet het niet. Het had gewoon niets met mezelf te maken. Het is gewoon—het is gewoon in Hem geloven. En ik bied gewoon gebed aan, en, het eerste wat u weet is, dat mensen gezond zouden zijn.

417 Dat is hoe iedereen het doet. Wij bieden gewoon gebed aan en geloven het. Zij worden gewoon gezond. Dat is alles. Ziet u? Hoevelen zijn genezen door Goddelijke genezing? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Ja. Ziet u?

418 O, ziet u, u—u voelt het gewoon aan dat u zich onder pinksternensen en Volle Evangelie mensen bevindt. Die handen, zij geloven dat. Ziet u? Ziet u niet waarom de Heer ijverig over u is? Niet om te proberen u te kwetsen, maar om te proberen, weet u, ons tot die plaats te brengen "zonder vlek of rimpel." Ik hoop dat u niet boos op mij wordt dat ik zulke woorden uit de Bijbel aanhaal. Ik—ik doe het uit tolerantie van goed geloof jegens God.

419 Dit is het uur waar het voor u gebeurt. Nietwaar, zuster? Nu, het moet gaan gebeuren, ziet u, want Hij beloofde het. Amen? [De zuster zegt: "Amen."—Red.]

420 Onze Hemelse Vader, zegen onze zuster terwijl ik mijn handen op haar leg. En door geloof legt elke Christen hier aanwezig de handen op haar. Deze kerk die bidt, wij vragen dat de ziekte en aanvechting haar verlaat. In Jezus' Naam. Amen.

Dit is het wat Hij beloofd heeft.

Hoe maakt u het, zuster? U gelooft dat vanavond dit er de avond voor is.

421 Onze Hemelse Vader, in de Naam van de Here Jezus, laat dit het uur zijn dat er de laatste hand aan gelegd wordt, zodat zij gezond zal worden. In Jezus' Naam. Amen.

God zegene u, mijn zuster. Het zal voorbij zijn, vanaf vanavond.

422 Hoe maakt u het, zuster? Is dit het uur voor uw genezing? In orde, meneer.

423 Onze Hemelse Vader, ik breng onze zuster voor U, in de Naam van de Heer Jezus, en biedt dit gebed aan ten behoeve van haar, dat zij genezen zal worden in Jezus' Naam. Amen.

424 Ik. . . Ziet u, het is niet alleen mijn gebed. Iedereen hier is aan het bidden, ziet u, allen tezelfdertijd. En wij zijn er ons van bewust dat God tegenwoordig is. Wij weten dat Hij—Hij dat moet zijn. Ziet u? Hij beloofde het. Ga maar, gelovend.

Hoe maakt u het, zuster? Dit is het uur ervoor, is het niet, om genezen te worden?

425 Onze Hemelse Vader, laat het voor haar vaststaan, vanaf deze avond. Moge zij deze gemeente vanavond blij verlaten, zich verheugend, wetend dat het beëindigd is. In de Naam van Jezus Christus. Amen.

God zegene u, zuster.

426 Hoe maakt u het, zuster? Dit is de avond voor uw genezing, nietwaar? Dit is de tijd, nu, voor de Bijbel en de gemeente, en Christus.

⁴²⁷ Hemelse Vader, temidden van de predikers, temidden van de leken, lekenleden, al de heiligen van God, de Engelen, en de Heilige Geest, in de opdracht van Jezus Christus, dat: “Deze tekenen zullen degenen volgen die geloven. Als zij de handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Zo eisen wij het vanavond op als voleindigd voor onze zuster, haar genezing, in Jezus’ Naam. Amen.

God zegene u, mijn zuster.

⁴²⁸ Wij zullen hetzelfde doen voor u, broeder. Zult u het geloven? [De broeder zegt: “Ik geloof het.”—Red.]

⁴²⁹ Onze Hemelse Vader, hij zei dat hij gelooft. Het moet dus gedaan worden, Vader. Dat is wat U zei. “Deze tekenen zullen degenen volgen die geloven.” En hij gelooft. Wij danken U dus voor zijn genezing, Vader, in Jezus’ Naam. Amen.

Dat is goed. U weet hoe u het aan moet nemen en geloven.

⁴³⁰ Hoe maakt u het, broeder? Dit zal de avond van uw genezing zijn. Laat het gewoon hier liggen en loop erbij weg.

⁴³¹ Onze Hemelse Vader, wij brengen onze broeder tot U, in Jezus’ Naam, voor zijn genezing. Hij zal het hier achterlaten, Heer. En de vijand zal hem moeten verlaten. Hij zal opnieuw vrij gemaakt worden, in Jezus’ Naam. Amen. Het zij zo.

⁴³² Hoe gaat het met je? Geloof je dat Jezus je hier vanavond zal genezen?

⁴³³ Onze Hemelse Vader, terwijl dit kind komt om haar genezing te ontvangen, bieden wij, de gemeente, ons gebed aan, in de Naam van Jezus Christus, voor haar genezing. Amen.

Zie? Dat is het. Het is allemaal voorbij. God zegene je, zuster.

Het zal allemaal voorbij zijn, vanaf deze avond, nietwaar?

⁴³⁴ Onze Hemelse Vader, de mensen geloven. Zij geloven; zij zouden anders hier niet over het podium gaan. Zij zijn ziek. Zij weten wat te doen. Zij zijn voorbereid. Zij weten dat dit het uur is dat zij hun laatste beslissing nemen. En zij komen voor die bevestiging. “Deze tekenen zullen degenen volgen die geloven.” En ik leg mijn handen op haar, in Jezus’ Naam. Zo zal zij genezen worden. Amen.

⁴³⁵ God zegene u, zuster. [De zuster zegt: “Broeder Branham, als u er niet was geweest, zou ik vijftien jaar geleden dood zijn geweest.”—Red.] Is dat . . . [“Dat is waar. In Broeder Reeds dienst in Jonesboro, Arkansas.”] Jonesboro, Arkansas. [“Prijns God!”] My, vele jaren geleden!

⁴³⁶ Wat was uw aandoening, zuster? [“Wel, ik had een kropgezwel. Als u . . . Ik weet niet of u het zich herinnert, of niet.”—Red.] Ik herinner het mij niet. [“Maar ik had een kropgezwel. Het had een of ander . . . Het stak er zo uit, en het tastte mijn hart aan. En die morgen . . . Het merendeel van mijn

familie is Jehova's Getuige. Die morgen zei ik: 'Hij is gewoon een profeet van de duivel.' Maar ik ging buiten in mijn tuin. God sprak tot mij. Hij zei: 'Catherine, als jij vanavond naar Broeder Branham gaat, zul je genezen worden.' En ik ging het huis weer in en ik vertelde het aan hen allemaal. Ik zei: 'Als ik vanavond ga, God sprak tot mij, dat ik "genezen zal worden."' 'En wij zouden gewoon gaan, gewoon om haar een plezier te doen.' Zij gingen met mij mee. Het merdendeel van mijn familie zijn nu Pinkstergelovigen.]" Prijs de Heer!

⁴³⁷ Kon u het getuigenis horen? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Wacht nu, even een ogenblik, zuster. Ik zal het herhalen.

⁴³⁸ In Jonesboro, Arkansas, het is zo'n veertien, vijftien jaar geleden geweest, zij had een groot kropgezwel dat uitstak, op haar hals. En zij was een Jehova's Getuige. En die morgen, toen zij gehoord had over onze dienst daar ginder voor de Heer, zei zij dat ik "een profeet van de duivel" was. En zij ging buiten de tuin in om te bidden, en de Heer sprak tot haar, en zei: "Ga daarheen" en zij zou "genezen worden." En de Heer genas haar. Zij heeft geen kropgezwel meer. En haar familie, die Jehova's Getuigen waren, zijn vanavond bijna allemaal Pinkstergelovigen.

⁴³⁹ Nu, als Hij de hals van die liefelijke Christelijke vrouw zo glad kan maken, kan Hij u genezen. Nietwaar? Hij kan het zeker.

⁴⁴⁰ Onze Hemelse Vader, met de handen op onze broeder gelegd, vragen wij om zijn genezing, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

God zegene u.

Hij is gewoon Dezelfde voor u als Hij voor haar zou zijn. Is dat juist?

⁴⁴¹ Onze Hemelse Vader, een eenvoudig klein gebed met eenvoudig geloof! O, ik ben zo blij, Heer, dat U het eenvoudig maakt, zodat ik het kan verstaan, U gewoon aannemen. En, Vader, ik bid dat U hem zult genezen, en hem gezond zult maken, in Jezus' Naam. Amen.

⁴⁴² Hoe maakt u het, zuster? [De zuster zegt: "Broeder Branham, ik heb een operatie voor tuberculose gehad. En zes van mijn ribben werden verwijderd en het is niet goed genezen. En—en het geeft mij zoveel last. Ik kan mijn arm niet erg goed gebruiken, weet u."—Red.] Ja, mevrouw. ["Raak vermoeid."] Ik zie ook waarop u ademt. Ik denk dat de. . . ["Ja. Ik kan niet goed ademen."] Dat is echt iets verschrikkelijks. ["Ik kan niet goed ademen. Mijn long klapte in elkaar, weet u, aan één kant."] O, ja, tjonge! Dat doet u dan, vermoed ik, verschrikkelijk lijden. O, tjonge! ["Ja. Ja. Dan geeft het een druk op mijn hart."]

⁴⁴³ Er is geen reden voor haar om nog langer te lijden. Is het zo? [Samenkomst zegt: "Nee."—Red.] Ziet u? De dokters hebben misschien geopereerd, en zij hebben de ribben verwijderd uit

haar long, en hebben haar waarschijnlijk een pneumothorax behandeling gegeven, en de long in elkaar laten klappen. En—en de dame lijdt. En u komt, gelovend dat Christus u zal genezen, en u wilt heel uw leven besteden in dienst voor Hem, om voor Hem te werken. Dan, Christenen, denk ik dat wij een recht hebben om deze dame voor Christus te brengen, en Hij zal haar genezen.

Laten wij bidden, wij allemaal.

444 Onze Hemelse Vader, onze zuster komt in nederige aanbidding vanavond, wetend dat haar dokter alles heeft gedaan dat hij kon doen. Hij probeerde het hard, maar het wil nog steeds niet genezen. Maar Gij zijt de Geneesheer. Laat—laat haar genezen worden, Vader. Wij dragen haar aan U op, opdat U haar zal genezen, in Jezus' Naam. Amen.

445 God zegene u, zuster. Wees nu genezen. Ik geloof dat het zal genezen, en dat u in orde zult zijn.

446 Hoe maakt u het, zuster? U gelooft dat Hij u vanavond zal genezen? [De zuster zegt: "Ik weet het wat het is, maar Hij weet het."—Red.] In orde. Maar Hij zal het doen, als U Hem gewoon gelooft. Zult u dat? ["Ja."] Goed. Laten wij bidden.

447 Onze Hemelse Vader, de dame komt, gelovend. Zij zei dat zij zelfs niet weet wat er met haar mis is. Maar Hij weet het. Wat het ook is, Heer, zij wil ervan af. Wij. . . Zij weet dat het van de vijand is. Ik bid dat U haar verzoek zult toestaan, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

God zegene u, zuster. Ga en geloof met heel uw hart.

448 Hoe maakt u het, zuster? Geloof u dat het vanavond het uur is dat het voorgoed zal worden geregeld?

449 Ik dacht eraan, de dame van Arkansas die net getuigde. Ik herinner mij, in een gebedsrij, ik zal het daar nooit vergeten, een dame die een zakdoek vasthield. Ik dacht dat zij huilde. En toen zij het liet zakken, de zakdoek, had zij geen neus. Kanker had haar neus weggevreten. En haar zoon was een ongedierteverdelger ginds in Texarkana. En ik—ik bad voor haar.

450 De eerstvolgende samenkomst stond daar een mooie vrouw te kijken, zij zag er erg jong uit, en keek naar mij. Zij zei: "Herinnert u zich mij niet?"

Ik zei: "Ik geloof van niet."

451 En de jongen begon zo'n beetje te huilen en te kijken. Het was die dame. Zij had een nieuwe neus. Het groeide terug op haar gezicht. Ik weet dat dat onredelijk klinkt. En ik—ik zou niet willen—ik zou niet iets willen zeggen dat niet juist was. Zodat er, wij zouden dat niet moeten doen. Wij moeten doodernstig zijn wanneer wij deze dingen zeggen. Maar ik keek naar de dame die daar stond zonder neus. En dan enkele weken nadien, toen ik haar weer ontmoette, had zij een neus. En het—het. . . Zij zei dat

de kanker gewoon stopte met wegvreten. En na een poosje begon het gewoon alsof er iets teruggroeide, en daar had zij weer een neus. Ziet u? Het is zo wonderbaar te zien hoe Hij het kon doen.

⁴⁵² Nu, Hij Die dat kon doen, zou u kunnen genezen. Zou Hij dat niet kunnen, zuster? Het is niet de vraag, Zijn kracht om het te doen. Het is Zijn bereidwilligheid. En ik zou dit tegen u willen zeggen, zuster, als een sterfelijk wezen, dat wij beiden op een dag zoals dit in Zijn Tegenwoordigheid moeten staan. Hij heeft het reeds gedaan, als Hij u er gewoon maar toe zou kunnen krijgen het te geloven. En er is een kleine handeling nodig zoals een Christen te zijn, gedoopt te worden, enzovoort, op die wijze. Als u het gelooft wanneer ik voor u bid, zult u gezond worden, zuster.

Nu, heel de gemeente, bid met mij mee als wij bidden.

⁴⁵³ Onze Hemelse Vader, deze jongedame die hier staat, en in de Tegenwoordigheid van God. Ik leg mijn handen op haar, en vraag om haar genezing, in de Naam van onze Redder, Jezus Christus. Amen.

God zegene u, zuster. Laat het gedaan zijn van nu af aan.

⁴⁵⁴ [De zuster zegt: “Broeder Branham, ik kom in de plaats van mijn moeder die grauwe staar heeft aan beide ogen.”—Red.] Ja. O, ik zie het. [“Zij is vijffennegentig.”] Vijffennegentig. Dit is een fijn gebaar, komt voor haar vijffennegentigjarige moeder met grauwe staar.

⁴⁵⁵ Onze Hemelse Vader, terwijl zij in de plaats staat, zoals zij zei, voor haar moeder, vergevorderd in leeftijd, met grauwe staar, bidden wij voor haar moeder. O God, deze gemeente biedt onze gebeden aan voor de genezing van haar moeder, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

Betwijfel het niet. Geloof gewoon.

⁴⁵⁶ Zuster, lieverd, zal het worden beëind- . . . Kunt u geloven dat het vanavond beëindigd zal zijn? [De zuster zegt: “Amen.”—Red.]

⁴⁵⁷ Onze Hemelse Vader, met de handen op haar gelegd, zodat een beëindigd werk vervolledigd mag worden, moge het nu zo in haar zijn. In Jezus' Naam vraag ik het. Amen.

God zegene u, zuster.

Mijn broeder, gelooft u nu met heel uw hart?

⁴⁵⁸ Vader God, wij brengen deze jongeman tot U hier, leggen de handen op hem, in de Naam van de Heer Jezus. Moge het voleindigd werk van Christus op Golgotha in hem vervolledigd worden, door hem te genezen. Amen.

God zegene u, broeder. Moge het voorbij zijn, vanavond.

⁴⁵⁹ Hoe maakt u het, zuster? Wij zullen geloven dat het vanavond beëindigd zal zijn. [De zuster zegt: “Ik geloof het ook.”—Red.] God zal het hier vervolledigen.

460 Onze Hemelse Vader, gewoon. . . Het is geschreven, nu zal het gesproken worden, dan moet het gedaan worden. Laat het alzo zijn in het lichaam van onze zuster. In de Naam van Jezus Christus vragen wij het. Amen. Amen.

Wij geloven het nu met heel ons hart. Zij zal in orde zijn.

461 Gebroken nek? [De zuster zegt: “Nee. Het is een verkeerde beweging.”—Red.] Verkeerde beweging. [“En een penning hier. Ik draag het.”] O! Ja. Uh-huh. [“Er is de hele tijd pijn! . . . ? . . .”] Tjonge! Ellende! Wel, zuster. . .

462 Nu, ieder van ons hier, Christenen, allen van ons, wij kunnen ons gewoon voorstellen hoe wij ons zouden voelen, met dat op ons. Nu, wat als het gewoon het omgekeerde was, de dame zou voor mij bidden? Of wat als zij voor u zou bidden? Nu, hoe dat zij heel de tijd in ellende verkeert! Nu, hoe zou u niet willen dat iemand echt eerlijk, oprecht, en dooernstig hierover zou zijn! Als ik het was, zou ik het willen. En nu, doe aan anderen zoals u zou willen dat zij aan u zouden doen. Nu, ieder van u houdt dit geloof gewoon vast, en zoals een echte gemeente zou zeggen, wat wij zijn, zeggen: “Vader, God, neem de ellende van onze zuster nu weg.”

463 Onze Hemelse Vader, moge zij terugkomen, en dit stuk dat rond haar nek hangt meebrengen, wetend dat zij het niet meer hoeft te dragen, dat het beëindigd is door Jezus Christus, terwijl de gemeente bidt en om deze zegening vraagt. Beantwoord deze Christenen, Heer. Zij hebben hun levens aan U toegewijd. In Jezus' Naam, moge zij genezen worden. Amen.

464 Laat het gewoon voorbij zijn, stoppen. Het zal geen pijn meer doen, en u zult in orde zijn.

Broeder, laat het nu beëindigd zijn. Maak het voor altijd vast.

465 Hemelse Vader, in de Naam van de Heer Jezus, sta de genezing van onze broeder toe. Wij vragen dit voor de glorie van God, in Jezus' Naam. Amen.

Zegene u, mijn broeder.

Het is beëindigd, van nu af aan.

466 Heer, deze kleine vrouw die hier vanavond staat, laat het werk van de Heer Jezus in haar lichaam voltoerd worden, want door Zijn striemen werden wij genezen. Wij vragen om deze zegening, in Jezus' Naam. Amen.

Het is nu voorbij.

467 Hoe maakt u het? U gelooft dat Jezus u vanavond gezond zal maken? [De zuster zegt: “Astma-aanvallen, en ik heb daarbij nog een tumor bovenop.”—Red.] Astma, tjonge, dat is een gemene oude zaak. Is het niet? Zeker.

468 Broeder Williams hier, broeder, een Christen zakenman. Hij. . . Ja, hij is er. Ja. Hij had een. . . De Mayo's had hem net

opgegeven, met astma, zeiden dat hij nooit meer zou aankomen in gewicht, of wat dan ook. Hij kwam daar langs, bijna een jaar geleden ongeveer, geloof ik, naar de tabernakel op een avond. En ik ging ernaartoe, bad voor hem, en de Heer maakte hem gezond. Ik denk dat hij aangekomen is. Hij zit . . . Zij zeiden dat hij nooit meer in gewicht zou toenemen, nooit meer in staat zou zijn om in gewicht aan te komen. En hij is dertig, tweeëndertig pond aangekomen, sindsdien.

⁴⁶⁹ [Een moeder zegt: “Broeder Branham, er is een klein meisje, onze dochter, zeventien jaar oud, die in uw samenkomst werd genezen toen u in Phoenix was, ongeveer tien, elf jaar geleden. Onze jongste dochter werd in de dienst terstond genezen. Zij was astmatisch; wij hadden haar bijna verloren. Zij had longontsteking, veertien keer.”—Red.]

Hoor je dat, lieverd?

⁴⁷⁰ [De moeder zegt: “God heeft terstond . . .”—Red.] Is de dame . . . Is zij nu hier? [“Zij is *daar*, de—de derde vanaf het eind, de tweede rij.”] Kleine dame hier met . . . O, ja. Ik zie dit. [“Wij . . .”] Ga door. [“Wij getuigden, van kust tot kust, over haar—over haar genezing.”] Is . . .

⁴⁷¹ Hoor je dat? Nu kijk. Jezus genas dat toen zij waarschijnlijk kleiner was dan jij. [De moeder zegt: “Ja, zij was een klein meisje.”—Red.] Klein, en zij had longontsteking, en alles, had het gewoon zo erg. En kijk, Jezus heeft lief, Hij houdt van jou. En Hij . . . Kijk hoe—hoe knap zij eruitziet, ziet u, en gezond. Nu, jij zult ook zo worden.

Laten wij nu bidden.

⁴⁷² Hemelse Vader, wij leggen onze handen op het kleine meisje, en wij vragen dat de astma haar zal verlaten, en dat zij gezond zal worden gemaakt, door Jezus Christus onze Heer. Amen.

⁴⁷³ Zegene jou. Nu, ga voort, en je zult eroverheen komen, en je zult gezond worden, en getuigen zoals die dame deed voor haar dochtertje.

Hoe gaat het met je, zuster? Geloof je dat de Heer Jezus je zal genezen?

⁴⁷⁴ Onze Hemelse Vader, wij bidden dat U ook dit kleine meisje zult genezen. Moge haar getuigenis zijn zoals de zuster net zei. Van kust tot kust, moge zij God prijzen voor de goedheid die Hij haar betoond heeft. Amen.

Zegene u, zuster.

Hoe maakt u het, zuster? Is dit nu het uur voor uw genezing?

⁴⁷⁵ Onze Hemelse Vader, zoals de dame komt, oprecht gelovend dat dit het uur van haar bevrijding zal zijn, moge het zo zijn, Vader, terwijl wij het vragen, in Jezus' Christus Naam. Amen.

476 Zegene u, zuster. Laat het voorbij zijn, van nu af aan, en denk er niet meer aan. Voor u ook, zuster.

477 Ik weet dat het onbeleefd klinkt, om te zeggen: “Denk er niet meer aan.” Maar ik—ik bedoel het niet op die manier. Ik bedoel gewoon dat het een beëindigd werk is. Het is reeds gedaan. Ziet u? Net als een . . .

478 [Een zuster zegt: “Ik heb een—ik heb een tumor! . . .? . . .” —Red.] Juist. En gelooft u dat Hij alles wel zal maken? [“Zeker.”]

479 Onze Hemelse Vader, ik bid dat U onze zuster zult genezen en haar gezond maken. Wij leggen de handen op haar, in Jezus' Naam, en vragen om haar genezing. Amen.

Laat het gewoon beëindigd zijn in uw gedachten, vaststaan, en het zal in orde zijn.

480 Hoe gaat het met je, zoon? [De broeder zegt: “Ik heb . . .? . . . in—in mijn maag.”—Red.] In je maag? Je gelooft dat Jezus je gezond zal maken, zoon?

481 Het is uw zoon? Gelooft u dat Hij het zal doen, zuster? Ik weet het. Het klinkt . . . Wel, u kent het getuigenis, wat wij . . . de Heer heeft gedaan in Zijn gemeente in de laatste dagen, wat ver uitgaat boven wat onze kleine broeder deze keer heeft. Hij is God, Die kan scheppen. Hij kan . . . Waar er zoals . . .

482 Kijk. Als een graanstengel omhoog komt, en er een klomp aarde op valt en—en dat graan beschadigt, en veroorzaakt dat het de andere kant op groeit, dan groeit de tarwe niet goed. Maar als je de oorzaak verwijdert, dan zal het graan goed groeien. Ziet u?

483 Wel, Satan deed hier iets kwaads. Maar als het gebed des geloofs hem kan uitwerpen, dan zal het goed groeien. U gelooft dat, nietwaar?

Nu, laten wij bidden voor deze dierbare jongen hier.

484 Hemelse Vader, eenvoudig maar krachtig, laat de kracht van God onze kleine broeder genezen. Moge er zo een verandering zijn in deze jongen, dat de moeder erover in de wolken zal zijn, in de komende paar uren. Wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

485 God zegene u, mijn broeder. Geloof Hem. God zegene je. Uiterst lieflijke jongen. God zegene je.

486 [Een broeder zegt: “Ik heb hoge bloeddruk.”—Red.] Hoge bloeddruk.

487 Hemelse Vader, onze broeder belijdt hoge bloeddruk te hebben. Ik bid dat U hem zult genezen, Heer. Moge het hem vanavond verlaten. Moge, wanneer hij zijn volgende controle krijgt, of wat het dan ook is, dat de dokter zegt: “Wel, het is, u bent weer helemaal in orde.” Diep in zijn hart zal hij dankbaar zijn, Heer. Ik bid het in Jezus' Naam. Amen.

488 [De broeder zegt: “Mijn vader is erg ziek. Als u over die zakdoek wilt bidden, zal ik hem naar hem toe brengen.”—Red.] Ik zal het graag doen, mijn broeder.

489 Hemelse Vader, zijn—zijn aardse vader hier, is ziek. Hij heeft een zakdoek hier. [De broeder zegt: “Ja.”—Red.] Wil het op zijn papa leggen. [“Glorie aan God! Dank U, Jezus.”] O God, ik bid dat U het geloof van zijn zoon zult eren. [“Glorie aan God. Ja, Heer.”] En zijn vader zal genezen, in Jezus’ Naam. [“Ja. Amen. Dank u, Jezus.”] Amen. [“Prijs God!”]

490 God zegene u, mijn broeder. Moge God elk deel ervan toestaan, en ik geloof dat Hij het zal doen.

491 Zuster, het zal nu voorbij zijn, nietwaar? Van nu af aan, zal het verdwijnen. [De zuster zegt: “Ja.”—Red.]

492 Onze Hemelse Vader, terwijl wij, Uw gemeente, bidden voor onze zuster in haar toestand, moge de kracht van God haar genezen en haar gezond maken, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

Zegene u nu, zuster. “Vraag en het zal gegeven worden.”

493 Hoe maakt u het, zuster? Zal Hij u vanaf vanavond gezond maken? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.]

494 Onze Hemelse Vader, ik bid dat U onze zuster zult genezen, haar gezond maken. [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Zij komt en zegt dat zij gelooft dat het zo zal zijn. Zo zij het dan, Vader. Ik vraag het in Jezus’ Naam. Amen.

God zegene u, zuster.

Hoe maakt u het, zuster? Dit is het uur van bevrijding voor u.

495 Onze Hemelse Vader, deze nederige mensen wandelen over het podium, en geloven dat U hun ziekte zal genezen. Ze hebben zo veel horen spreken. “En geloof komt door het horen,” getuigenissen te horen. Want: “Wij overwinnen door het Bloed van het Lam en ons getuigenis.” Ik bid dat U onze zuster zult genezen en haar gezond maken, door Jezus’ Naam. Amen.

God zegene u, zuster, laat het daar neerliggen.

496 Dierbare broeder, dit zal het uur zijn dat het voorbij zal zijn. Is dat juist?

497 Onze Hemelse Vader, ik breng hem tot U, met deze gemeente, hun gebeden, van al deze getrouwe predikers, en diakenen, en oudsten, en leken, allemaal. De Heilige Geest in ons midden, Die getuigenis aflegt van Zijn Woord. “Ze zullen handen leggen op de zieken; ze zullen genezen.” U beloofde het, Vader. Genees nu zijn ogen en maak hem gezond, in Jezus’ Naam. Amen.

God zegene u, mijn broeder. Laat het voorbij zijn, van nu af aan.

498 Hoe maakt u het, zuster? U gelooft dat het gedaan zal zijn, van nu af aan? [De zuster zegt: “Ja, meneer.”—Red.]

499 Onze Hemelse Vader, moge het voorbij zijn voor onze zuster, vanaf deze avond aan. Moge zij genezen worden voor de glorie van God. Amen.

Zegene u, zuster. Geloof nu met geheel uw hart, geloof dat het voorbij is.

500 Hoe maakt u het? De baby? [De zuster zegt: “Ja. Zij heeft een allergie die een zenuwzinking veroorzaakt heeft.”—Red.] O, tjonge! O, tjonge! Dat is zo jammer. Je bent een reuzemooi klein meisje. Jezus zal je nu gezond maken.

501 Onze Hemelse Vader, met mijn handen op dit kleine kind, voel ik diep in mijn hart: “Wat als het Sarah zou zijn, mijn dochter?” Het is iemands dochter. Ik bid, Vader, dat U het kleine meisje zult genezen, van deze allergie. En moge deze aanvallen haar verlaten. Moge zij gezond zijn, in Jezus’ Naam. Amen.

502 Nu, je zult eroverheen komen, lieverd, en het zal in orde komen. Geloof dat, zuster.

503 Hoe maakt u het, broeder? Gaat vanaf deze avond een eind aan komen. Is dat juist, meneer? [De broeder zegt: “Amen.”—Red.]

504 Vader, God, ik bid dat, in Jezus’ Naam, dat U onze broeder zult genezen, hem gezond maken. Moge het nu meteen beëindigd zijn, in zijn leven, alles beëindigd; dat hij geloof zal hebben, geloof dat niet twijfelt, in zijn hart. Hij zal gezond zijn, in Jezus’ Naam. Amen.

505 Zegene u, mijn broeder. [De broeder zegt: “Broeder Branham, ik zou *hiervoor* willen laten bidden, voor mijn moeder. Zij is drieëntachtig jaar oud. Zij heeft last van astma en van een hartaandoening.”—Red.] Wel, gezegend zij uw hart!

506 Hemelse Vader, zijn moeder, drieëntachtig jaar oud, en lijdt aan het hart en astma. Sta het toe, Heer, dat wanneer dit kleine teken op haar wordt gelegd, dat zij gezond moge worden, in Jezus’ Naam. Amen.

God zegene u, broeder, en uw moeder, ook.

507 Laat het voorbij zijn, van nu af aan, zuster. Laat dat gewoon in het verleden zijn. Dit is de toekomst die hier aankomt.

508 Hemelse Vader, in de Naam van Jezus Christus, genees deze, onze zuster. Wij vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

Het is nu weg. Geloof het gewoon.

Hoe maakt u het, broeder? Het zal gedaan zijn, van nu af aan.

509 Onze Hemelse Vader, ik bid voor onze broeder, dat U zijn lichaam zult genezen en hem gezond zult maken. Moge het voorbij zijn, vanaf dit uur aan, in Jezus Christus’ Naam. Amen.

Zegene u, broeder.

510 [Een broeder zegt: “Wij kennen een dame. Zij is een deel van haar gezichtsvermogen kwijt in één oog, en is nog in het andere.”—Red.] O, tjonge! [“En wij zouden willen. . .”] Dat er voor gebeden zal worden. Wel, ik zou dat graag doen, broeder. Geloof u nu met mij dat zij gezond zal worden.

511 Onze Hemelse Vader, de lieflijke dame ergens, die wacht dat deze zakdoek op haar gelegd zal worden. Wij sturen hem naar haar toe voor haar genezing, in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God. Amen.

God zegene u.

512 Nu, er is een dame, die hier zit, die niet kan opstaan, en één *hierzo*, en ook een man. Ik ga ernaartoe om voor hen te bidden. Nu, u bidt allemaal met mij. Wilt u? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

513 [Broeder Branham verlaat de kansel om te bidden voor degenen die niet kunnen opstaan—Red.] O, tjonge. [Leeg gedeelte op de band.]

514 [Een broeder zegt: “De zwelling die zij had in haar borst is weg, en de pijn is weg.”—Red.] O, prijs God! [Samenkomst verheugt zich.] Dat niet wonderbaar? [Samenkomst verheugt zich.]

Ik hou van Hem, ik hou van Hem,
Want Hij hield eerst van mij,
En kocht mij vrij, mijn redding
Op Golgotha's kruis.

515 [Een zuster zegt: “Broeder Branham, ik sta op het punt om mijn zoon te krijgen. Ik ben naar huis gestuurd, naar huis gestuurd, om te sterven aan kanker. En Zuster Waldorf kwam langs. Zij bad voor mij. Zij sprak met mij, en zij vertelde mij om te geloven in genezing. En er werd voor mij gebeden, en ik geloof in mijn genezing.”—Red.] God zegene u. [“Maar ik voel mij niet goed, zou u dus voor mij willen bidden?”] Zeker zal ik dat.

516 Hemelse Vader, ik bid dat U onze zuster zult genezen en haar gezond zal maken. Door de Naam van Jezus Christus, vraag ik dat dit volledig genezen zal worden, voor deze zwangerschap. Amen.

God zegene u, zuster. Ga en wees nu gezond. Eis uw genezing op.

517 Ziet u hoe eenvoudig het is? Nu, vertel mij wat hierlangs passeerde, om die zwelling te verwijderen en om de pijn weg te nemen van de vrouw, die zelfs de Boodschap niet kon horen? Ziet u? Juist. Zij is daar God aan het prijzen. Als een vrouw die zowel doof, stom en blind is, God kan prijzen dat Hij een kanker van haar afgenomen heeft, dan zullen wij zeker, die gezond zijn zoals wij vanavond zijn, God ervoor kunnen prijzen. Denkt u niet? Ja. Laten wij gewoon elkaars handen schudden terwijl wij zingen.

Ik heb Hem lief. . .

518 [Broeder Branham schudt handen—Red.] . . . ? . . . (Waar is de dienst, morgen? Werd het aangekondigd?) [Een broeder zegt: “Hetzelfde. Tempe.”] (Tempe, Arizona.)

[Een zuster zegt: “Zou u voor *dat* willen bidden, ik wil het op hem leggen terwijl hij . . . ? . . .”—Red.]

519 In de Naam van de Heer Jezus, sta het toe voor degene op wie dit ook wordt gelegd, dat zij genezen mogen worden voor de glorie van God.

520 Is Hij niet wonderbaar? Ik—ik vertel u dit, ik hou gewoon van deze Wijze. Ik—ik heb God lief. Ik hou van Hem met geheel mijn hart. Hij is mijn Redder.

521 Nu, morgenavond, ik denk dat de volgende dienst in Tempe, Arizona, is, bij Broeder . . . Wat is zijn naam? Wat? [Een broeder zegt: “Groomer.”—Red.] Groomer. Groomer, Broeder Groomer, ginds bij de Assembly of God. Is het? Assembly of God in Tempe. Volle Evangelie. Ja. Het werd aangekondigd, denk ik. In orde.

522 Nu, houdt u echt veel van Hem? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Amen. Gewoon wonderbaar!

Nu, ik geef nu de dienst over aan broeder, de voorganger.

Iemand, wacht, iemand waarvoor gebeden moet worden? Even een ogenblik.

523 Ga uw gang. [Een broeder zegt: “Mijn vrouw is twee jaar ziek geweest. Ik zou willen dat u voor haar bidt.”—Red.] Wel, ik zou het graag willen doen, mijn dierbare broeder.

524 Nu, voor zijn zieke vrouw, al twee jaar ziek geweest. Nu, laten wij gewoon Vader geloven. Ik weet dat de wereld hierop neer zou kunnen kijken en zeggen: “Ik geloof dat niet.” Wat met de dame die enkele minuten geleden getuigde, die dat kropgezwel op haar hals daar had? Wat daarmee? Ziet u? Deze mensen die . . . Het kleine meisje hier, is een jonge dame nu, er was die astma en alles in haar toestand. Kijk naar alles waarvan wij weten dat het waar is. Ziet u? Hij zal . . . Hij . . . God, voor zijn vrouw, ook.

Laten wij bidden.

525 Heer Jezus, een zieke vrouw. Ik bid dat dit doekje, op haar gelegd, een teken zal zijn van deze samenkomst vanavond en het Woord van God. En moge zij voor Uw glorie worden genezen. Amen.

526 God zegene u, broeder. [De broeder zegt: “Broeder Branham, ik ga u dit vertellen. Dertien jaar geleden was u hier beneden in Phoenix. Ik zat achteraan in de samenkomst. God vertelde mij dat als ik naar voren zou gaan en de zoom van uw kledingstuk zou aanraken, ik genezen zou worden. De duivel zei: ‘Ga niet. Je zult voordringen op iemand anders.’ En u stond op en zei: ‘Er is iemand in dit gebouw, als zij het zouden komen aanraken, zouden

zij genezen worden.' Ik keerde mij om, zei tot een oude broeder, ik zei: 'Ik ben die makker.'"—Red.] Nee, nee.

Zegen zijn hart. Laten wij bidden.

⁵²⁷ Hemelse Vader! Nu tot God bid ik, dat U deze zaak zult toestaan! . . .? . . . Sta het toe. En sta dit toe, Vader, in de Naam van de Heer Jezus Christus. Amen.

⁵²⁸ Hij heeft het nu gedaan. Hij vervulde het, na dertien jaar. "Zij die op de Heer wachten zullen hun kracht vernieuwen." Het is in orde, broeder. O, het is wonderbaar.

⁵²⁹ Wel, ik zal u morgenavond zien, de meesten van u. Als ik . . .
De voorganger hier nu, broeder.

VERONDERSTELLEN DUT62-0117
(Presuming)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op woensdagavond 17 januari 1962 bij de Gospel Echoes in Phoenix, Arizona, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org